

శ్రీవిద్యా రహస్యము

క్రొవి పార్థసారథి

శ్రీవిద్యారహస్యము

Phone : 2707 (Tenkasi)

HIS HOLINESS JAGADGURU

SRI SIVA CHIDANANDA BHARATHI SWAMI

Sri Siddheswari Peetadhipati

Courtallam - 627 802

(Via) Tenkasi - Tirunelveli Dist. --- South India

With Narayanasmrutis

Date : 10-5-1998

శ్రీముఖము

ఏమాత్రం అర్హాత్మిక వానన పుష్పా నిత్యనిత్యవస్తు ఏవేకాది పాదనచతుష్టయ సంపద అంటే యేమిటో తెలిసి పుంటుంది. పాదకులకిది అతి ముఖ్యమని కూడా తెలుసు.

కర్మభక్తుపావనాది మార్గాలన్ని అర్హాత్మిక భాన పర్యవనితాలేకావి తద్వివ్వాలు కావు. ఏ మార్గంలో నయమించదలచు కొన్నా పాదనచతుష్టయం చాలా ముఖ్యమనిపిస్తుంది. ఈ మాళ్ళాలన్ని గమ్యప్రాప్తిలో ఒక కూడలిలో కనిపిస్తాయే అని గుర్తించాలి. గమ్యం, అవరమాద్దం, భానం, ఇది సిద్ధించి నన్నకు అంతట అమృతమవునా వ్యావృత్తిన అత్య స్వరూపం లానే అనే భావం నింకకగా వుండి పోతుంది.

ద్వైతభావంలో పూజలు, ప్రార్థనలు, భజనాలు, యజ్ఞ యాగాదులు ఎవర దేవత పాదనలు, పారాయణాదు లెన్ని చేసినా అందుకు భక్తి శ్రద్ధల అవసరం చాలా వుందనేది అంగీకరించాల్సిందే.

అయితే యీ భక్తి శ్రద్ధలతో సాధించేదేమిటి? తానుపాసించేదేవతయొక్క అనుగ్రహమేగా! అ అనుగ్రహం వల్ల వచ్చేలాభమేమిటి? ఇహ పరలోక సుఖాలేకదా! ఈ సుఖాలు పుణ్యకర్మఫలాలని అర్థమవుతున్నాయి. పుణ్యకర్మఫలాలయిన సుఖభోగాల అమృతవంశాగానే అదిగి జన్మించి కర్మజేయటమేగా! ఈ విధానానికి అంతంటావుండదని తెల్ల మౌనమిస్తుంది.

అయితే దీనికంటులేకపోలేదు. అ అంటు చూడాలంటే యీ విధానానికి అవలంబిస్తూ భానకరించి మదిలించాలి. అప్పుడమ్మకముద్భవిస్తుంది. ఈ అమ్మకానివ్వడంతో సుఖదుఃఖ జననమరణాదులేనీ వుండవు. అదొక నిర్వి కారదశ. తెందన దంటూ గోచరించని కేవలత్వస్థితి.

ఈ విత్యనిత్యమైన విషయాన్ని ఎవరించి మాత్మర్పణతో సూటిగా వర్ణించి చెప్పిన ఉత్తముగ్రంథం ఈ "శ్రీవిద్యాకవచ్యం"

శ్రీవిద్యారహస్యము

శ్రీవిద్య అంటే మామూలు విద్యయేదీకాదు. సాక్షాత్తు బ్రహ్మవిద్యయే. ఇది అబ్రహ్మ విద్యారహస్యమేమిటో ఒకప్రత్యేక పద్ధతిలో చెప్పింది. అది రహస్యం కనుక కాస్త సూక్ష్మ దృష్టి అంటే జ్ఞానదృష్టి అత్యవసరం.

శ్రీ విద్య అంటే శక్తుసాననమనీ, ఉపనిషత్తులు లోధించే జ్ఞానానిగిది చిన్నమని సామాన్యులనుకొనేమాట. ఈ మాటలో నిజంలేదు. ఉపనిషత్ప్రతిపాద్యమైన బ్రహ్మజ్ఞానాన్నీ శ్రీ విద్యప్రబోధిస్తుందని వాళ్ళకు తెలియదు.

సంప్రదాయ ఇద్దంగా నర్మరువువాళ్ళయింది వదువదేశానుసారం శ్రీవిద్యనుపాసించే వాళ్ళకు ఈ రహస్యం చక్కగా తెలుస్తుంది. పాఠన తిన్నగా చేయలేనప్పుడు తిన్నగా తోచవచ్చు.

శ్రీ విద్యోపాసన వల్ల త్రిపుటి బాగా అర్థమౌతుంది. అవగాహనలోనే అగిపోతే గమ్యం దారకదు. త్రిపుటిరాహిత్య స్థితి నందుకొన్నప్పుడే లక్ష్మ్యానికి చేరువవుతాడు సాధకుడు. దీనికి పాఠనలో గుర్తూపలేకం సాంప్రదాయకమీదనే లందిస్తుంది. స్మైగ్గుణ్యాస్థితి శ్రీవిద్యాపరమార్థం. ఇదే వేదాంతం. కనుకనే "త్రిగుణ్య విషయావేదాః స్మైగ్గుణ్యోభవార్హన" అనిగీతలో పరమాత్మ ప్రబోధించాడు.

శ్రీవిద్య యోగమార్గంలలో వుచానించుటం ఒక సాంప్రదాయకమైన మర్యాద. ఉప్పుడు మాయా పరణం తొలిగించుకొంటే తానే పరమాత్మస్వరూపమని తెలుసుకొంటాడు. జీవాత్మ పరమాత్మల ఇక్కడ యోగం చేసేపని. ఇది శ్రీ విద్యలో ప్రధాన పాత్ర వహిస్తుంది.

ఈ పాఠనలో స్పష్ట స్థితి లయాలకు కారణమైన మూలశక్తి, దానికి దారణమైన మూల తత్వం అర్థమౌతుంది. ఇచ్చాజ్ఞాన క్రియాకూప మైన శక్తి నిర్వికార నిరంజన నిత్య పత్యమైన పరతత్వం మండిబహర్గతమై దానిలో భాగమై అందులోనే చివరికిలయిస్తుంది. శుద్ధ పత్యమైన ఎరతత్వస్థితి తాననితెలియబడే దశకు చేరుకొనే నరికి శక్తి, శక్యము, శక్తుడు అవే త్రిపుటి అంతరించిపోతుంది. అదే అత్యజ్ఞానం. దీనికోసమే శ్రీవిద్యారహస్య పాఠనం.

శ్రీవిద్యాపరులకు పారమార్థిక దృష్టి యేర్పడుతుంది క్రమంగా జ్ఞాననైరాగ్యాలు నిర్విస్తాయి. తత్పరితంగా అన్యరాహిత్యం సిద్ధిస్తుంది. ఇదే శ్రీవిద్యాపాఠకుల పరమ లక్ష్యం.

ఈ సుదీర్ఘ సారన ప్రయాణంలో అవేకమడలీలు, అక్కడక్కడ సేద దీర్చు కొంటూ గతాన్ని గమనిస్తూ ముందుచూపుతో పట్టువీడకుండా పయనించాలి. ఈ దశలో శ్రీచక్రమంటే "శ్రీ చక్రం కవయోగ్యపుః" కవశక్తుల శరీరమే అవే భావన బలపడుతుంది. అక్కడ కవ శక్తిం పరతత్వ భాద కమే కాని త్రిమూర్తులలోని శివుడు కాదు. శక్తి అంటే పార్వతి కాదు అవరాత్పరి కుండరినియే జీవునిశక్తి. ఈ కవశక్తుల ఇక్కలాపనయే శ్రీవిద్యాపరమార్థం. దీనికి ప్రాచీనాచార్యులప్రధానమైన యోగం ముఖ్యంగా కావాలి.

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఇలాంటి అశుభక్రమ భావనకు వీరైన చాట ఈ "శ్రీవిద్యారహస్య" గ్రంథంలో దొరుకుతుంది. మానవుని శరీరంలోని షట్పుత్రాలు, ఏదాకారంలోని ఓక్కాక్క చక్రానకస్సు దళాలు, ఏ దశంలో యేయే శక్తులుంటాయో తెలియ జేయుటమే కాక, ఆయా చక్రాని కదిల్చిన దేవత, దీక్షం, వ్యాసం, మంత్రం, మొదలయినవి యే అక్షర సంకేతంలో వుంటాయో మిక్కిలి జాగ్రత్తగా నిరూపించారు రచయిత. అంతేకాదు యోగి నీ వ్యాసంలో ద్యావమిలఁపుటయుదో పొదాహరణంగా నిరూపితమయింది. ప్రతి చక్రాన్ని పొందర్యలహరిలో ఆ దార్యస్వామి యేలా వర్ణించారో "షట్పుత్రనిరూపణంలో ఏమి చెప్పబడిందో అయా శ్లోకాలనుదహరిస్తూ రలితా నహద్రహమాతతో నమస్తయించటం చూస్తే రచయిత అంతర్బుద్ధితెలుస్తుంది. పరిశోధనాపాటవం అర్థమవుతుంది.

తంత్రాలన్నీ పామాన్యంగా గుణత్రయప్రధానాలై నగుణబ్రహ్మనుగురించి ముచ్చటించాయి. ఇవన్నీ ఇటు వింద్యమంచి శ్రీబంక, అటు చైవా, చిట్కాంగ్ నగకు చతుష్టై తంత్రాలుగా ప్రసిద్ధంగా వున్నాయి. ఇవి మాత్రం మనమనుకొన్న బ్రహ్మజ్ఞానం సంపన్నమయిన వేదాంతాన్ని చెప్పేవి కావు. వీటి గమ్యం మోక్షంకాదు. ఇవి కౌశలమార్గప్రవర్తకులకు అరాధ్యాలు. బహిర్యాగ ప్రచోదకాలు. దీనివల్ల లోకకశక్తులవేకం సాదిస్తారు సాదకుడు.

ఈ కారణం చేతనే మోక్షక లక్ష్యమైన శ్రీవిద్యకు విశిష్ట ప్రాధాన్యం వచ్చింది. ఈ మహా విద్య మెవచాక్యార్థ బోధకమై ఒక నెలదినెళ్ళుంబ్రదాయంలో జీవనదిలాగా అనుభావంగా ప్రసరిస్తూ వచ్చింది. ఇది అంతర్యాగ ప్రవర్తకమై ఒప్పుతున్నది. సామయికులు మాత్రమే అచరించే పరమోత్కృష్ట విద్య. దీనికి వేదమే ప్రమాణం. ఫలం అలోకికం.

శ్రీవిద్యను ప్రమాణంగా లోకంలో ప్రవర్తించజేసిన మహాపురుషులు నారాయణభట్టు, అచార్యశంకరులు, భాస్కరరాయల వారుమ్మ, సంప్రదాయ ప్రవర్తకులుగా వీరికి ప్రత్యేక గురుష్టానం తదనుయాయులిచ్చారు. ఆ గౌరవం ఇచ్చటికీ అవిచ్ఛిన్నంగా సాగుతూనే వుంది.

ఈ విద్య అలోకికం కావటం చేత అదిరుషేయ మని చెప్పసక్కరలేదు. నిత్యః శ్రు కామేశ్వరదేవి ఉమామహేశ్వరుల కువదేశించగా అదిక్రమంగా లక్ష్మీవారాయణులకు తర్వాతవాడే పారథ్యాగర్థులకు సంక్రమించింది.

ఈ విధంగా శ్రీవిద్యావిద్యవాన్ని సలక్షణంగా వర్ణిస్తూ "శ్రీవిద్యారహస్య" గ్రంథ రచనారంభం చేసి అనేక మాళ్ళ విషయాలను ప్రవచించిన దిరంజయ శ్రీశ్రీవి పార్థసారథిగారి దీ శక్తి కావితాద దగింది.

ఈ గ్రంథంలో గణకాది వివిధరూపాలలో పరదేవతాభావం ఎలావున్న దో వివరంగా వర్ణితమైనది. అకారాది క్షకారాంతం ఏబది ఒక్క వర్ణాలు అమృతాని పీటాలని, మాతృకారూపిణి అయిన అయమృతమంది వకటమంత్రశాస్త్రం వుట్టించిన, ఆ తల్లికి వర్ణస్థానాలయిన ఏబది ఒక్క

శ్రీవిద్యాదహన్యము

ఏదాని బారతదేశంలో ఏయే ప్రాంతాలలో వున్నాయో కూడా తెలియజేయటం చేశాం. అంతేకాక యీ ఏది ౬వ వేదం, ఏదానికు సమానమైన వ్యాసాలు శ్రీచక్రంలోను మనుష్యరేహంలోను కూడా వున్నట్లు నిరూపించబడింది. కనుకనే యోగులయినవారు ఆ పరదేవతను తమ శరీరం లోనే దర్శించగలుగుతున్నారు.

అపాక వాంఛాపరిపూర్తి కోసం చేసే బాహ్య పూజకంటే " అంతరాధానపదా వైదికా బ్రహ్మచారినిః" అని బ్రహ్మజ్ఞానపదులు అంతఃపూజకే ప్రాధాన్యమిస్తారని అనుకున్నాం కదా ! అలాంటి అంతర్భాగ వివారణ చేస్తూ షట్పత్రభేదనం గురించి ఎవరించటమే కాక మానవ శరీరనిర్మాణంలో ఎముకలు, నాడులు, రక్తము మొదలయినవి యేయే పాళ్ళలో వుంటాయో దాగా ఎక్కడెక్కడ చెప్పటం జరిగింది. ఇక నాడీమండలాన్ని గురించి పరిపూర్ణంగా చర్చించిన పార్థసారథి గారి వివేచనాశక్తి అద్భుతంగా గోచరించింది. ఈ సందర్భంలో మానవ దేహశాస్త్రం మధనం చేసిన శస్త్రవైద్యుడని పించాడు. ఇది చదువు తుంటే మన శరీరంలో నాడులెన్ని వున్నాయో, ఏనాడీ యిలాసని చేస్తుందో, అలాగే యిన్ని వాయువులున్నాయో, ఆయావాయువులవని తీరు ఎలాంటిదో ఇక ఉపవాయువులు చేసే పని యేమిటో దాగా అర్థమవుతుంది. అశ్రుర్యంతో కూడిన జ్ఞాన పెరుగుతుంది.

సామాన్యంగా షట్పత్రాల పరిచయం ఈ విద్యాపత్తి పుస్తకానికి వుంటుంది. కాని అద్భుతచక్రంపైనుండి ప్రారంభమయ్యే మోక్ష చక్రాల పరిచయం అందరికీవుండదు. ఈ ప్రకరణంలో చంద్రమండలాది సూక్ష్మచక్రాలు తొమ్మిదింటి పరిచయం చేయబడింది. ఉత్తరంగా పాదన చేస్తూ పాదకుడు క్రమంగా ౬వ వేదం అధిగమిస్తూ ౬వ వేదం తత్వాన్ని వదిలేసుకొంటూ పోతాడు. దివ్యశక్తి అన్ని తత్వాలను పూర్తిగా వదిలి పెట్టి ఉన్నది చక్రంచేరుకొని కేవలం అత్యధికంగా వేమిగిలిపోతాడు. ఇది బ్రహ్మత్వా సంస్థితివంటిది. ఈ దశలో సర్వేంద్రియాలు ఉపసంహరించబడతాయి. మనస్సునయితే మాత్రమే పోతుంది. కనుకనే ఈ దశను అమవస్థమీగం అంటారు. ఇదే రాజయోగం అని పార్థసారథిగారు సంక్షిప్త మైన వివరణ మియటం బాగున్నది.

విష్ణుమకర్మలు చేసిన వారు ఉత్తరాయణ మార్గంలో పయనించి పరబ్రహ్మను సంధానం పొందుతారు. వశామకర్మలొనర్చినవారు దక్షిణాయన మార్గంలో భ్రయాడించి విశ్వలంకాలకు వెళ్లి పరలోకంలో కర్మఫలాన్ని అనుభవించి తిరిగి భూమిపైనే జన్మిస్తారు.

ఈ రెండు మార్గాలకు చెందని వారు మాత్రం శ్రమిటికాలుగాను పశువక్ష్యాదులుగాను పుడతారని "అర్చిరాదిమార్గ" శీర్షికలో ప్రస్తావన జరిగింది.

"అథమ ఏతా పంచానా నవిదు స్తే కీటాః పశంగా యపిదం దంప కూకం" అని బృహదారణ్యక ప్రమాణంతో ఈ విషయం బలపడింది. ఈ వివరణ చాలా అవశ్య దాయకంగా వుంటుంది.

శ్రీవిద్యారహస్యము

కుండలిని స్వరూపి స్వభావాలు, దాన్ని ఉద్బుద్ధం చేసి విధానం, అందుకు సాధకుడు కూర్చుండ వలసిన అవసరం, మూలాధారంలో వున్న కామవాయువును ఎలా తిప్పితే కామగ్ని ప్రజ్వలిల్లి కుండలిని మేల్కొంటుందో, అందుకోసం చేయవలసిన ప్రాచార్యమాది ప్రక్రియలెలాంటివో అనుభూతిగా "కుండలిని శక్తి" ప్రస్తావనలో వివృతమయింది.

ఈ గ్రంథం చివరలో భావనోపనిషత్తును, సాదాఖ్యకళను గురించి వివరించటం సాద్విప్రాయంగాను సముచితం గాను వుంది. ఎందుకంటే, వేదాల సారమే ఉపనిషత్తులు అనే వేదాంతాలు అలాగే ఈ గ్రంథానికి సారభూతమైంది. భావనోపనిషత్తు, ఉపనిషత్తులపాదితమైన బ్రహ్మజ్ఞానమే శ్రీవిద్యా వలం కూడాను అనేది , సూచితమైవట్లయింది. గ్రంథం తాలూకు సారభూతమైన రహస్యం భావనోపనిషత్తు లో వుందన్నమాట. రహస్యవివరణమే సాదాఖ్య కళ అని అర్థంచేసుకోవాలి. ఈ కెంటిని మనహాయిపై యీ గ్రంథానికి సంకుతనం, సాఫల్యం చేకూరేదికాదు. ఇది రచయిత విజ్ఞానవలంగా భావిస్తాము.

"అకాశత్వపితం కేయం యథాగచ్ఛతి సాగరం

వర్షదేవ మనుస్మారు కేవళం ప్రవిగచ్ఛతి"

అనే శ్లోకభావాన్ని ఈ గ్రంథం సూచిస్తూ ప్రబోధిస్తున్నది. ప్రాజ్ఞలయిన శ్రోవి పార్థసారథిగారు మంచి బోధకతాశక్తిగల కళాకాలా భ్యాసకులు. కమల యే విషయాన్ని ఎంతవరకు వివరించాలో బాగా తెలిసిన వారు. వేద్విధలింగములు తెలిసినవారు కమలనే గ్రంథానికి కావలసిన ప్రారంభోపనిసారాలను చాలా వేర్వేరుతో చేశారు. కాస్త విషయాన్ని ప్రతిపాదించటంలో ఉపక్రమోపసారాది వేద్విధలింగాల మే పాటించివట్లు వీరు శ్రీవిద్యా విషయప్రతిపాదనలో కూడా పాటించి సప్రమాదంగా నిరూపించి కృత కృత్యులయ్యారు.

అనేక విషయాలవోకచోట కేర్పటం ప్రతిభ కావచ్చు. పరిశోధకుని లక్షణంకావచ్చు. కాని హృదయదర్పణంగా అనుభవించి వ్రాయటం మాత్రం వరాశక్తికృత అనే చెప్పాలి. ఆ కల్పి వింకుడయ పార్థసారథిగారికున్నది.

పార్థసారథిగారు గ్రంథ విషయంలో జోరబడిన మనమతో వలికిన పలుకు ఈ గ్రంథమే విస్తుంది. భగవత్తత్వాన్ని వర్ణించటం సాధ్యమే కాని , దగ్ధింపం అనుభవించేనే సాధ్యం. దైవం అనుభూతి తప్పమరొకటికాదు.

భావనోపనిషత్తు బాగా అర్థం చేసుకుంటే బ్రహ్మను కూడా కలుగుతుంది. ముందు చెప్పిన గ్రంథవిషయాన్ని ఉపనిషత్తుతో సమన్వయించుకొంటే వరమార్థమేమిటో తెల్ల మౌతుంది.

నా రుద్రోరుద్ర మర్చయేత్ అన్నట్లు పార్థసారథిగారు ఏ కొంతైన సాధకులయితేతప్పు యింత హృదయానికి హత్తుకొనే లాగా మరుర మందరంగా శ్రీవిద్యారహస్యాన్ని వివరించలేరనినిస్తుంది.

శ్రీవిద్యారహస్యము

గ్రథంబసాంకం చదివిన తర్వాత శ్రీవిద్య అంటే బ్రహ్మవిద్య అని, తద్రహస్యమంటే సాధాన్యకళ అని సూచితమవుతుంది. అదే దేవీ సాక్షాత్కారం. లోగడ ఏరు వ్రాసిన గ్రంథాలు కూడా చూడటం తటస్థించింది. ఇప్పుడీ గ్రంథావలోకనంతో పేరెంత ఎదిగారో అర్థమయింది.

ఈ సాధకరచయిత క్షేపి పార్థసారథిగారు ఇతడికంటా ప్రజ్ఞా ఘనులైన సరహంకారులయి యిలాంటి ఉత్తమోత్తమగ్రంథాలను లోకానికందిస్తూ అమృత్యుపాపబధిలో నోలలాడుతూ సకుటుంబంగా సుఖశాంతులను పొంది చిరాయు రారోగ్య వశ్యర్థ సమృద్ధులు కావలయునని శ్రీ రాజరాజేశ్వరిని వ్రాసిస్తూ నారాయణ స్మృతులతో ఆశీర్వాదిస్తున్నాము.

మకాం

ఇట్లు

విజయవాడ - దత్తాత్రేయాశ్రమం

నారాయణస్మృతులతో

10-5-98

శ్రీ శివవిదానంద భారతి ప్యూమి

శ్రీ మహాదేవి

సిద్ధేశ్వరీదేవి

సంస్కృత విభాగం

సంస్కృత విభాగం

గ్రంథకర్త పార్థసారథిని సన్మాదిస్తున్న గన్నవరం భువనేశ్వరీ పీఠాధిపతులు శ్రీశ్రీ చిదానంద భారతీస్వామి.
శ్రీ విద్యాదర్శనము గ్రంథావిష్కరణ చేస్తున్న కుర్తాకం సిద్ధేశ్వరీ పీఠాధిపతి శ్రీశ్రీ శివబిదానంద భారతీస్వామి

ప్రథమము

శ్రీ అంటే మహాకాళి, మహాలక్ష్మి, మహానరస్వతుల స్వరూపమైన పరాత్పరి. ప్రీదేవతను పూజించే మంత్రాన్ని 'విద్య' అంటారు. కాబట్టి శ్రీవిద్య అంటే ఆ జగన్మాతయొక్క ఉపానననుగురించి వివరించేది. అందులోని రహస్యాలను వెల్లడించేది కాబట్టి ఈ గ్రంథానికి శ్రీవిద్యారహస్యము అని పేరు పెట్టటం జరిగింది. గతంలో శ్రీవిద్యాదర్శనము అనే పేరుతో శ్రీవిద్యను కొంతవరకు వివరించటం జరిగింది. అయితే దానిలోని కొన్నిరహస్యాలకు వివరణకావాలని కొంతమంది ఊడగటంచేశ శ్రీవిద్యారహస్యము వ్రాయటం జరిగింది.

గ్రంథము యొక్క ప్రతిని పంచగానే నామీద అపారమైనదయతో శ్రీముఖాన్ని పంపిన శృంగేరి దక్షిణామూయ వీలాధిపతులు జగద్గురు భారతీ తీర్థస్వామి-వారికి నాకృతజ్ఞతా పూర్వక ప్రణామములు. అలాగే ఈ గ్రంథానికి శ్రీ ముఖములు పంపి నన్ను ఆశీర్వాదించిన కుర్తాళం సిద్ధేశ్వరీ వీలాధి పతులు శ్రీశ్రీశ్రీ శివచిదానంద భారతీస్వామి వారికి, పుష్పగిరి సీలాధిపతులు శ్రీశ్రీశ్రీవిద్యా స్థానింహ భారతీస్వామి వారికి, గన్నవరం భువనేశ్వరీ వీలాధిపతులు శ్రీశ్రీశ్రీ చిదానందభారతీస్వామి వారికి నా కృతజ్ఞతాభివందనములు.

గ్రంథ ముద్రణకు ఆర్థిక సహాయం చేసిన తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం వారికి నా ప్రత్యేక కృతజ్ఞతలు.

ఈ గ్రంథ రచనలో నన్ను అన్ని విధాల ప్రోత్సహించి, నాకు అన్ని విధాల సహకరించిన నా శ్రీమతి రమాదేవికి నా అభినందనలు.

గ్రంథముద్రణలో నాకు సహకరించిన శాతవాహన కళాశాల లెక్చరర్ పింగళి వెంకట కృష్ణారావు గారికి, పూజ్యులు మల్లాది సుబ్రహ్మణ్యశర్మగారికి, గ్రంథముద్రణకు ఇతోధికంగా ద్రవ్య సహాయం చేసిన మిత్రులందరికీ నా మనఃపూర్వక కృతజ్ఞతలు అందచేస్తున్నాను.

గతంలో నేను వ్రాసిన శ్రీవిద్యాదర్శనము, శ్రీవిద్యాదర్శనముల మాదిరిగానే శ్రీవిద్యారహస్యమును కూడా సామాన్యులకు అర్థంకావాలనే దృష్టితో 'సులభశైలిలో' వ్రాయటం జరిగింది. శ్రీవిద్యపాసకులు ఈ గ్రంథాన్ని అదరిస్తారని, పండితులు నా ఈసాహసాన్ని మన్నిస్తారని ఆశిస్తాను.

గ్రంథముద్రణకు విరాళమిచ్చిన వాతలు

1. శ్రీ మాగంటి సుబ్రహ్మణ్యం గారు. - ప్రాప్రెటర్,మిత్రవిజన్స్, విజయవాడ
2. శ్రీ కాండూరి ఉమామహేశ్వరుడు గారు - ఉమాచిద్ పంథ్య . విజయవాడ.
3. శ్రీమతి వారణాసి అన్నపూర్ణమ్మగారు. - ఎక్స్‌క్యూరాయణపురం, విజయవాడ.
4. శ్రీముత్తిరెడ్డి శేషశ్వరరావుగారు. - లెక్చరర్,శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
5. శ్రీ ఎ.శ్రీనివాస్ గారు - లెక్చరర్,శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
6. శ్రీ ఎ.వి. రమణ గారు. - లెక్చరర్,శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
7. శ్రీ జి. పాంబళివెరావుగారు. - లెక్చరర్,శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
8. శ్రీ ఎ. రాజేశ్వరరావు గారు. - లెక్చరర్,శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
9. శ్రీ ఎమ్. శ్రీనివాస్ గారు. - లెక్చరర్,శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
10. శ్రీ ఎన్.పి.యస్. బాబు గారు - లెక్చరర్,శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
11. కుమారి వి. రాజేశ్వరి గారు - లెక్చరర్,శాతవాహన కళాశాల, విజయవాడ
12. కుమారి జి. శ్రీదేవి గారు - లెక్చరర్,పి.డి.యు, ఉస్మానియా యూనివర్సిటీ,

గ్రంథకర్త పార్వసారథి, వారి ధర్మపత్ని రమణదేవి

విషయసూచిక

1	గురుమండలము	01 - 6
2	శ్రీవిద్య	07 - 21
3	శ్రీచక్రము - మానవదేహము	22 - 28
4	శ్రీచక్రము - శివశక్తి చక్రాలు	29 - 31
5	శ్రీచక్రము - వృత్తాలు	32 - 35
6	శ్రీచక్రము - బిందువు	36 - 39
7	వరదేవత - గణేశాది రూపాలు	40 - 47
8	పట్టుకాలు	48 - 86
9	నాడీమండలము - నాయువులు	87 - 90
10	రాజయోగము	91 - 93
11	కుండలినీశక్తి	94 - 99
12	అర్చిరాది మార్గము	100 - 103
13	భావనోపనిషత్తు	104 - 122
14	సాధాభ్యుత్తర	123 - 126

ಶ್ರೀವಕ್ರನಗರಸಾಮಾಜಿಕ

1.గురుమండలము

గురురక్షణమ్ గురుకవిష్టుః గురుశ్శేతో మహేశ్వరః

గురుప్రకాశ వరంబ్రహ్మ తస్మై శ్రీగురవేనమః

అష్టానమనే అంధకరాన్ని పారద్రోలి, జ్ఞానజ్యోతిని వెలిగించేవాడు గురువు. నాథకునకు మంత్రి'వదేశంబేని, దీక్షణ్ణు, నాథనాపథానముదచ్చు, ముక్తి మార్గం చూపే వాడు గురువు.

ఏ మహాత్ముడు నీకు బాగా గుర్తు ఉంటాడో ఏ మహానుబావుని రూపం నీ మనస్సులో నదానిలిచి పోతుందో ఏ సన్యాసి నీకు స్వప్నంలో కుదా కనుపించి సత్కార్యాన్ని బోధిస్తుంటాడో, ఏ పాదువు చెప్పిన ధర్మసూత్రాలు నీ మదిలో నిలిచిపోతాయో, ఏ మహానీయుని దగ్గరకు వెళ్ళగానే నీకు అనుమానాలు తీరిపోతాయో, ఏ వ్యక్తి దగ్గర నీకు ప్రశాంతత ఉదయగమన కలుగుతాయో, ఏ వ్యక్తి మీదనీకు నమ్మకము, గురి కలుగుతాయో అనుమానీయుడే నీకు గురువు. అలాగే గురువుచెప్పిన ధర్మ, శ్లాస వైరాగ్యాలు ధర్మసూత్రాలు గుర్తుంచుకుని మరచిపోకుండా ఉండేవాడే శిష్యుడు. స్వబలంగా చెప్పిలంటే తన శిష్యునకు నమ్మక్యాన్ని బోధించి, తరుతోపాయం చూపే వాడు గురువు.

మనకు మొత్తం ఏడు రకాల గురువులువ్వారని చెప్పబడింది. వారు :-

1. నూచకగురువు :- చదువు చెప్పే వాడు
2. వాచకగురువు :- కులధర్మాలు, ఆశ్రమధర్మాలు బోధించేవాడు.
3. బోధకగురువు :- మహామంత్రాలనువదేశం చేసేవాడు
4. నిడిర్థగురువు :- తశశరణ, మారణ, ప్రయోగాలు నేర్పేవాడు.
5. విహితగురువు :- విషయభోగముల మీద విరక్తి కలిగించేవాడు.
6. కారణగురువు :- జీవప్రవ్యాక్యాన్ని బోధించేవాడు.
7. వరగుగురువు :- జనాత్మ పరమాత్మ ఒకటే అని ప్రత్యక్షానుభవాన్ని కలిగించేవాడు

గురువు శిష్యునకు ఉపదేశం చేసి దీక్ష ఇస్తాడు. ఈ దీక్ష వాలుగు రకాలు.

1. స్వర్పదీక్ష :- గురువు శిష్యుని తాకినంత మాత్రం చేతనే శిష్యునకు శక్తివస్తుంది
2. ధ్యానదీక్ష :- గురువు దూరంగా ఉన్నప్పటికీ శిష్యుని ఉద్ధరణ కోసం ధ్యానం చేస్తుంటాడు. దాని వల్లనే శిష్యునకు శక్తి వస్తుంది.
3. దృష్టిదీక్ష :- ఇది కంటిచూపుతోనే ఇచ్చే దీక్ష గీనిగా శిష్యుడు నెదిరుకు కావాలనే వలంపుతో గురువు తన దృష్టిసారిస్తాడు.
4. మంత్రదీక్ష :- గురువు శిష్యునకు ధర్మసూత్రాలు చెప్పి, మంత్ర దీక్ష ఇచ్చి అతిసక్తి తరుతోపాయం చూపుతాడు.

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఈ రకంగా అనేక రకాలయిన గురువులు, వారిచ్చు దీక్షా వర్ణములు చెప్పబడినాయి. గురువు ఏ జాతివాడైనా, ఏ మతంవాడైనా ఏ కులంవాడైనా సరే అతనిని పూజించాలి గౌరవించాలి ఆరాధించాలి. లోకంలో అష్టరమైనవి, ఎనిమిది కులాలనిచ్చేవి ఎన్ని సంపాదించినా గురుకటాక్షం పొందలేకపోతే, ఇవన్నీ నిష్ప్రయోజనం ఈ విషయాన్ని శంకర భగవత్పాదులు తమ 'గుర్యష్టకమ్' లో వివరిస్తూ గురువు అంటే ఆ భగవంతుడే అని చెప్పారు.

శరీరం మురూపం తథా వా కలత్రం య శక్పాదు చిత్రం ధనం మేరు తుల్యమ్ ।
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రివద్వే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

కలత్రం ధనం స్త్రీత్రపాత్రాది వర్తం గృహం బాన్ధవా సర్వమే తద్ధి జాతమ్ ।
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రివద్వే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

వడశ్శాది వేదే ముఖే శాస్త్రవిద్యా కవిత్వాది గర్వం మవద్యం కరోతి ।
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రివద్వే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

విదేశేషు మాన్యః స్వదేశేషు ధన్యః సదాచార వృత్తేషు మజ్జేన రాన్యః ।
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రివద్వే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

క్షమామణ్డలే భూవ భూపాలబ్ధైః సదాపేవివం యస్య పాదార విస్లమ్ ।
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రివద్వే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

యశ మే గతం దిభు దానవ్రతాపా జ్ఞగద్యస్య సర్వం శరే యుత్రసాదత్
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రివద్వే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

స బోగే న యోగే న వా వాఙ్మరాజౌ స కాస్తాముఖేనై న చిత్రమ చిత్రమ్ ।
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రివద్వే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

అరక్ష్యే నవా స్యస్య గోహిన కార్మ్యే నచేహ మనోవర్తతే మేత్సనర్థే
మనశ్చే న్న లగ్నం గురో రంఘ్రివద్వే తతః కిం తతః కిం తతః కిం తతః కిమ్ ॥

ఈ లోకంలో దవము, అందమైనబార్య, విద్య, పెరుప్రభాతులెన్నువ్వా ఇవేనీ గురుకటాక్షం కన్న ఎక్కువకాదు. అని పై శ్లోకాల అర్థం.

న గురోరధికం తత్త్వం న గురోరధికం తమః ।

తత్త్వ జ్ఞానాత్ వరం వాసి తస్మై శ్రీగురవేనమః ॥

గురువు కన్న ఎక్కువైన తత్త్వం లేదు, తపస్సులేదు. జ్ఞానంలేదు

శ్రీవిద్యారంభము

అఖండ మండలాకారం వ్యాప్తంయైన చరాచరం ।

తత్త్వం దర్శితం యేన తస్మై శ్రీగురవేనమః ॥

అక్షాసతిమిరాభస్య భావజన శరణయా ।

దక్షురుస్మీలితం యేన తస్మై శ్రీగురవేనమః ॥

విశాలమైన ఈ విశ్వమంతా వ్యాపించినవాడు, శిష్యుని అక్షావాన్ని పార్శ్వంలో, భ్రావ జ్యోతిని వెలిగించేవాడు, అయిన గురువు పాదాలకు నమస్కరిస్తున్నాను.

సాధకుని కర్మఫలాన్ని బట్టి గురువు బలించటం జరుగుతుంది. కొంతమందికి ఏళ్ళు తరబడి ఎదురు చూచినా నర్గురువు లభ్యంకాదు. ఆ గురు అన్వేషణలో అడవుల నెంబడి తిరుగుతూ, తమవై చాలించినవా రనేక మంది ఉన్నారు. మరికొందరికి చాలా శ్రేణికగా గురువే శిష్యుణ్ణి వెతుక్కంటూ వస్తాడు. ఇదంతా సాధకుని పూర్వజన్మ కర్మఫలం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. ఎవేకానందునకు రామకృష్ణప్రేరమహానలాగా, మంచి గురువు దొరకటమనేది జన్మ జన్మల ఫలం అని గుర్తించాలి.

అటువంటి గురువు స్పష్టస్థితి లయకారకులైన ఆ బ్రహ్మార్తుల స్వరూపము, అతడే సాక్షాత్తు పరబ్రహ్మ గురుకటాక్షం లేనది కార్యపాధన జరగదు గురువు బాటకంగా లేక పొయినా ఆద్యుత్కంగా ఉండి తన శిష్యుణ్ణి సదా కాపాడుతూ ఉంటాడు. తప్పమార్గంలో పోతే హెచ్చరించి, నవ్విర్గానికి బ్రహ్మతాడు. కాబట్టి పరబ్రహ్మ స్వరూపుడైన గురువందనం చేసి, హరితన గొట్టకుడైన శ్రీవిద్యాసాతపి అమతేమ 'శ్రీవిద్యారంభము' అను గ్రంథరచన కువక్రమిస్తున్నాను.

బ్రహ్మనందం పరమమథదం కేవలం భావమూర్తిం

ద్యుంద్యాతేతం గగనపద్మకం తత్త్వమస్మాది బక్ష్యం

ఏకం విత్తం విమల మదలం సర్వథి సాక్షిభూతం

భావాతేతం ప్రగురరహితం వద్గురుం తం వమామి॥

పరమాత్మపూర్ణుడందు స్వరూపుడు, అయన తనయందు ఇమిడి ఉన్న బిందువ్రయాన్ని

1 ప్రకాశాంశ 2 విమర్శాంశ లుగా అవగా, స్త్రీ, పురుష భేదములతో కామేశ్వరీ, కామేశ్వరులుగా విభజంబాడు. ఇందులో ప్రకాశాంశ కామేశ్వరుడు, విమర్శాంశ కామేశ్వరీదేవి.

స్పష్టి ఆవిర్భావ కాలంలో, కృతయుగము ప్రారంభంలో, నర్వానందమయ ఓర్వ్యాదానందమనే బిందుపీఠమందు, పరమాత్మస్వరూపుడైన పూర్ణకామేశ్వరుడు, 'శ్రీవిద్యాసందనాథ' అనే పేరుతో, ఆనువ్రతానందము కోసము నూయాస్వరూపిణి, స్వాత్మరూప అయిన కామేశ్వరీదేవికి శ్రీవిద్యమపదేశించాడు కామేశ్వరీ కామేశ్వరులిద్దరూ పరబ్రహ్మ స్వరూపులే. వారిద్దరికీ భేదములేదు. అయినప్పటికీ లోకాలను అనుగ్రహించాలనే సత్సంకల్పంతో, పరమాత్మ తానె గురు

శ్రీవిద్యారహస్యము

శిష్యులుగామారి, సర్వవనిపక్వారణ భూతమైన శ్రీవిద్యాతంత్రాన్ని ఆమెకు ఉపదేశించారు. తరతరంగా పరమాత్మశ్రీవిద్యను లోకంలో వ్యాప్తిచెయ్యటంకోసం, తాను 'ఉర్జుదేవనాథ' అనే దీక్షావాసుం ధరించి, కామేశ్వరీదేవికి శ్రీవిద్యనుపదేశించి, ఆమెకు "మిత్రేశదేవనాథ" అని నామకరణంజేశాడు.

కామేశ్వరీ కామేశ్వరులు ఉర్జుదేవనాథ, మిత్రేశదేవనాథ అనేపేర్లతో సర్వానందమయమైన పితృభావపరములో పురాణదంపతులుగా ఉన్నారు. ఇది శ్రీవిద్యకు మొదటి స్థానము.

ఆశరువాత, పరమేశ్వరుని ఆజ్ఞమేరకు ఆ పదాభివ్యక్తిక, శ్రీవిద్యారహస్యవ్యాప్తి కొనము తాను 'షష్ఠీదేవనాథ' అనే పేరు ధరించి, తనయొక్క అంశలు, అవ్యక్త మహాత్మాహంకారస్వరూపులు, సత్వరజస్తమోగుణప్రధానులు, స్వస్థస్థితిలయకారులు వాగ్దేవ కామరాజ, శక్తి బీజాధిపతులయిన త్రిమూర్తి ద్వంద్వానికి ఈ విద్యను ఉపదేశించింది. వారి ద్వారా ఉపదేశపరంపరగా, ఆ ఎడ్య ఎట్టిరిం, దివ్యమి నిద్దేమి, మాన వేమి గురుమండలంగా లోకంలో ప్రసిద్ధి చెందింది. దివ్యోములు అంటే ఇంద్రాది దేవతలు 'సిద్ధోములు' అంటే సనక సనందవాచిరులు, 'మానవోములు' అంటే విద్యారణ్యులు, గౌడసాధులు, శంకరులు మొదలైనమానవులు.

దిందుమండల వర్ధిని అయిన ఆ కామేశ్వరీ, యోనిచక్రం (త్రికోణం) లోని ఉత్తర కొణము నందు జాలంధరపీఠంలో ఉన్న శక్తి బీజాధిపతులైన ఉమామహేశ్వరులకు మొదటగా శ్రీవిద్యను ఉపదేశించి, వారికి ఉర్జుదేవనాథ, కామేశ్వర్యంబా అని పేరు పెట్టింది. తరువాత ఉర్జుదేవనాథ ద్వంద్వము, యోనిచక్రంలోని దక్షిణకోణంలో, హర్షగిరిపీఠంలో ఉన్న కామరాజబీజాధిపతులైన లక్ష్మీనారాయణులకు ఈ విద్యనుపదేశించి, వారికి 'షష్ఠీదేవనాథ, వజ్రేశ్వర్యంబా, అని పేరుపెట్టారు. ఆ తరువాత, షష్ఠీదేవనాథ ద్వంద్వము, యోని చక్రానికి అగ్రకోణంలో కామగిరిపీఠంలో ఉన్న వాగ్దేవబీజాధిపతులైన వాచీహరణ్యగర్భులకు పదేశించి వారికి మిత్రేశదేవనాథ, భగమాదివ్యంబా అని నామకరణం జేశారు.

శ్రీచక్రంలోని ఎనిమిదవ అవరణ అయిన త్రికోణంలో కామేశ్వరీ, వజ్రేశ్వరీ, భగమాలిని అను పేర్లతో ఉన్న దేవతలు వీరే.

మిత్రేశదేవనాథద్వంద్వము శ్రీవిద్యను దివ్యులైన ఇంద్రాది దేవతలకుపదేశించగా, వారు వనకసనందవారి సిద్ధులకు, వారు మానవులకు ఉపదేశించారు. ఈ రకంగా గురుపరంపరానుగతంగా శ్రీవిద్య భూలోకంలోవ్యాప్తి చెందింది. త్రిమూర్తులు, వారి స్థానములు, దీక్షావాసుములు, ఈ శ్రీంద వివరంగా చూపబడ్డాయి.

శ్రీవిద్యారహస్యము

దేవతల పేర్లు	యోనిచక్రంలోస్థానము	వీరము	రీతిము	దీక్షా నామము
1. ఉమాదేవి మహేశ్వరుడు	ఉత్తరకోణము	జాలంధర	శక్తి	కామేశ్వర్యంబా శిర్షదేవనాథ
2. లక్ష్మీదేవి వారాయణుడు	దక్షిణకోణము	పూర్వగిరి	కామరాజ	వజ్రేశ్వర్యంబా షష్ఠీదేవనాథ
3. వరప్రతిదేవి బ్రహ్మ	అగ్రకోణము	కామగిరి	వాగ్దేవ	భగవాలిస్వరంబా మిత్రీశదేవనాథ

దీక్షావేరులు గురుశ్రయం చెప్పేటప్పుడు వారి పూర్వ గురువులకు నమస్కరిస్తూ

1. అదిపాద సమావేశం శంకరాచార్య మధ్యమాం
2. వారాయణ సమావేశం, వ్యాసశంకరమధ్యమాం
3. వేదాశివ సమావేశం, శంకరాచార్యమధ్యమాం
4. లక్ష్మీనాథ సమావేశం, వాదయామున మధ్యమాం

అని రక రకాలుగా చెబుతూ ఆదిగురువునుండి అప్పడాచార్య వరకుండా వందే గురుపరంపరం॥
అని తమకు మంత్రోపదేశించిన దీక్షనిచ్చినగురువు వరకు, అందరికీ నమస్కరించాలి. శిష్యులు
ఈ గురువు ఎట్లు ఆచరించవలసిన ఎరులను ఈ దిగువ వివరించడం జరిగింది.

శ్రీ గురుమూర్తిని చేరివంతనె నను

స్కారంబు ములయగా నలువలయు

లజ్జాభిమానకులంబు వీడి పాద

దానియై వద్యుక్తి జేరవలయు

మకుడైన పాతుడైన పోకరుడైనను

గులహామడైనను గొలువవలయు

గురునాళ్ల వర్తించి గురుడిచ్చు తృణమైన

మెరువుగా నెంచి మెలగవలయు

గురుని ప్రభువలయ పావని దేవద యును

నిలుచుచును లోభగుణముల దొరవలయు

బరమయోగింద్ర నిగమార్థశరధిచంద్ర

వరమునంద్ర బ్రహ్మనందగిరి యశింద్ర॥

శ్రీవిద్యారహస్యము

గురుమూర్తి వచ్చుచో గూర్చుండగరాదు
గురుశిష్యులొకశయ్య గూర్చురాదు
ముందుగా ధనయంత భుజియింపగరాదు
పారిదాంశ్శ్రేవణ బోధరాదు
గురువింద వివరాదు కూడి సేయగరాదు
గురుని కప్రియమును గూర్చరాదు
సద్గురు విడిచి శాపనము మీరగరాదు
హెచ్చి దా గురుని శాపింపరాదు

గురుడు బోధించ నెంచివ మెరుగరాదు
అతడు బోధింపకుండిన వడుగరాదు
ఏ రముపెండ్రి పెగమార్గళరథిడెండ్రి
వరమునీండ్రి బ్రహ్మనందగిరి యతీండ్రి

ఈ రకంగా గురుకటాక్షం పొందితనే సాధకునకు దార్శనాచార్యం, మంత్రసిద్ధికలుగుతాయి.

శ్రీవిద్యారహస్యము

ది. శ్రీచిద్ర్య

దైవాధీనం జగత్సర్వం, మంత్రాధీనంతుదైవతం

తన్నంత్రం బ్రాహ్మణాధీనం, బ్రాహ్మణోమమదేవతా

ఈ చరాచర జగత్తు అంతా కూడా దైవముయొక్క ఆధీనంలో ఉన్నది. ఆ దైవం మంత్రానికి ఆధీనం అయిఉన్నది. ఆ మంత్రము బ్రాహ్మణునకు ఆధీనం అయి ఉన్నది. అందుకనే బ్రాహ్మణుని భూమరుడు అన్నారు. ప్రతిపలాపేక్ష లేకుండా లోకకల్యాణం కోసం జపం చేసేవాడు బ్రాహ్మణుడు ఒక్కడే అందుకనే భూలోకంలో బ్రాహ్మణుడు ప్రత్యక్ష దైవంగా చెప్పబడుతున్నారు మనవాళ్ళత్రాయశః ఇతినుంక్షాః

దేవతల దయకుప్రతులుకావాలి అంటే మంత్రజపంచెయ్యాలి, దీనినే ఉపాసన అంటారు. అరటి మిడిపై ఆగ్ని ఎలావురుతుందో, అలాగే మంత్రజపంచేస్తే శక్తి వుండుతుంది, ఒకేమాటని, లేదా పదాన్ని పదేపదే ఉచ్చరించటంవల్ల శక్తి ఉద్భవిస్తుంది. ఆశక్తి సాధకుని వర్తకార్యాలు నెరవేరుస్తుంది. అయితే దీక్షాక్షరాలచేతనంపుటంచేయబడిన మంత్రజపంవల్ల దేవతల అనుగ్రహం త్వరగాకలుగుతుంది, సంస్కృతభాషకు ఉన్న యాభై అక్షరాలనూ యాభై దీక్షాలుగా గుర్తించాలి. ఇదేకాకుండా సంయుక్తక్షరాలను కూడాదీక్షాలుగా వ్రాయటంజరుగుతుంది. ఈ రకంగా దీక్షాక్షరాలు అనేకం ఉన్నాయి. ఈ దీక్షాక్షరాలకు ప్రతిదానికి విడివిడిగా కొంతశక్తి ఉంటుంది. ఆ విషయం దీక్షాక్షరసిఘటపుచూచినపైతే తెలుస్తుంది, అటువంటిశక్తికల దీక్షాక్షరాలు కొన్నింటిని సాధకుడి కోరికను అనుసరించి సంపుటికరణం చేస్తారు. అరకమైన మంత్రసాధనవల్ల సాధకుడి కోరికలు త్వరగా తీరుతాయి. అయితే దేవతల ఉపాసన చేసేటప్పుడు అదేవతలతత్వాలకు సాధకుని కొద్దిఅకు అనుగుణంగా దీక్షాక్షరాలు చెప్పబడతాయి, దీన్నే సంపుటికరణ అంటారు. ఐం వాగ్విజము, క్లీం మన్మథదీక్షము ఈ రకంగా దేవతలకేకాకుండా పంచభూతాలకు కూడాదీక్షాలున్నాయి, అవి లం వృధివీ దీక్షము, హం జకాళ దీక్షము, యం వాయుదీక్షము రం అగ్ని దీక్షము వం అమృత దీక్షము. అనలుమంత్రాలను మూడు రకాలుగావిభజింపవచ్చు.

1. వైదికములు. 2. తాంత్రికములు 3. అవభ్రంశములు

1. వైదిక మంత్రాలు :- ఇవి శ్వానవ్రదాలు ముక్తి కారకాలు

2. తాంత్రికములు :- దేవలం కామ్యధదమైన మంత్రాలను తాంత్రికాలు అంటారు

3. అవభ్రంశములు :- సంస్కృతభాషలో కాకుండా ఇతర భాషలలో ఉన్న మంత్రాలను అవభ్రంశాలు అంటారు. మళయాళమంత్రాలు, హిందీ, తెలుగు, పార్శ్వమంత్రాలు, పాము, తేలుమంత్రాలు ఇలాంటివి.

శ్రీవిద్యారహస్యము

వైదికావ్రణవైర్ముతాః ప్రణవీనపహీనాస్తు తాంత్రికవిపర్యయైకాః ।

అంటే ఓంకారసహితమైనవి నైదికమంత్రములు. ఓంకారములేనివి తాంత్రికాలు. మంత్రాలనున్న 2 వుగుష 3 నపుంసక మంత్రాలు అని మూడు రకాలుగాచెప్పువచ్చు.

స్వాహా అవేదిరిం తివరకలవి	శ్రీ మంత్రాలు
హంసీజ్ అవే వేదం చివరకలవి	పురుష మంత్రాలు
నమః అవే వేదం చివరకలవి	నవ్వుంపక మంత్రాలు

శ్రీ బ్రహ్మస్తు విద్యామస్మ్యః మంత్రాః పుండ్రకతా న్ముగా
వృషదేవతలనుపాసించేవాటిని మంత్రాలని, స్రీదేవతలనుపాసించే మంత్రాలను

'ప్రద్య' అని అంటారు. వీటిలో

మంజ్రా ఏకాక్షరా: విండా: కర్తవ్య వ్యక్తా మతా:

వర్ణప్రయం విమారభ్యః సవార్థావధిరీజాః

తపో దశార్థ మారభ్య యానద్వింశతి మంత్రకాః

●క దుర్వం గతా మాలా ప్రాసు లేదో న విద్యలే

ఒక అక్షరములు కలమంత్రాలను	-	పిండము
మూడు అక్షరములు కలమంత్రాలను	-	కర్మములు
3 మంది 9 వరకు అక్షరములు కలమంత్రాలను	-	భీషములు
10-20 వరకు అక్షరములు కలవాటిని	-	మంత్రము
20 కన్న ఎక్కువ అక్షరములు కలవాటిని	-	మంత్రములను అంటారు

అమ్మాయమ్మలత్రాణాన్ని వరమేశ్వరుని ముఖంనుంచే వచ్చినాయని చెప్పబడుతోంది. వరమేశ్వరుడు బదురూపాలుగా ఉన్నాడు. ఆరుపాదే పంచబ్రహ్మలు. వారు 1. నర్ద్యజాత 2. వామదేవ 3. ఆహార 4. చక్రురుష 5. ఈశానులు. ఈరకంగా పంచబ్రహ్మల స్వరూపమే అదే. అందుకే ఆమెను పంచబ్రహ్మ స్వరూపిణి అన్నారు. ఆమె పంచదైతాపనాసిన అని చెప్పబడుతోంది. ఈ పంచబ్రహ్మల స్వరూపంలోనే వరపశువుడు మంత్రశాస్త్రాన్ని చెప్పారు. పరామాయాలు ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి.

పూర్వాశ్శూయశ్శూయః

ఋగ్వేదము మరియు తత్త పూర్వద్యారం ప్రకీర్తనం

హర్షదీనామ పితృత బుగ్గముయ్యది పేపరా

నద్యోజాతునిముఖంనుంచి వేదయుతమైన గాయత్రీ మొదలైన రెండుకోట్ల మంత్రాలు వచ్చినాయి. ఇది పూర్వామ్నాయమము. ఋగ్వేద పూర్వకము. దీనికి అధిదేవత సూర్యుణ్ణి.

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఉద్ధవిద్యా చ బాతా చ ద్వంద్వార్థ మశంగివీ
ద్విజత్వసాధనీ విద్యా గాయత్రీ వేదమాత్మకా.
గాతాపత్నం కార్తికేయం మృత్యుణి స్థిలకంఠకం
త్వంబకం జాతవేదాశ్చ తథా వ్రత్యంగిరాదయః
సద్యజాతముభోద్భూతా వైదికాస్తు ద్వికోటియః
వీతాః కామగిరింధ్రస్థాః పూర్వామ్నాయస్య దేవతాః
గురుశ్రయాదిపీఠాంశం వశుర్వింశత్యపాద్రకం,
ఏతదావరణే పీఠం పూర్వామ్నాయం భజామ్యహం
మూలాధారే భజేస్సుత్రై పూర్వామ్నాయ మనూనః ప్రయః.

2. దక్షిణామ్నాయము

తక్షైవ దక్షిణం ద్వారం యజరామ్నాయ రూపకం,
భోగినీనామ సా దేవీ దక్షిణామ్నాయ దేవతాః

వాసుదేవుని ముఖంనుండి వైష్ణవగమాలయిన కోటి మంత్రాలువచ్చినాయి. ఇది
దక్షిణామ్నాయము యజుర్వేద పూర్వకము దీనికి అధిదేవత వాగిని

బౌభగ్యవిద్యా బగళా వారాహే వటుక స్తథా
శ్రీవైరస్కరిచీ ప్రోక్తా మహామాయా వ్రకీర్తితా,
అమోరం శరభం బుద్ధరావణం వీరభద్రకం
రోద్రం శక్తం పాశుపతాద్యస్త్రశస్త్రాదిభైరవం,
దక్షిణామూర్తిమంత్రాద్యా శ్రైవాగమ సముద్భవాః
వాసుదేవముభోద్భూతాః కేదీమంత్రా వరాననే.
పూర్వపీఠస్థితా దేవీ దక్షిణామ్నాయదేవతాః
ద్విసహస్రంతు దేవ్యస్తాః ఎరివారసమువ్యతాః
భైరవాదిపదద్వంద్వం భజే దక్షిణ ముత్తమం
స్వాధిష్ఠినీ స్మరేద్దేవి దక్షిణామ్నాయ ముత్తమం

3. పశ్చిమామ్నాయము

సామ వేదమయం చాత్ర పశ్చిమామ్నాయ మీరితం,
కుర్ధివాఞ్మ మహాదేవి పశ్చిమామ్నాయ దేవతాః

అమోరునిముఖంనుండి పశ్చిమామ్నాయమైన వైష్ణవగమాలుకోటి మంత్రాలు వచ్చినాయి.
సామవేద పూర్వకమయిన పశ్చిమామ్నాయానికి అధిదేవత కుర్ధిక

శ్రీవిద్యారామస్యము

లోపాముద్రా మహదేవి అంబా త తువనేశ్వరీ
 అన్నపూర్ణా కామేశ్వరీ సర్వసిద్ధి ప్రదాయినీ,
 మిదిర్కపం వైసితేయం కార్తవీర్యం స్సంసంహారం.
 వామశ్రయం రామమంత్రం గోపాలం పారమేన త,
 ధన్వంతరం దేంద్రజాం మింద్రాది సురమంత్రకం.
 ఓత్తశ్రేయం ద్వాదశాక్షై చైష్టాగమబేదితాః
 అభోగముఖసంభూతాః మదంకాః కోటిసంఖ్య కాః
 ఏతా జారంద్ర పీఠస్థాః పశ్చిమామ్నాయదేవతాః
 యాత్యాది త తకుష్మణ్డే పిష్టాంతం త్రిసహస్రకం.
 అమ్నాయం పశ్చిమం వందే పర్వదా పర్వకామదం.
 మణిపూరేస్యరేణ్వేచి పశ్చిమామ్నాయం మమం.

4. ఉత్తరామ్నాయము

అథర్యణమయం తద్య ఉత్తరామ్నాయ మీరితం
 కాలికాళ్ళా మహదేవి ఉత్తరద్వార దేవతాః

తత్పురుషసముఖం నుంచిశ్రీవిద్యాఖ్యమైన ఉత్తరామ్నాయ మంత్రాలు రెండు
 కోట్లువచ్చినాయి అథర్యణదేవ పూర్వకమయిన ఉత్తరామ్నాయానికి అధిదేవత కాలిక.

తురీయాంబా మహార్కా త అశ్వరూపా తతైవ త.
 మిత్రాంబా త మహదేవి శ్రీమద్వాగ్దాదిచి అపి
 దుర్గా కాలి దహర్చందీ సకురీ త పులిందిచి,
 రేణుకాంక్షీనాగీశో మాత్యకాద్వాప్యై యంవతా.
 వందామ్నా యవమోపేతం శ్రీవిద్యాఖ్యం మదంకజం,
 ముఖాత్తక్పరుపాక్షాతా ద్వికోటిమంత్రనాయకాః.
 ఏతాశ్చోధ్యావపీఠస్థాశ్చక్రాగమ సముద్భవాః
 ద్విసహస్రస్య దేవస్థాః పరివారయుతాః స్రీయే.
 ముద్రాదిసవకం చైవ పిష్టావాం సవకం తథా,
 పీఠావళి త ఎవకం భజిదామ్నాయ ముత్తమం.
 అనాపాతావై స్మర్తవ్య ముత్తరామ్నాయ ముత్తమం.

శ్రీవిద్యారహస్యము

5. ఊర్వాశ్శాయము

తతుర్వేదమయః సాక్షాదూర్వాశ్శాయస్సమీరతః॥

ఊర్వాశ్శాయస్య సంక్రొస్తా దేవతా చండ భైరవీ॥

ఈశసుని(శివుని)ముఖం నుంచి ఆత్మానంద భద్రాయమైన కోడిమంజ్రాలువచ్చినాయి. ఇది ఊర్వాశ్శాయము. తతుర్వేద సమస్తయము, దీనికి అధిదేవత చంద్రభైరవి.

వరాహరా త సా దేవి వరా శాంభవమేవ త.

ప్రాపాదం దహరం హంసం మనోనాక్యాదికం వరం.

వంతాక్షరం మనోమంత్రం తారకం ఐష్వర్యతారకం.

ఈశసముఖసంభూతా హ్వాత్మాపంది ప్రదాయకా.

కోటిసంఖ్యా మనోదేవి మద్రూపాస్పర్శసిద్ధిదా.

ఏతాశ్శాంభవపీఠస్థా స్సహస్ర పరివారితా.

అరభ్య మాలినీపూర్వం మండలాంతం తథైవ త.

సాయుజ్య హేతుకం విత్యం వందే చోర్వకలాత్మకం.

ఊర్వాశ్శాయస్యే త మనూనాక్షాంతే తు విభవయత్.

శ్వాత్మకృ పశ్చిమమైవ దక్షిణశ్చేత్తర ప్రథా.

6. అనుత్తరాశ్శాయము

ఊర్వాశ్శాయశ్చపంచైతే మోక్షమార్గాః ప్రకీర్తితాః॥

హిర్యక్యాత్పర్యధర్మాణామూర్వాశ్శాయః ప్రశస్యతే॥

ఊర్వాశ్శాయం విజానీయా త్సాక్షా న్మోక్షకసాధనమ్॥

పూర్వాశ్శాయః సృష్టయః స్థితయాచక్ర దక్షిణః ।

పంచాక్షః పశ్చిమోదేవి తిరోధాన స్తథేత్తరః॥

ఊర్వాశ్శాయ స్తథోదేవి తథామగ్రహరూపకం॥

అనుత్తరా పరాంత సా శ్రీసుత్రిపురస్కందరీ॥

అగా అనుత్తరాశ్శాయ మంత్రాలు సాక్షాత్తు వరమేశ్వరుని ముఖంనుంచే వచ్చినాయి. ఈరకంగా శివుని ముఖంనుంచి ఏడుకోట్ల మంత్రాలువచ్చినాయి. ఏటవ్వింటిని శంకరభగవత్పాదులవారు ప్రపంచపార పంగ్రహంలో నిక్షిప్తంచేశారు

శ్రీవిద్యారామస్వామి

ఉర్వ శ్రీపాదుకా పూర్వం చరణాంతం గురః క్షమాత్
 స్మర్తవ్యా పాదుకా పూర్వం చరణం తదనంతరం,
 పంచాంబా నవనాథాంబా మూలవిద్యా తతఃపరం
 అధారవిద్యావల్క్యం చ పునరంఘ్రిద్యయం క్రమాత్.
 శాంభవి చాథ పృథ్వీభా వసుయావరదోధిపి,
 వాళపంచాక్షరీ చుద దళార్థా మి త్తరాత్మికా,
 పోదశీ పూర్తివిద్యా చ మహాత్రిపురమస్థరీ,
 పశ్చాదనుత్తరం చందే పరబ్రహ్మస్వరూపదేం.
 తమిత్తరామ్నాయమనూన్యండలాంతం యథాశ్రమం
 సప్తకోటిమహామంత్రాన్ ద్వాదశాంత సదాన్నరేక
 తిలద్యావ్యుచిదిర్యా 22 పి గచ్చన్ విచన్త స్వచన్తపి,
 మంత్రైకశరణో విద్యాన్నససా 22 పి సదా స్మరేత్
 తత్తత్ప్రద్యై చ పాపాప్రం జపేత్పాదకపుంగవః

శ్రీవిద్య అస్తవ్యధు శ్రీ అనేది గౌరవహరకం కాదు శ్రీఅంటేమహాకాళి శ్రీ అంటే
 మహాలక్ష్మి శ్రీ అంటే మహానరసింహి.

శ్రీమహావిష్ణువు యోగనైద్రలో ఉన్నప్పుడు మరుకైటభుడనే అసురుని
 మదోన్మత్తుల్లిబ్రహ్మనువెదించటానికిపర్యాయు. అప్పుడు, ఆ అసురులను సంహరించటంకోసం
 10 హృదయ స్తంభించబడినది మహాకాళి ఈమెఅంద్రసీలముల 5 అక్షరలు వెదజల్లుతూ వది
 ముఖములుకలిగి వదిచేతులయందు ఖడ్గము, శూలము, భునుండి, మానవశిరస్సు,
 శంఖము మొదలైన అయుధములు ధరించి ఉంటుంది. ఈదేవి రూపము ప్రకృత్యుటలో
 ఇవ్వబడింది.

మహాకాళీహృదయము

ఖడ్గం చక్రగదేమదాసపంఘావే తూరింభుఖిద్ధం శిరిః
 శక్తిం వస్త్రధరీం కరైన్రైనయవాం వర్వాజ్జభూషావృతామ్,
 యాం హస్తం మధుకైటభో జలఃపూషుష్టావ మస్తే హరే
 సీరాశ్చద్యుతిమావ్యసాదదశకాం పేదే మహాకాలికామ్.

మహాపాసురుని సంహరించినది మహాలక్ష్మి ఈమెవ్రవాళ (వగదవు)
 వర్ణములో ప్రకాశిస్తూత నవద్దెనిమిది చేతులతోఅక్షమాల, గండ్రగొడ్డలి, గద,
 బాణము, పశ్చాయుధము, కమలము, దమవచ్చి కలశము దండము, శక్తి,
 ఖడ్గము, దాటు, శంఖము, వంకట, పావపాత్ర శూలము పాశము, చక్రముధరించి
 తామరపూవుపై కూర్చుని ఉంటుంది ఈదేవి రూపము ప్రకృత్యుటలో ఇవ్వబడింది

శ్రీవిద్యారహస్యము

మహాలక్ష్మీధ్యానము

ఓం ఆక్షరకృతం గదేమికులికం వద్మం ధనుః కుఙ్కికాం
దత్తం శక్తిమసిం చ చర్మ జంజం ఘట్టాం మురభాజనమ్ |
శూలం పాశమదర్శనే ష ధధరీం హస్తైః ప్రవాళ ప్రభాం
సేవే సైరిభమర్థినీమిహ మహాలక్ష్మీం వరోజస్వితామ్ ||

తుంభనితుంతులను సంహరించినది మహానరస్వతి. ఈమె చంద్రుని వలె న్యచ్చమైన
రిల్లనకాంతిలో ప్రకాశిస్తూ ఎనిమిది చేతుల యుండు శూలం, శూలము, నాగలి, కంఠము, రోకరి
చక్రము, ధనుస్సు, బాణములు ధరించి ఉంటుంది. ఈమె రూపము ప్రకృష్టబలలో ఇవ్వబడింది.

మహానరస్వతీధ్యానము

ఘట్టాశూలహలాది శక్తిమువలె చక్రం ధనుః సాయకం
హస్తాభైర్దధరీం మువాస్తవిలసద్దృశాంశుతుల్యప్రభామ్ |
గోరీదేహనముద్భవాం త్రిజగతామాధారభూతాం మహా
హృద్యామత్ర నరన్యతీమమభజే కుమ్భాదిదైత్యాన్మనీమ్ ||

ఈరకంగా ఉన్న మహాలక్ష్మీ, మహాలక్ష్మీ మహానరస్వతులస్వరూపమైన జగదంబ,
ఏరాశ్చరి ఆయున రాజరాజేశ్వరిని గురించి తెలియచేసేది శ్రీవిద్య. ఆమెపాశము, అంకుశము,
పుండ్రేకుదానము పుష్పలాఢముధరించి అష్టమినాటిచంద్రుని ఆభరణంగా శిరస్సునధరించి
ఉంటుంది.

రాజరాజేశ్వరీ ధ్యానమ్

వశుర్ముజేచంద్రకళానకంపే కుచోన్నతే కుంకుమరాగళేదే
పుండ్రేకుపాశాంకుశ పుష్పలాఢపస్త్రే సమస్తే జగదేకమాత.

ఈ దేవిరూపము ప్రకృష్టబలలో ఇవ్వబడింది. సౌందర్యలహరిలో చెప్పినట్లుగా

వశుశ్చక్త్యా చంద్రైః నకైః సుచినందాయ భువనం
స్థిత వ్రతత్పిఠి ప్రవవ పరతంద్రైః వశుపతిః |
పునన్త్యైర్పుంధా దళిం పురుషార్థైకమిదా
న్యకంద్రం తే తంద్రం క్షితితం మనాపితర దిరమే ||

“దేవా నీవురేప్పిన శయితాం ద్వారా నాభిక్తులు విహితబంధాలలోకూరుకు పోతున్నారు.
వారిని ఉర్ధరించి వారికి మోక్షంప్రసాదించటానికి ఏదైనా ఇంకొక మార్గము చూపవలసినది”
అని వార్యులదేవి ఎదురుపెట్టి ఆద్యా, శివుడుమోక్షపదమైన శ్రీవిద్యా శంక్రాప్తి బోధించారు అని

మహాకాలి

మమకాల స్త్రీ

శ్రీవిద్యారంభ శ్లోకము

వెప్పబడింది. ఈశ్వరాన్ని పరిశీలిస్తే లోకంలో కేవలం కామ్యవాదులు, మోక్షవాదులు అని రెండు రకాల వారున్నారు. వీరి ఆచారవన్యవహారాలను బట్టి దేవి ఉవానికులను మూడు గణాలుగా చెప్పవచ్చు. అవి

1. కాశ్మీరవద్ధతి	-----	శుద్ధదక్షిణాచారము దీనివే సమయాచారము అంటారు.
2. వంగదేశవద్ధతి	-----	వామాచారము
3. కేరళవద్ధతి	-----	మిశ్రమాచారము

కాని ప్రస్తుతం వాడుకలో ఇన్నవి.

1. కౌళాచారము,	2. సమయాచారము
3. మిశ్రమాచారము	4. వామాచారము

ఆసలు ఉపాసనలో ఉన్నవి రెండే పద్ధతులు 1 వగుడాపాసన 2 నిర్గుణోపాసన

నిర్గుణోపాసన :- నిరాకారుడు నిర్గుణస్వరూపుడు అయినవాడు పరబ్రహ్మ మహర్షులు.. పీఠాధిపతులు ఈ ఉపాసన చేస్తారు. లింగకారము వీరి మంత్రము. ఇందులో ౨౦ క్లిం ౧౦. ద్రాం ద్రీం బ్లాం అనేదీజాలు ఉన్నాయని చెప్పబడుతోంది, వీరి ఆచారన జ్ఞాన, మోక్షపరంగా ఉంటుంది. సాయుజ్యమే వీరి లక్ష్యము.

ఇలకాభః ప్రణవాక్షరశ్చ పదనం ద్రాం క్లిం కువాదేష్టికం
క్లిం నాభి స్థితగుహ్య మంతరంగతం జ్ఞాంకార మూరుద్వయం
సా కారేణతు పంచబాణపద్యకం జందూకపుష్పద్యుతిం
త్యామేద్వర్ణ విభూషితస్య పులకో గంగాధ్రవాచోద్రవం॥

వగుడాపాసన :- వగుడాబ్రహ్మను గురించి చెప్పే తంత్రాలను ఆగమాలు అంటారు. క్రియతో కూడిన మంత్రశాస్త్రాన్ని తంత్రము అంటారు.

ఆగమాలలో వైష్ణవాగమాలు శైవాగమాలు శక్తిాగమాలు అని మూడు రకాలున్నాయి, శక్తిని జగన్మాతగా పరదేవతగా చెప్పే ఆగమాలను శక్తి ఆగమాలు అంటారు వీటిలో

1. పాక్షికాగమాలను	-	తంత్రాలనీ,
2. రాజసాలను	-	యామాలనీ,
3. తామసాలను	-	దామాలనీ

అంటారు. అశ్శుక్లం తేరథక్లం తేవిష్ణుక్లం తేవసుంధరా. వింధ్యపర్వతాలను ఆధారంగా చేసుకుని భారతదేశాన్ని మూడు భాగాలుగా చేశారు.

శ్రీవిద్యారహస్యము

1. అశ్వక్రాంతము- వింధ్యనుండి శ్రీలంకవరకుగలప్రాంతము దీనిలో తంత్రాలున్నాయి
2. రథక్రాంతము- వింధ్యనుండి నేపాథమేదుగాదైనావరకు గలప్రాంతము,దీనిలో తంత్రాలున్నాయి
3. విష్ణుక్రాంతము :- వింధ్యనుండి చిట్టగాంగువరకు గలప్రాంతము. దీనిలో తంత్రాలున్నాయి. ఏదీలో కొన్ని తంత్రాలు రెండు, మూడు ప్రాంతాలకు కూడా వర్తిస్తాయి. మొత్తం తంత్రాల వివరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

1. అశ్వక్రాంత దేశ విభాగమునకు తంత్రములు

1. భూతచుర్చి	17. యోగతంత్ర	33. కామిని	49. భూతేశ్వర
2. గుప్తదీక్ష	18. ధర్మకతంత్ర	34. మోహిని	50. గాయత్రి
3. బృహత్పార	19.తత్వచింతామణి	35.మోహన	51. విశుద్ధేశ్వర
4. తత్వసార	20. విందుతంత్ర	36. నమీరణ	52. యోగార్ణవ
5. వర్ణసార	21. మహాయోగిని	37. నామేశ్వర	53. ప్రేరుండ
6. క్రియాసార	22. బృహద్యోగిని	38. మహావీర	54. ముక్తయోగ మణి
7. గుప్తతంత్ర	23. శివద్యాన	39. భూతామణి	55. యంత్రయోగామణి
8. గుప్తసార	24. సంపద	40. గుర్వార్చన	56. విద్యుల్లత
9. బృహత్కీరణ	25. కూలిని	41. గోప్య	57. భువనేశ్వరి
10. బృహస్పిద్వాణ	26. మహామాలినీ	42. శిక్ష్	58. లీలావతి
11. సిద్ధతంత్ర	27. మోక్ష	43. మంగళ	59. బృహచ్చివా
12. కాలతంత్ర	28. బృహన్కాలినీ	44. కామరత్న	60. కురంజ
13. శివతంత్ర	29. మహామోక్ష	45. గోపలీలామృత	61. కయల రమాధిప
14. సారాత్పార	30. బృహన్మోక్ష	46. బ్రహ్మాండ	62. ఉబ్బశక
15. బృహత్కలంకాలినీ	31. గోపితంత్ర	47. చివా	63. ధూమావతి
16. గౌరీతంత్ర	32. భూతలిని	48. మహానిరుత్తర	64. శివ

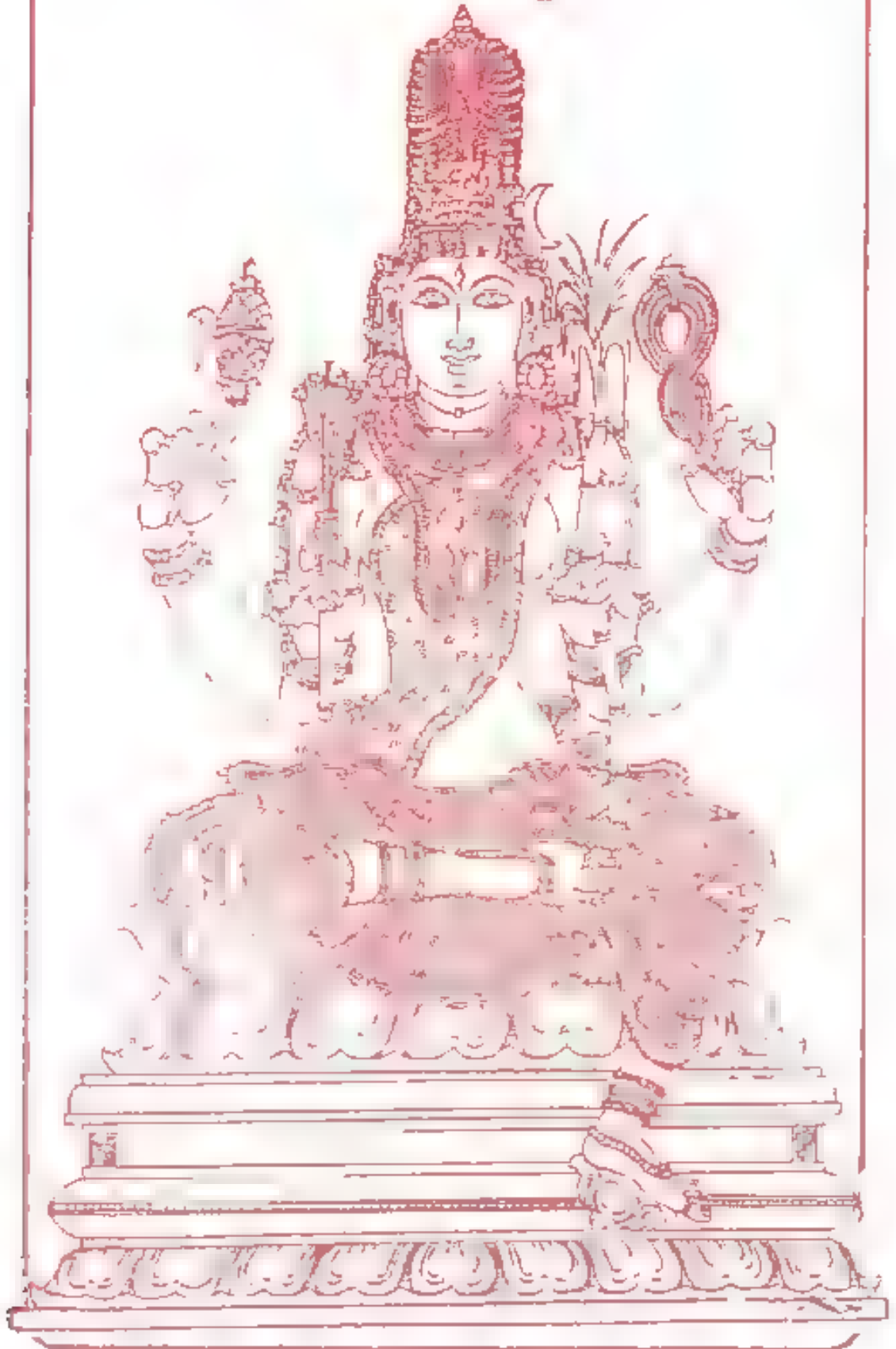
2. రథక్రాంత దేశ విభాగమునకు తంత్రములు

1. చివ్యయ	17. బృహద్యోని	33. యోగసర్వోదయ	49. శాక్తిగామనర్వస్య
2. మత్స్యమూర్త	18. బ్రహ్మజ్ఞాన	34. యక్షిణీతంత్రము	50. సంమోహిని
3. మహాసమర్థని	19. గరుడ	35. స్వరోదయ	51. అచారసార
4. మోక్ష్కోదయ	20. వర్ణవిలాస	36. శ్వానలైరవ	52. చివాచార
5. హంసమహేశ్వర	21. కాలవిలాస	37. అకాశలైరవ	53. నందామూయ
6. మేరుతంత్ర	22. పురశ్చరణచంద్రిక	38. రాజరాజేశ్వరి	54. కరాలలైరవ
7. మహావిర	23. పురశ్చరణరహస్యాన	39. శివతి	55. శోభ

మహాగురస్త్వతి

రాజరాజేశ్వరీ

శ్రీవిద్యారామస్యము

8. మహానిర్వాణ	24. పంచదశ	40. పాఠప	56. మహాలక్ష్మి
9. భూతదామర	25. విద్వీల	41. ఇంద్రజాల	57. కైవల్య
10. దేవదామర	26. ప్రపంచసార	42. కృకలానదీపిక	58. కులనద్భావ
11. రీషిచింతామణి	27. సరమేశ్వర	43. కంకాళమాలిని	59. సిద్ధికద్యారి
12. ఏకజాత	28. వవరత్నేశ్వర	44. కాలోత్తమ	60. కృత్వర
13. వాసుదేవరహస్య	29. వారదీయ	45. యక్షదామర	61. కాలభైరవ
14. ద్విపాద్మకమీయ	30. వాగార్జున	46. సరస్వతి	62. ఉద్ధామరేశ్వర
15. వర్ణార్ధర్థి	31. యాగవార	47. కారద	63. మహాకాల
16. భాయాపిల	32. దక్షిణామూర్తి	48. శక్తివంగమ	64. రూతభైరవ

.3. విష్ణుకౌంత దేశ విభాగమునకు తంత్రములు

1. సిద్ధేశ్వర	17. నిత్య	33. మాలిని	49. భావచూడామణి
2. కాలితంత్ర	18. శివాగమ	34. రుద్రయామల	50. దేవప్రకాశ
3. కులార్జున	19. జాముందా	35. ఖహాన్ శ్రీరమ	51. కామోఖ్య
4. జ్ఞానార్జున	20. ముండమాలా	36. గవాక్ష	52. కామదేను
5. విదతంత్ర	21. పాంసమ హేశ్వర	37. సుకుముదిని	53. కుమారి
6. పేట్యారి	22. నిరుత్తర	38. విశుద్ధేశ్వర	54. రూతదామర
7. దేవ్యాగమ	23. కులప్రకాశక	39. మాలినివిజయ	55. యామల
8. ఉత్తర	24. దేవీకల్ప	40. సమయాదార	56. బ్రహ్మయామల
9. క్రిత్రమ	25. గాందర్వ	41. భైరవి	57. విశ్వసార
10. సిద్ధియామల	26. శ్రీయాసార	42. యోగినిహృదయ	58. మహాకాల
11. మత్స్యనాథ	27. నిబంధ	43. భైరవ	59. కులార్జీవ
12. సిద్ధసార	28. వ్యతంత్ర	44. నినిక్కుమార	60. కులముక్తి
13. సిద్ధిపాదస్వత	29. సంమోహన	45. యోని	61. కుర్చికా
14. వారాహ	30. తంత్రరాజ	46. తంత్రసార	62. తంత్రచింతామణి
15. యోగిని	31. లలితా	47. సవరత్నేశ్వర	63. కాళివిలాస
16. గజేశ విమర్శని	32. రాధా	48. కులచూడామణి	64. మాయాతంత్ర

తంత్రవిష్ణుతంత్రాది మాతృదాముత్రమాపిత' ఈతంత్రాలన్నింటిలోనూ రీతితంత్రాలు మాత్రమే దేవిపూజకు అవకాశిస్తున్నాయి. ఇవన్నీ కామ్యప్రదాలు. కాలబ్రీ, మోక్షప్రాప్తికి ఏదైనా ఒకటి చెప్పుమని సార్వధి అడిగినప్పుడు శివుడు శ్రీవిద్యాతంత్రము చెప్పాడు. ఇంతకీ శ్రీవిద్యా తంత్రము అంటే ఏది? శంకరభగవత్పాదుల శకునాత శ్రీవిద్యలోనివ్విరులైన పండితులు ఇద్దరు కనిపిస్తున్నారు వారు. 1. లోల్లాలక్ష్మీదరులు. 2. భాస్కరాచార్యులు. లక్ష్మీదరుని మతంబ్రకారము శ్రీవిద్య అంటే పంచదశమహామంత్రము. కాని భాస్కరరాయల వారి ప్రకారము

వామకేశ్వరకుశుత్రమే శ్రీవిద్యాతంత్రము. శ్రీవిద్యకు ప్రామాణికాలుగా చెప్పబడే గ్రంథాలుగొలెనైన
అరుదానా ఉన్నాయి. అవి.

1. వాతాయణభట్టు వ్రాసిన	నవ్వుకతి భాష్యము
2. శంకరాచార్యులవారి	జీందర్శనహరి
3. శంకరులే వ్రాశారనిచెప్పుదుతున్న	లలితాత్రికతి భాష్యము
4. భాస్కరరాయలవాడువ్రాసిన	1. లలితనిహానానాభాష్యము
	2. పరివస్తా రహస్యము.
	3. సేతు బంధము.

పై అరింటిలోనూ భాస్కరరాయల వారు వ్రాసిన మూడు గ్రంథాలు శ్రీవిద్యకు
ప్రస్థానత్రమముగా చెప్పుబడుతున్నాయి. శ్రీవిద్యకు ప్రామాణికాలుగా చెప్పుబడుతున్న అరు
గ్రంథాలలోనూ, మూడు భాస్కరరాయలవారివే. కాబట్టి వారి మతాన్తస్తునరించి వామకేశ్వర,
తంత్రమే శ్రీవిద్యాతంత్రము అనిచెప్పుదరింది.

3. శ్రీచక్రము- మానవదేహము.

శ్రీ అంటే మహాకాళి, మహాలక్ష్మి, మహానరదస్వకుల స్వరూపము. చక్రము అంటే యంత్రము లేదా నివాసస్థానము. మొత్తం మీద శ్రీచక్రము అంటే మహాకాళి, మహాలక్ష్మి, మహానరదస్వకుల యొక్క స్వగూఢమైన ఆ పరాభక్త్యుత్తర యొక్క సామ్రాజ్యము లేదా నివాసస్థానము. మానవదేహము నవధాతువుల వలన నిర్మితమైంది. వాటిలో ఐదు శక్తి రాతువులు కాగా వాలుగు శివధాతువులు.

త్యగ నృచ్ఛాంవ మేధా నిస్సితాతప కృత్తి మూలకాః

మత్తా,కుశ్ల,ప్రాణ,నీర్య ధాతవ శ్చివమూలకాః

పై శ్లోకాన్ని బట్టి చర్మము, రక్తము,మాంసము, మెదడు, ఎముకలు అనేవి శక్తిరాతుమూలకాలు కాగా, మత్త, కుశ్లము, ప్రాణము శివము శివదాతువులని చెప్పబడుచున్నవి.

నవధాతురయం దేహో నవయోని నముద్భవః

దశమయోని తే కైవ నిరాశక్తి వైదిత్యరీః

అనే ఈశ్వరవచనాన్ని బట్టి మానవదేహము నవయోనుల వలన ఏర్పడినవదాశు మయమై ఉన్నది. దీనిలో పదవ యోని అపరమేశ్వరియే. శ్రీచక్రంలో ఉన్న తోమ్మిది చక్రాలు, మానవదేహంలోని తొమ్మిది ధాతువులకు ప్రతీకలు. అంటే కొనుండా మానవ దేహంలో నవరంద్రాలున్నాయి. అలాగే శ్రీచక్రంలో నవావరణాలున్నాయి. అందుచేతనే శ్రీచక్రానికి మానవదేహానికి సామ్యము చెప్పబడింది. శ్రీచక్రంలోని నవావరణము, మానవ దేహంలోని వివిధ అవయవాలతో సోల్పటం అరిగింది.

బ్రైందవమ్ బ్రహ్మరంద్రం, మస్తకం ట్రికోణకమ్,

లలాటేష్టారవత్రం, భృవోర్మధ్యేదశారకమ్

బహిర్దశారకం, కంఠేన సుస్యక్రం హృదయం భవేత్

నాభోఽథ, వసువత్రం, కట్యాం ద్విదశవత్రకమ్

వృత్తత్రయంచ శిరుభ్యాం, వద్భ్యాంభూపురత్రయమ్॥

శ్రీచక్రంలోని వివిధ అవరణాలు, మానవదేహంలోని వివిధభాగాలతో ఈ క్రిందివిధంగా సమన్వయం చెయ్యబడ్డాయి.

బిందువు	-	బ్రహ్మరంద్రము
త్రికోణము	-	తలముందుభాగము
అష్టారము (అష్టకోణము)	-	లలాటము
అంతర్దశారము	-	బ్రూమధ్యము
బహిర్దశారము	-	కంఠము

శ్రీవిద్యారహస్యము

చతుర్థశరము	-	హృదయము.
అష్టదశము	-	నాభి
షోడశదశము	-	కటిభద్రము
వృత్తత్రయము	-	ఈరువులు
భూపురము	-	పొదలు.

అయితే కొన్ని వంశ్రాంత ప్రకారము ఈసమస్తయం వేరుగా ఉంది

శ్రీచక్రం బ్రహ్మరంద్రేశు, ముక్తతంత్రకోశము
లలాటేష్టరకంచక్రం, భువేర్మధ్యే దశరకమ్
ఐహర్షకారంకంరేశు, మన్యప్రంహృదయేఖనః
కుక్షౌతుప్రథమవృత్తం, వాఙ్మమిద్ధిదలంబుజమ్
కక్ష్మాంద్వితీయం నలయం, స్వాధిష్ఠానే కల్పకమ్
తస్యా ధస్తాకత్పతీయం, మూలాధారే చతురశ్రకమ్
ద్వితీయంభూపురంజంఘ, తృతీయం వామజంమతే
త్రిపురేశ్రీమహాయంత్రం వృద్ధి వ్యాసవిధికమాత్.

లిందువు, త్రికోణము	-	బ్రహ్మరంద్రము
అష్టకోణము	-	లలాటము
అంతర్దశరము	-	బ్రూమర్మము
ఐహర్షకారము	-	కంఠము
చతుర్దశరము	-	హృదయము
ప్రథమవృత్తము	-	కుక్షి
అష్టదశము	-	నాభి
ద్వితీయవృత్తము	-	కటిభద్రము
షోడశదశము	-	స్వాధిష్ఠానము
తృతీయవృత్తము	-	స్వాధిష్ఠానానికి క్రిందిభాగము
చతురస్రం లోని ప్రథమరేఖ	-	మూలాధారము
చతురస్రం లోని ద్వితీయరేఖ	-	కుడిచిట్ట
చతురస్రం లోని తృతీయరేఖ	-	ఎడమచిట్ట

ఈ రకంగా శ్రీచక్రంలోని వివిధ అవరణలు మానవదేహంలోని వివిధ భాగాలకు సమస్తయంచెయ్యబడ్డాయి. మానవ దేహము తమిళాశువులతో కూడి ఉన్నది. వీటివే

శ్రీవిద్యారహస్యము

యోనులు అంటారు. శ్రీచక్రము తొమ్మిది చక్రములనమూహమై ఉన్నది. అందుకే శ్రీచక్రాన్ని 'నవయోగ్యాత్మకము' అంటారు. ఈ నవయోనులు నవధాతువులకు ప్రతీకలు. కామికాండంలో చెప్పినట్లుగా

త్యగన్యజ్ఞాంవ మేదస్థో ధాతవ శక్తి మూకాః

మజ్జా కుక్ష ప్రాణజీవధాతవశ్శివమూలకాః॥

ఏటిలో చర్మము, రక్తము, మాంసము, మిదదు, ఎముకలు శక్తిధాతువులు, మజ్జ, వీర్యము, ప్రాణము, జీవము ఇవధాతువులు.

నవధాతురయం దేహో నవయోచి నమూర్ధ్వః

దశమీ యోచి రేతైవ పరాశక్తి పథిశ్చరీ॥

ఈదేహమునవయోనులనలనపుట్టి, నవధాతుమయమైఉన్నది. దీనిలోపదనధాతువునరమే శ్చరీ.

మానవదేహంలో జ్ఞానేంద్రియాలు ఐదు. కర్మేంద్రియాలు ఐదు. మనస్సు మొత్తం ఏదకాండు ఇంద్రియాలు ఉన్నాయి. పరబ్రహ్మస్వరూపుడైన ఈశ్వరుడు లోకాలను ఉద్ధరించాడనే ఉద్దేశ్యంతో, తానే స్త్రీ పురుషులుగా, గురుశిష్యులుగా రూపాంతరంచెంది శ్రీవిద్యను దేవికి ఉపదేశిస్తూ ఇలా అన్నారు.

శ్రీరక్తం త్రిపురసుందర్యా బ్రహ్మాండాకారమీశ్వరీ

వంచభూతాత్మకం చైవ తన్మాతాత్మకమేవచ॥

ఇంద్రియాత్మక మేవలభ, మనస్తత్త్వాత్మకంకథా

మాయాది తత్త్వ రూపంభ, కల్పాదితంభ వైందవమే॥

ఇక్కడ శ్రీచక్రము బ్రహ్మాండముతో పోల్చి ఇడింది. ఈ చరాచరజగత్తు అంతా శ్రీచక్రంలో ఇమిడి ఉన్నది. సృష్టికి పంచభూతాలు తన్మాతలు మూలమై ఉన్నాయి, తాటియొక్క శక్తులు శ్రీచక్రంలో చేర్చబడ్డాయి. ఈ రకంగా శ్రీచక్రం విశాలవిశ్వంతో పోల్చబడింది. అలాగే మానవదేహంలో ఉన్న జ్ఞానేంద్రియాలు, కర్మేంద్రియాలు, మనస్సు అనలదే ఏదకాండు ఇంద్రియాల శక్తులు శ్రీచక్రంలో చేర్చబడటంచేత శ్రీచక్రము మానవదేహంతో పోల్చబడింది. అందుకే శ్రీచక్రహరి చెప్పినట్లే, ఈచరాచర జగత్తునూ, విశ్వమానవాళిపీ కుతావూఢంచినట్లే.

శ్రీచక్రము - పట్టణాలు:

శ్రీచక్రంలో శివచక్రాలు నాలుగు, శక్తి చక్రాలు ఐదు మొత్తం తొమ్మిది చక్రాలున్నాయి. మానవదేహంలో పట్టణాలున్నాయి. ఈ పట్టణాలకు శ్రీచక్రంతో ఐక్యతనే 'నాదలిందు ఐక్యత' అంటారు. ఇక్కడనాదము అంటే శ్రీచక్రము, లిందువు అంటే పట్టణాలనమూహము. ఈ విషయాన్ని దైరవ యామకంలో ఈవిధంగా అన్నారు

శ్రీవిద్యారహస్యము

త్రికోణ మష్టకోణం చ దశకోణవ్యయం తథా
మసుకోణం చతుష్కోణం, కోణచక్రాచివలేక్రమాత్ః
మూలాధారంతథాస్వారిష్టానం చ మణిపూరకమ్ ।
అవాహతం విశుద్ధాఖ్య సూక్ష్మ రుద్రంవిదుర్బుధాః

త్రికోణముయొడవైన చక్రాన్ని అధారాది పట్టుకొనితో ఐక్యతపొందుతున్నాయి
శ్రీచక్రములోని తమ్మిరి చక్రాలు, మావన దేహంలోని పట్టుకొని ఈ శ్రీంధి విధంగా
ఉంటాయి.

శ్రీచక్రంలోని తమ్మిరి చక్రాలు.

మావనదేహంలోని పట్టుకొని

1. రిందువు
2. త్రికోణము
3. అష్టకోణము
4. అంతర్దశారము
5. బహిర్దశారము
6. చతుర్దశారము
7. అష్టరశము
8. దశరశము
9. భూపురుషము

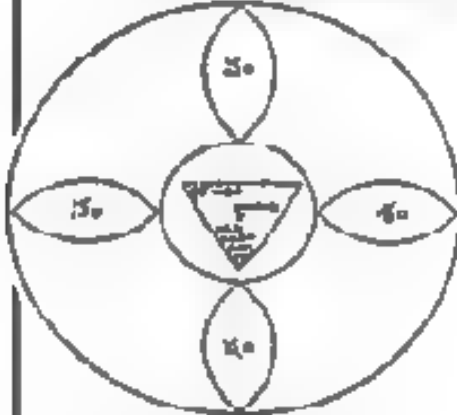
1. మూలాధారము
2. స్వారిష్టానము
3. మణిపూరము
4. అవాహతము
5. విశుద్ధచక్రము
6. అక్షరచక్రము
7. సహస్రారము

శంకరదగవల్పాదుల వారి పరమగురువైన గౌరవించవారు తమ ముఖగోడయన్నుతిలో
వాదించుటకకము ఈ విధంగా చెప్పారు.

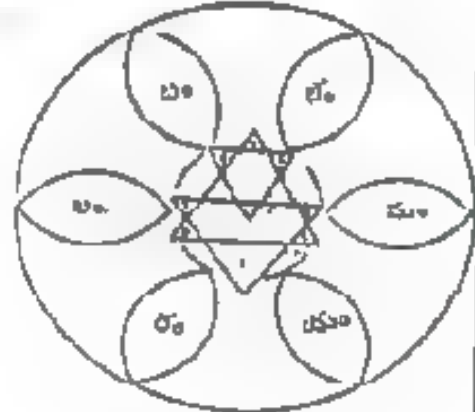
త్రికోణం చాధారం, త్రిపుర తమతే ప్తర మనఘే
భవేత్స్వారిష్టానం, పువరసి రశారమ్ మణిపూరమ్
దశారం త వింపత్కమలి, మథ మన్మథ క్రముమే
విశుద్ధం, స్వాదాక్షిణివ ఇతి తథే ధ్రిందవ గృహమ్॥

1. అధారచక్రానికి	-	త్రికోణంతో ఐక్యత
2. స్వారిష్టానానికి	-	అష్టకోణంతో ఐక్యత
3. మణిపూరానికి	-	అంతర్దశారంతో ఐక్యత
4. అవాహానికి	-	బహిర్దశారంతో ఐక్యత
5. విశుద్ధచక్రానికి	-	చతుర్దశారంతో ఐక్యత
6. అక్షరచక్రానికి	-	అష్టరశము, దశరశములతో ఐక్యత

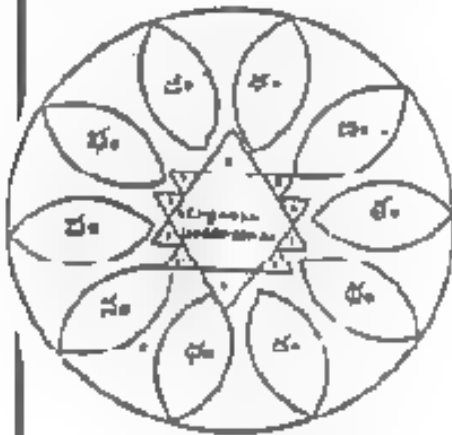
చైతన్యమహాసాధనము శ్రీచక్రము - పట్టపాద ఐక్యత

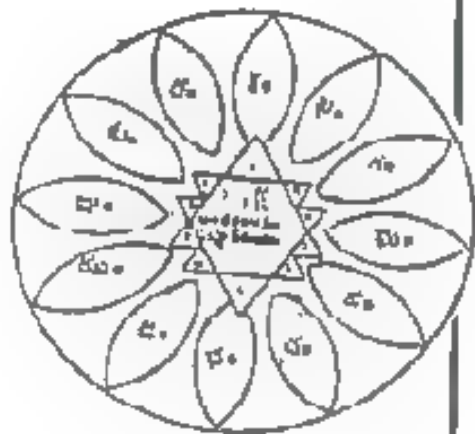
మహాబాహుళకముచేత.

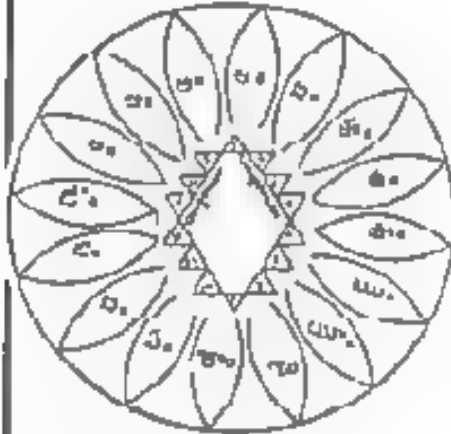
చైతన్యమహాసాధనము.

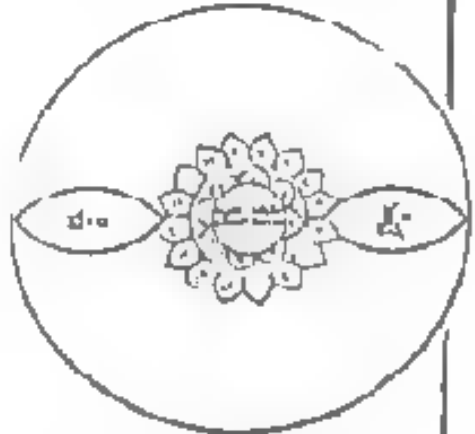
మహాబాహుళకముచేత.

మహాబాహుళకముచేత.

మహాబాహుళకముచేత.

మహాబాహుళకముచేత.

శ్రీవిద్యారవివర్ణము

7. పహస్రానితి	-	ఏతుర్వారవివాతమై ప భూపురంత
8. ద్విరిద్ధివాచితి సైతాగంతో	-	బ్రహ్మగంతి ప్రథమస్పృతము
9. తనాపాతానితి సైతాగంతో	-	విష్ణుగంతి ద్వితీయస్పృతము
10. అశ్వాచక్షానితి సైతాగంతో	-	ఋద్రగంతి తృతీయస్పృతము

ఇదికొళదారుల పమవ్యయము అని కొందరి వాదన. కొందరుసమయ మతస్థుల ప్రకారము శ్రీచక్రము - షట్చక్రాల ఐక్యత ఈ విధంగా ఉంటుంది

1. మూలారానితి	-	భూపురంతో ఐక్యత
2. ద్విరిద్ధివాచితి	-	చతుర్దశారంతో ఐక్యత
3. మతపూరానితి	-	అపార్థశారంతో ఐక్యత
4. తనాపాతానితి	-	అంతర్దశారంతో ఐక్యత
5. ఏకదర్శనానితి	-	అష్టకోశంతో ఐక్యత
6. అశ్వాచక్షానితి	-	బ్రహ్మగంతో ఐక్యత
7. పహస్రానితి	-	తీర్థపురో ఐక్యత
8. ఋద్రగంతి	-	ప్రథమస్పృతముతో ఐక్యత
9. విష్ణుగంతి	-	ద్వితీయస్పృతముతో ఐక్యత
10. బ్రహ్మగంతి	-	తృతీయస్పృతముతో ఐక్యత

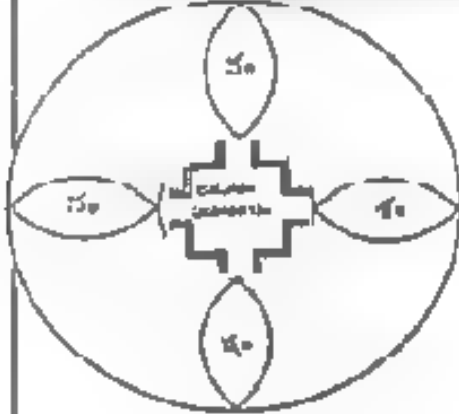
కొళసమయాదారాల ప్రకారం ఈ ఐక్యతను ప్రకృతులలో పటములరూపాచటం ఉంది. ఈరకంగా గణన చేసినట్లైతే, పరదేవతకు ప్రతిరూపంగా మనం పూజించే శ్రీచక్రము, మానవ దేహము,రెండూ ఒకటికాని వేరుకాదు. అందుకనే శ్రీచక్రపూజ -విశ్వమాపవాళిపూజ అనిచెప్పబడింది.

శ్రీచక్రవ్యవస్థాపి ద్వారాజి చతుర్వేదరూపాని

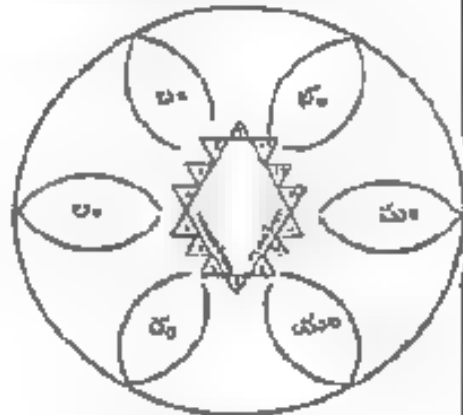
ద్వారప్రవేశవివరణపతి పరదేవతా పాక్షాత్కారు:

శ్రీచక్రముయొక్క నాలుగు ద్వారాలు,నాలుగు వేదాలకు ప్రతీకలు. ఆద్వారములందు గణన ప్రవేశించినట్లైతే పరదేవత పాక్షాత్కారం జరుగుతుంది. ఆద్వారాలలో ప్రవేశించాలంటే, సాధకుడు ప్రాణాయామంచేసి, కుండరినీ శక్తిని నిద్రలేపాలి. అప్పుడు, అది పార్శ్వముఖంగా ఐయలుదేరి షట్చక్రాలను, శ్లోరీత్రయాన్ని చాటిపెప్పాసారం చేరుతుంది అప్పుడుసాధకునకు పరదేవతాపాక్షాత్కారముజరుగుతుంది.

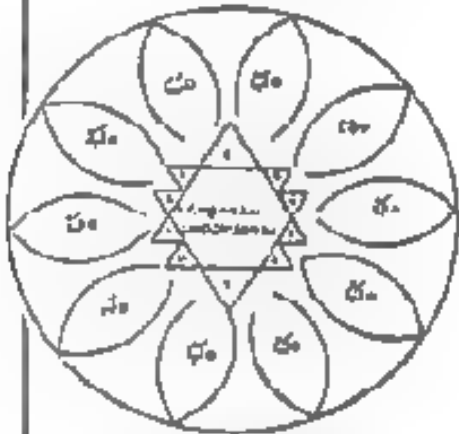
సోమము మహాసోమము శ్రీచక్రము పట్టపాద వక్ర్యత

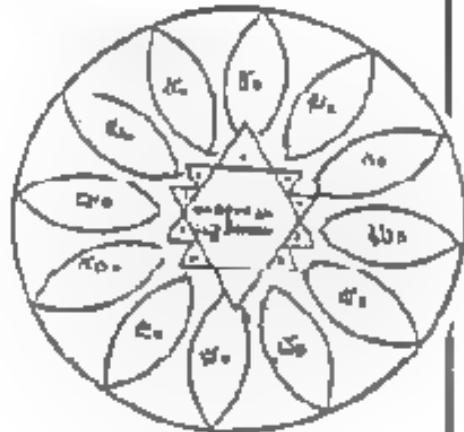
సోమము యానామము.

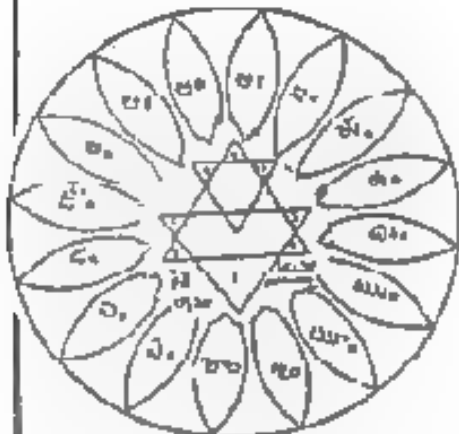
మహాసోమము యానామము.

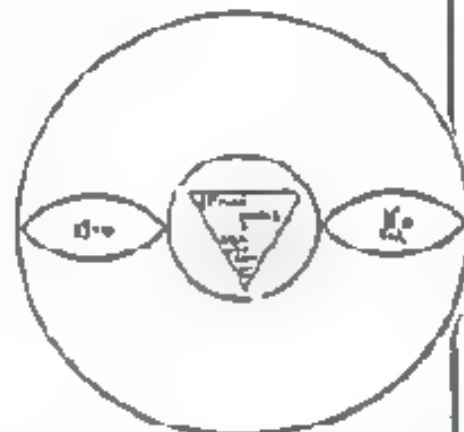
శ్రీచక్రము యానామము.

పట్టపాద వక్ర్యత యానామము.

పద్మపద్మ యానామము.

పద్మపద్మ యానామము.

4. శ్రీ చక్రము - శివశక్తి చక్రాలు

చతుర్విశ్వవైశ్ణవ శక్తివైశ్ణవ సంపత్తిః
శివశక్తివైశ్ణవ శక్తియం శ్రీచక్రం శివయోగ్యపుః॥

నాలుగు శివచక్రాలతోను, ఐదుశక్తిచక్రాలతోను, మొత్తం తొమ్మిది చక్రములతోను, తొమ్మిది మూలభక్తులతోను శ్రీచక్రము శివశక్తులకు విలయమై ఉన్నది శ్రీచక్రాన్ని గురించి శంకరభగవత్పాదులవారు సాందర్యలహరిలో ఈ విధంగా అన్నారు.

చతుర్విశ్వ శ్రీశక్తిశివయువతిభిః పంచాభిరపి
ప్రతిష్ఠాతి శుక్లార్చనభిరపి మూలపక్వతిభిః
చతుశ్చక్రారంభ ద్వమదళ కలాశప్రవలయ
ప్రతిభాతి పార్థివ దివి శరణకలాః పరిణతాః॥

శ్రీచక్రంలో ఐదుశక్తిచక్రాలు, నాలుగుశివచక్రాలు ఉన్నాయని చెప్పబడింది కాబట్టి ప్రకృతిమంత్రకలంబ దశకలద్వయం తథా చతుర్దశకం వైతాని శక్తిచక్రాది సంపత్తః॥

ప్రకృతిము, అస్తకము, దశాయుగ్ము, చతుర్దశకము అనే ఐదు శక్తిచక్రాలు.
బిందుశ్చాస్త దళం పర్వం, పర్వంబోదశనత్రకమ్
చతురస్రంబి చక్వారి, శివచక్రాణ్యమశ్లహాత్॥

బిందువు, అస్తకము, దశకము, చతురస్రయము అనే నాలుగు శివచక్రాలు.

శివచక్రాలకు, శక్తి చక్రాలకు అవివాదాన సంబంధమున్నది. అది తెలిసిన వాడే చక్రవిదుడం. శ్రీచక్రములోని చక్రాలకు, మానవదేహంలోని నేట్పుత్రాలకు అవివాదానసంబంధమున్నదని ముందే చెప్పబడింది శ్రీచక్రంలో ప్రకృతివ్యూహానినే శక్తి బిందువ్యూహావుడు శివుడు. 'తంత్రరాజము' లోచెప్పినట్లుగా శ్రీచక్రములోని నాలుగుద్వారాలు నాలుగు వేదాలకు ప్రతీకలు. అద్వారములందుగనక ప్రవేశించగలిగినట్లైతే పరదేవత సాక్షాత్కారమౌతుంది. అలితా ప్రళయ సంభవతి లోశ్రీచక్రాన్ని అవిధంగా చెప్పటం జరిగింది.

వతేషాం సిద్ధిదా విద్యా కల్పకోటిశ్చై రపిః
చతుర్విశ్వవైశ్ణవ శక్తివైశ్ణవ సంపత్తిః॥
పవనశక్తి శ్చసంసిద్ధం శ్రీ చక్రం శివయోగ్యపుః
ప్రకృతి మంత్రకలంబ దశకలద్వయం తథా॥
చతుర్దశకం వైతాని శక్తి చక్రాదిమంబ తు

శ్రీచిత్రారహస్యము

లిందు కృష్ణదశం పద్మం పద్మం పోడకవత్రకమ్||
చతురస్రం చ త్పాదీ శివశ్రావ్యమక్రమాత్||
ప్రకోటేంద్రం వం శ్రీవం అష్టారేష్టదశాంబుజమ్||
దశరయో ద్దశకారం భూగృహం భువనాశ్రయే||
వైవావామనీ శాస్త్రానాం చక్రాణాం త పరమృతమ్||
అవినాశాన సంబంధం యో జనాని పత్రకవిత్
ప్రకృతరూపితే శక్తిర్నృందురూపనదా శివః ||

శ్రీచక్రము శివాశివులయొక్క శరీరము అందులో కొదములన్ని శక్తి చక్రాలు, లిందువు అష్టదశము, పోడకదశము, భూపురము శివచక్రాలు. శివ శక్తి చక్రాలకు అవినా శానవలంబంబమున్నది. అది ఈ క్రింది విధంగా ఉంటుంది.

1. ప్రకోటానితి	-	లిందువుతోకకృము.
2. అష్టకోటానితి	-	అష్టదశంతో చక్రము
3. దశరయోగ్యముకు	-	పోడకదశముతో చక్రము
4. భూపురత్రయముకు	-	చతుర్దశరముతో చక్రము.

ఈ రకంగా శివశక్తి చక్రాల సంకేతమునింగిన వాచే దశవిదుడు. అతడే దక్షిణుశేతమును తెలియగలుగుచున్నాడు. ప్రకోటన్యరూపితే శక్తి, లిందురూపుడు శివుడు. ఈవిషయం తెలియని వారికి ఎన్నిచిన్నలకైవామంత్రము సిద్ధించదు. శ్రీచక్రంలోని శివశక్తి చక్రాల అవినాశాన సంబంధాన్ని చైరపడూమశంబో వివరించటం అరిగింది.

ప్రకోటే లైందవంశీష్టమష్టారే ష్టదశాంబుజమ్,
దశరయోద్దశకారమ్ భూగృహంభువనాశ్రయే||

అరేషయాన్ని గౌరవించుటగాను శమమభగౌరయన్తుషిలో ఈవిధంగా అన్నారు.

ప్రకోటే వృత్తప్రతయ, మిథకోటే వసుదశం
కళాశ్రం మిత్రారే భవతి భువనానై త భువనమ్||
తతుశ్చక్రం వైవం నివవతి భగే శాసితముమే
ప్రధానైక్యం పోధాభవిత తయో శక్తిశివయో||

గౌరవించుటగాను శ్రీచక్రంలో లిందువుకు బదులుగా వృత్తత్రయాన్ని తెలుపుచున్నారు. మొదట మీద వాలుగు శివచక్రాలు, =దు శక్తిచక్రాలు ఉన్నాయన్నారు. అవి ఒక దానితో ఒకటి ఈవిధంగా అంతర్భావంపొందుతున్నాయి.

శ్రీవిద్యారామస్వామి

1. శ్రీకోణముతో	-	వైత్తిత్రయము
2. అష్టకోణముతో	-	అష్టదశము
3. దశాక్షరయుగ్మంతో	-	పౌరశదశము
4. చతుర్దశాక్షరంతో	-	యాభ్యుదయము

ఇన్నియు శక్తి శ్రీకోణ రూపితే, శివుడు దిందురూపుడు ఇది అర్థవారీశ్వరతత్త్వానికి ప్రతీక అర్థవారీశ్వరుడు అంటే ఒకే మూర్తిలో ఎరమభాగం దేవతావి, కుడిభాగం శుక్రుడు అనీనాడు. శివశక్తులు, అద్వికృతి పురుషులు మున్నెకంబెందటమే అర్థవారీశ్వర శస్త్రము అంటే ఏదో ఒకభాగంలో నాకుంటా అయినా పుణ్యలోను సగభాగం స్త్రీ అయితే మిగిలివినగభాగం పురుషుడు, శువిషయమే శ్రీచక్రంలోని శివ, శక్తి చక్రాల ఐక్యత చెప్పటంద్వారా మరొకపారినిరూపించటం జరిగింది. ఇది భారతీయకుటుంబ వ్యవస్థకు ప్రతీక

Sri Umamaheswara Murty
శ్రీ ఉమామహేశ్వరమూర్తి

5. శ్రీచక్రము - వృత్తాలు

శ్రీచక్ర లేఖనంలో సంప్రదాయలేదా అనేకమున్నాయి వాటిలో ముఖ్యమైనవి వృత్తాలు. అవలు శ్రీచక్రంలో వృత్తాలున్నాయా? ఉంటే ఎన్ని ఉన్నాయి? వాటి ఉపయోగం ఏమిటి? అనేవి మనముందు విలచే అతిపెద్ద ప్రశ్నలు, వీటి మీద దాటమంది తాము చెప్పిందే సరైనదని, మిగిలినవన్నీ తప్పులని అభిప్రాయపడుతుంటారు. దీనిలో నిజానిజాలు ఎంతవరకు అవేదిషయాలు యాద్యం.

సంప్రదాయాంను గవక ఒకసారి పరిశీలించి సరైన అవలు శ్రీచక్రంలో వృత్తాలు ఎన్ని ఉండాలి అనేది మొదటి ప్రశ్న. శ్రీచక్రంలో ఉండవలసిన వృత్తాలు మూడు అని కొందరు, నాలుగు అని కొందరు చెబుతుండగా ప్రతి అవరణ తరువాత మొత్తం ఎనిమిది వృత్తాలవరకు శ్రీచక్రంలో గీయబడి ఉన్నాయని పుష్కరిపిత అష్టావ విద్వాంసులు శ్రీ ఇంద్రకంఠి విశ్వనాథంగారు చెబుతున్నారు, కానీ ఎక్కువ ప్రాంతాలలో వృత్తాలు మూడు. అని చెప్పటం మాత్రం జరిగింది. కారణం శ్రీచక్రంలో మూడు వృత్తాలు మాత్రం మేళంబాయని నిర్ధారించవచ్చు. అయితే ఇది తుదా సంప్రదాయాన్ని బట్టి మారుతున్నట్లుగా తెలుస్తోంది. సంప్రదాయాలలో ముఖ్యమైనవి 1 హయగ్రీవ, 2 అనందభైరవ, 3 దక్షిణామూర్తి సంప్రదాయాలు

1 హయగ్రీవ సంప్రదాయం వృత్త శ్రయం నలిఖ్యతే. తత్రా ర్థవం నభవతి |
హయగ్రీవ సంప్రదాయంలో వృత్తశ్రయం గీయబడదు. దానికి పూజలేదు.

2 అనంద భైరవ సంప్రదాయం వృత్త శ్రయం లిఖ్యతే తస్మా ర్థవం న భవతి.
అనందభైరవ సంప్రదాయంలో వృత్త శ్రయం గీస్తారు. కానీ దానికి పూజలేదు.

3 దక్షిణామూర్తి సంప్రదాయం వృత్త శ్రయం లిఖ్యతే. పూజ్యతే చ.
దక్షిణామూర్తి సంప్రదాయంలో వృత్త శ్రయం గీస్తారు. దానికి పూజకుడా ఉంది. అయితే శ్రీచక్రంలో వృత్తాలు ఎక్కడున్నా యేదే ప్రశ్న.

విందుత్రికణ పమిళేత దళారయగ్న
మన్యశ్రదళ పంయుత దోదళారమే
వృత్తేత్ర ధూపురయతం పరిత శ్చతుర్వ్యః
శ్రీదక్షిణత కురితం నిరవేవతాయా

ఈ శ్లోకం ధళారము శ్రీచక్రంలో వృత్తశ్రయం సోదశదళానికి, ధూపుర(త్రయానికమర్గ)నకు వస్తుంది. దిందు స్రీకేణ కాష్టావతారయుగ లోకేణ వృత్తయుతం
పమిదిశవృత్త. కళాదళవృత్త త్రయహగ్నహం భద్ర చక్రమే

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఈ శ్లోకం ప్రకారము శ్రీచక్రంలో వృత్తాలు దశమర్థకారం తరువాత ఒకటి, అష్టదశం తరువాత ఒకటి, పోదశదశం తరువాత ఒకటి ఉన్నాయి. కంఠరథగవల్పాదులవారు సాందర్యలహరిలో

చతుర్థ్య శ్రీఃశై శ్చివయ్యువతిధిః విశ్చుధిరవి
ప్రతిష్ఠాధి శ్చమ్యో ర్చవధిరపి మూలప్రకృతిధిః
చతుశ్చక్వారింశ ద్విమదత కలాశప్రవలయ
ప్రతిభాధి స్సార్థం తప శరణోదాః పరిణమాః॥

శ్రీచక్రాన్ని వివరిస్తూ పోదశకారముతరువాతనే వృత్తత్రయం ఉంటాడని తీర్మానించారు శ్రీవిద్యకు మూలపురుషుడుగా చెప్పబడే గౌడసారాచార్యులవారుకను సుభగోదయన్తులిలో,

ప్రతిదైరష్ట్యం ప్రతిరోతి దూశం నమశః
ర్థకారం భూ గేహదేవిచ భువనాశ్రం వసుభవత
తతే ౨౨ భూవార్తారం వృషతిరల మస్మి ద్విసలయం
చతుర్థ్యః ప్రాకారప్రతయ మిదమేవాంశ శరణమ్॥

ఈ శ్లోకంప్రకారము శ్రీచక్రంలో త్రికోణము, అష్టకోణము, దశకారయుగ్మము, చతుర్థకారము అనేవిశక్తి చక్రాలు కాగా అష్టదశము, పోదశదశము, వృత్తత్రయము భూపురము అనేవి కవీంద్రులు. ఇక్కడ వృత్తత్రయము పోదశదశము తరువాతనే ఉన్నది.

‘కామకలావితానము’ లోని ౩౪వస్తోత్రంలో వృత్త భూపురాలను వివరిస్తూ
బిందుత్రయమయ తేజప్రతయ ఏకార్యతాని వృత్తాని,
భూబిందుత్రయమేతత్వక్యంత్యాది ప్రమాతృ స్థిరాంబిః :

శ్రీచక్రద్వారకానుతిలో “వృత్తత్రయంప ధరదీప్తదపత్రయంప” అనిచెప్పబడింది శ్రీచక్రలేఖనంలో పోదశదశకమలంతరువాత వృత్తత్రయము, తరువాత భూపురత్రయముగీయట మొదటి శబ్దవిధంగా ఉన్నది.

కొంతమందివృత్తాలు విడివిడిగా ఉంటాయని, అలాగవక లేకపోయినట్లైతే అష్టదశము, పోదశదశములనుగీయటంసార్థంకాదని, అందుచేత వృత్తాలు విడివిడి గానేఉండాలని వాదిస్తున్నారు కాని ఇదిసరికాదు. కామకలావితానంలో వృత్తత్రయాన్నిగీయటాపై ఇక్కడ ‘వృత్తాని’ అనటంజరిగింది. ఈ వృత్తత్రయము పశ్యంతి రూపమైన యోనిచక్రస్థ కోణబిందువగు రక్త, శుక్ల, మిశ్రబిందువులతేజస్సు, మోర్యచంద్రాగ్ని మండలములు ఈవృత్తత్రయంగా ఉన్నాయని చెప్పబడింది.

పైశ్చికాలు పరిశీలించినట్లైతే శ్రీచక్రంలోని వృత్తత్రయము పోదశదశం తరువాతనే ఉందని కొందరు, కాదు మూడువృత్తాలు విడివిడిగా ఉన్నాయని కొందరుచెప్పినట్లుగా

తెలుస్తోంది ఈవాదనలకు తంత్రాలు కుడా కంతవరకులోప-చల చేశాయి. శ్రీచక్రాన్నిమానవదేహంతో పోల్చేటప్పుడు వృత్తత్రయాన్ని గురించెప్పుటంబరిగింది. వృత్తత్రయం చతుర్భుజం వద్దాం ధూపుత్రయమ్ అనిచెప్పటం వల్ల శ్రీచక్రంలోని వృత్తత్రయము మానవదేహంలోని చతుర్భుజంతో సాదృశ్యములతో సాదృశ్యపడింది. అంటే మూడు వృత్తాలు ఒకచోట ఉన్నాయన్న మాట. కాని దేహకతంత్రంలో ఈ కళంగా చెప్పబడింది.

కుక్షిః ప్రథమవృత్తం, నాభ్యామష్టదశాంజుజమ్
కట్యాంధ్విరీషువలయం, స్వాధిష్ఠానేకలాశ్రయమ్
తస్మాద్ధస్తాత్ తృతీయం, మూలాధారే చతురస్రకం

కుక్షిభాగము	-	ప్రథమవృత్తము
నాభి	-	అష్టదిశము
కటిభాగము	-	ద్విరీషయవృత్తము
స్వాధిష్ఠానము	-	దశదశము
విశ్వాధిష్ఠానంబ్రం	-	తృతీయవృత్తము
మూలాధారము	-	చతురస్ర ప్రథమదిశ

దీనినిబట్టి మూడువృత్తాలు విడివిడిగా అష్టదిశముపైనే ఒకటి, అష్టదిశము కరువాక ఒకటి, పాదశిరము కరువాక ఒకటి ఉన్నాయని తెలుస్తోంది.

అలాగే శ్రీచక్రాన్ని వట్టుకాలతో విమన్వయ విరచేటప్పుడు గ్రంథిత్రయాన్ని వృత్తత్రయంతో పోల్చటంబరిగింది. వంచదశమహామంత్రంలోని ప్రాంతాలు గ్రంథిత్రయంతోపాటు లభ్యాయి. గ్రంథిత్రయము వృత్తత్రయంతో పోల్చబడింది. గ్రంథిత్రయంకాని, వృత్తత్రయంకాని ఒకచోటకాకుండా విడివిడిగా ఉంటాయి కాబట్టి శ్రీచక్రంలో వృత్తత్రయంకుడా విడివిడిగా ఉండాలనేది వీరి వాదన. ఇవన్నీ సంప్రదాయభేదాలు అయితే కొంతమంది మూత్రం ఇగిశవ్వు అవి మొండిగావారిస్తూ, తమవాదనకు బలంబేకూరటానికి అనేకవిధరీతులు కన్పరవరమైనవికూడా చెబుతున్నారు. ఇక్కడగుర్తించవలసిన విషయం ఏమంటే ప్రతివాదన కీదగిన ఆధారం ఉంటుంది, కాబట్టి శుష్కవాదనలు కట్టిపెట్టి, దిన్న సంప్రదాయాలున్నప్పుడు గురు సంప్రదాయాన్నేపాటించాడనే అర్థంకీని అనునరిందాది.

శ్రీచక్రంలో వృత్తాలు ఎన్ని ఉన్నప్పటికీ అవి ఎక్కడ ఉన్నప్పటికీ ఒక్క గోడ పాదులుతప్ప, మిగిలినవారివరూ వాటిని నానవరకలలోచెర్చలేదు, దాదాశిష్యాశత్రు, దాదాగ్రంథాలలో చక్రవంశ కూడా ఇవ్వబడలేదు. అందుచేత వృత్తాలను శ్రీచక్రవిద్యాశాస్త్రంలో ఒక భాగంగానే గుర్తించాలి. అవరూః ఆయాచక్రాలలో ఉండే దేవతల పరిధి, నిర్ణయించి

శ్రీవిద్యారహస్యము

అంతటానకే ఈపూర్వాలు విశ్వదవి అంటారని పుష్పగిరి పీఠ ఆస్థాన విద్వాంసులు శ్రీ ఇంద్రకంటి విశ్వనాథంగారు అంటున్నారు. కాని శ్రీచక్రంలోని మూడు పూర్వాలు, వందదశి మహామంత్రంలోని మూడు ప్రాంతాలకు ప్రతీకలుగా చెప్పబడుతున్నాయి. శ్రీవిద్యకు ప్రాంతాంతరంగా చెప్పడే

1. సౌభాగ్య భాస్కరము (రితితానమసనామసఖిన్యాశ్యా)

2. వరదస్యారహస్యము

3. సేతుబాగము. అమలాసిన లాసురానందులవారు తమ 'వరదస్యారహస్యము' అనేగ్రంథంలోని 99, 100 శ్లోకాలలో శ్రీచక్రము, వందదశి మహామంత్రమునుండి పుట్టింది అన్నారు.

శత్రుతయాధి కారాద్విందుర్భూత ప్పడగ్నిమేదత్రే

ప్యల్లేఖాభిస్తత్పుర చక్రత్రితయం హకారాభ్యామ్

ఏకారేణచ తత్పురచక్రే తాతే ఏకారాభ్యామ్

చతురశ్రాది లకారై రేఖం విద్యాక్షరేః చక్రః

వందదశి మహామంత్రము (శ్రీవిద్య) వందరి

1. మూడు త కారములు, ఈకారమువలన	-	శ్రీచక్రంలోని తిందువు,
2. మూడుప్రాంతకారములవలన	-	భ్రుక'ణము, ఆప్తక'ణము
3. రెండు లకారములు, ఏకారమువలన		ఆంశర్థకారము,
		దహార్థకారము, యమార్థకారము
4. రెండుసకారములవలన	-	అష్టదశము, సౌతకదశము
5. మూడులకారములవలన	-	భూపురత్రయముపుట్టినాయి.

ఇట్లుదత్తవృత్తత్రయము దేనివలన వట్టివదవేవిషయం చెప్పలేదు.

ఈ రకంగా శ్రీచక్రంలోని వృత్తత్రయం మీదభిన్నాభి ప్రాయోగమువ్చాయి అవి నవావరణలో చేర్చబడలేదు. వాటికి పూజకూడా లేదు. అందుచేత, వాటి మీదపర్వకు తావియ్యకుండా, ఈవిషయంలో గురుసంప్రదాయాన్ని పాటించటమే మంచిది

6 శ్రీచక్రము - బిందువు

శ్రీచక్రంలో భ్రూవమైనది బిందువు. అది శివమృదవ కపరణ కయిన నిర్వాసందమయ చక్రం ఇన్ద్రోదవశక్తులు విహదిస్తూ ఉంటాయి. 'యోగిని హృదయంలో' త్రికోణంలో బిందువున్నదని చెప్పబడింది. పరాపేశ్వంతులు బిందుత్రికోణాలుగా ఉన్నాయి "త్రికోణరూపిణి శక్తి బిందురూపచరశక్తి" అని చెప్పటంవల్ల రెండు భావవిమర్శనలుగా ఉన్నాయి 'అది త్రికోణం' పలుకుతే భైరవయామళము వంటి గ్రంథాలలో "త్రికోణే భైరవంశ్చిచ్ఛమస్మరేష్ఠదళాంబుజమ్" అని చెప్పబడింది. అంటే బిందువు త్రికోణంలో ఉన్నదని అర్థం. ఈ విషయం అందరూ అంగీకరిస్తున్నారు కాళవసుయాచారాల్లో అర్చనా భేదం మాత్రమే ఉన్నది, కాని బిందువు మూలత్రికోణంలోనే ఉన్నది. అయితే లోల్లా లక్ష్మీరతులు మాత్రం శ్రీచక్రలేఖనంలోనే లేదని చెబుతున్నారు. వీరి మతానుసారం కాళాచార సంప్రదాయంలో బిందువు త్రికోణంలో ఉంటుంది కాని సమయమలానుసారము బిందువు చతుర్భుజము లేదా పట్టాభిరూపం ఉంటుంది. దీనికి కారణము, బిందువు చంద్రమండలంలో ఉంటుంది, ఆచంద్ర మండలం చెరుచ్యోదాకారంలో ఉంటుంది అన్నారు. అయితే బాహ్యరథాయలవారితో పాటుగా మిగిలిన వారందరూ కాళసమయాచారాల్లో బిందువు త్రికోణంలోనే ఉన్నదని అంగీకరిస్తున్నారు మరి అత్రికోణం ఎక్కడ ఉంటుంది?

దేవీపుణ్యలో కాళసమయాచారాలున్నాయని ముందే చెప్పటం జరిగింది. కాళాచారులు చతుర్విధపురుషార్థాలలోను అర్థకాలాలకే ప్రాధాన్యమునిస్తారు వీరికి పారమార్థికత్వస్థి లేదు. పట్టాభాలలో అధారస్వదిష్ఠినాలయందే వీరు దేవిని పూజిస్తారు, వీరిలో ఒకతెగవారు ప్రత్యక్ష త్రికోణాన్ని పూజిస్తారు, అంటే స్త్రీయోగిని ప్రత్యక్ష త్రికోణంగా భావిస్తారు. అందులో ఉన్న మన్నన చక్రమే బిందువు అని వీరి సమ్మతం అందుకే వీరి పూజ, అచారాలు అనైదికములు వీరి బాహ్యములు. వీరి మతానుసారము అధారచక్రంలోనే త్రికోణమున్నది. శ్రీచక్రాన్ని పట్టాభాలతో అనుసంధానం చేపెన్నడు భైరవయామళంలో ఈ విధంగా చెప్పబడింది.

త్రికోణమైకోణం చ దశకోణద్యయంతథా

మనుకోణంచతుర్భుజం చ కోణచక్రాశివదీశ్రమాత్

మూలాధారం తదాప్యదిష్ఠానం చమదిపూరికమ్

అవాహకం విశుద్ధాభ్యా మాభ్యాచక్రం విదుర్బుధాః

శ్రీచక్రంలోని త్రికోణము మొదలైన చక్రాలు మూలాధారము మొదలైన పట్టాభాలతో అంతర్భావంపొందుతున్నాయి. గౌరవాదుల వారు భమసుభగోదయస్ఫుతిలో

శ్రీవిద్యారహస్యము

శ్రోతంబధారంబ్రపుర విమలేష్వర మహాః
భవేత్పాదిష్ఠానం పునరపి దశరం మణిపురమ్
దశరం తే సంవిశ్మయం మథ మన్వప్రకముమే
విశుద్ధం ప్రియదాశితని కలై ఖండవగృహమ్

దీనిని బట్టి శ్రీచక్రము - పక్షుకాలచక్రత ఈవిధంగాఉన్నది.

1. అధారచక్రానికి	-	శ్రోతంతచక్రత
2. స్వాదిష్ఠానానికి	-	అప్రకాతచక్రత
3. మణిపూరానికి	-	అంతర్దశరంత చక్రత
4. అనాహతానికి	-	నిహార్దశరంత చక్రత
5. వెలిర్దచక్రానికి	-	చతుర్దశరంత చక్రత
6. అక్షాచక్రానికి	-	అష్టదశము, పౌడకదశములతో చక్రత
7. ఏమాస్థానానికి	-	భూపురంతచక్రత

దీనినిబట్టి అధారచక్రంలోనే శ్రోతమున్నదనితెలుస్తోంది, పౌడానానాలు అధారస్వాదిష్ఠానాలకువాతనేబ్రహ్మగ్రంథిని చెబుతారు.

సమయాదారులది పాఠమార్గకదృష్టి, భాసము, వైరాగ్యము, ఉన్మేషాహత్యము అనేవి దీనిప్రధాన లక్షణాలు. వీరి మతంధికారము లిందువు బ్రహ్మగ్రంథంలోనే ఉంటుంది.

‘ ఖండవం బ్రహ్మగ్రంథంథ మస్తకంథ శ్రోతంథే’ అనటంచేత బ్రహ్మగ్రంథమందు లిందువు ఉన్నదని మస్తకమేశ్రోతమని చెప్పబడుతోంది. “శ్రీచక్రంబ్రహ్మగ్రంథేషు, మత్పత్తంథశ్రోతంథే” బ్రహ్మగ్రంథంలోనే లిందువు. శ్రోతము ఉన్నాయి. ఏరిమతామహారము అక్షాచక్రానికొస్తలాగానే బ్రహ్మగ్రంథిఉంటుంది. ఇదే చంద్రమంతలం. సమయాదారులలో కొంత మంది ద్వికారము చంద్రమంతలం వృత్తాకారంలో ఉంటుంది. కాలట్టి లిందువు వృత్తంలో ఉంటుంది.ఈవిధంగా శ్రీచక్రంలోని లిందువుశ్రోతంలో ఉన్నదని, చతుష్కాలంలో ఉన్నదని, వృత్తంలో ఉన్నదని, తిన్నవాదనలు,సంప్రదాయాలు ఉన్నాయి. ఈరకంగా తిన్నసంప్రదాయాలున్నవ్యాదు గురుసంప్రదాయాన్ని మాత్రమేపరిచించాలని అలోక్తి.

లిందువేమవల్లమా?

శ్రీచక్రంలో వాలుగుకిని చక్రాలు, ఐదు శక్తి చక్రాలు ఉన్నాయని అన్ని గ్రంథాలలోను చెప్పబడింది. దైరవయామాలలో చెప్పబట్లుగా

శ్రోతమస్తకంథ దశకేంద్రయంతథ

చతుర్దశరం వైతాని శక్తిచక్రాదివంథవ.

శ్రీవిద్యారహస్యము

త్రికోణము, అష్టకోణము, దశరయుగ్మము, చతుర్దశరము అనే ఐదు శక్తి చక్రాలు
లిందుకాన్వేషించుచు, వద్దంబోడభివ్రతమై
చతురస్రంబు దత్వారి, శివదత్తాత్యమభిమానః

లిందువు అష్టదశము, బోధశిదశము, భూపురము అనేనాలుగు శివచక్రాలు. దాదాపుగా
అన్ని గ్రంథాలలోనూ శివశక్తి చక్రాలు ఒకేరకంగా ఉన్నాయి కాని గౌరవాదుల వారు తమ
మతభేదయన్వేషితో తుదిరంగా అన్నారు.

త్రికోణైరష్టరం త్రివిధపదకారం సముదయా
ర్థకారం భూగోహదపిచ భువనాక్షరం సమభవతే ।
తతః ౨౨ భూస్థానాగారం స్పృశిదలమప్యై ప్రపరయమే
తతుర్వా, ప్రాకారప్రకయమిదమేవాంబ శరణమ్ ।

త్రికోణము, అష్టకోణము, దశరయుగ్మము, చతుర్దశరము అనే ఐదు శక్తిచక్రాలు.
అష్టదశము, బోధశిదశము, భూపురము అనే నాలుగు శివచక్రాలు. శ్రీవిద్యకు
మూలగ్రంథంగా బిష్ణుండి సుభగదయస్సుతిలో శివచక్రాలు చెప్పబడ్డారు వాటిలో లిందువుకు
అదులుగా వృత్తత్రయము చెప్పటం జరిగింది. అలాగే శివ శక్తి చక్రాల ఐక్యము చెప్పబడ్డారు

త్రికోణేషు వృత్తప్రతయ మిభకదే వసుదిశం
శాక్షం మిక్షాతే భవతి భువనాగ్రే త భువనమ్
తతుర్వాక్షం వైవం వివవతి భగే శక్తికముమే
ప్రధానైక్యం బోధా భవతి చ తయోః శక్తి శివయోః ॥

1 త్రికోణంబో	-	వృత్తత్రయము ఐక్యత
2 అష్టకోణంబో	-	అష్టదశము ఐక్యత
3 దశరయుగ్మముబో	-	బోధశిదశము ఐక్యత
4 చతుర్దశరంబో	-	భూపురము ఐక్యత పొందుతున్నాయి.

అని చెప్పటం జరిగింది. అంటే గౌరవాదులవారి ద్దశరము శ్రీచక్రములో లిందువులేదు.
లిందువు స్థానంలో వృత్తత్రయము చెప్పబడింది.

ఈరకంగా చూచినట్లయితే భూపురము, వృత్తత్రయము, బోధశిదశము, అష్టదశము
అనబడి శివచక్రాలు వెలువరి, కౌణిరూపంలో ఉన్న శక్తి చక్రాలు లోపరి ఉన్నాయి. ఈ రకంగా
శివచక్రాలు వెలువరి, శక్తి చక్రాలు లోపరి విరివిడిగా ఉండటం కాస్త సమ్మతం కాదు.

అందుచేత శివచక్రాల యొక్క శక్తిని లింగరూపులో విక్షిప్తంచేసి, ౫ లిందువుము
త్రికోణం మధ్య రో ఇమడ్చుట జరిగింది. దీనివల్ల శివశక్తి చక్రాలు వేరువేరుగా ఉంటే లోపరి

శ్రీవిద్యారహస్యము

పోయిందని కొందరి వాదన. ఈ విధంగా జరిగినట్లయితే లిందువుని ఏమని పిలవాలి? ఒకవేరే
ఇవే చక్రాలకు లిందువు ప్రతీక అయినట్లయితే లిందువు తో కలవి శివచక్రాలు ఐదుకావాలి
లేదా. లిందువు ఒక్కటే శివచక్రం కావాలి. అప్పుడు శ్రీచక్రంలోని అవరణలు తమ్మిడివావు.

శంకరభగవత్పాదులవారు శ్రీచక్రంలోని వృత్తాలకు ప్రతీకగా లిందువును
ఏర్పాటుచేయుటం జరిగింది అన్నారు. దీనివల్ల రెండు నైపులా శివచక్రాలు, మధ్యన శక్తి
చక్రాలు ఉంటాయి. అనగా శక్తి చక్రాలకు ఒకనైపున లిందురూపంలో ఒకటి, రెండవనైపున
అష్టదశము, పోదశదశము, బాహ్యరక్తయము శివశక్తులు ఉంటాయి. దీనివల్ల శివశక్తి చక్రాలు
వీడివిడిగా ఉంటే దోషం పోయింది. ఈ విషయాన్ని శ్రీవిద్యలో నిష్ఠాశులుగా చెప్పబడే
లక్ష్మీధరులు, భాస్కరార్యులు మొదలైనవారందరూ అంగీకరిస్తున్నారు.

అయితే శివచక్రంగా చెప్పబడిన వృత్తత్రయం మాట ఏమిటి? వృత్తత్రయానికి
ఐదులుగా లిందువు ఏర్పాటు చేయబడి, నవావరణలతోకూడా చేర్చబడింది. కాబట్టి
వృత్తత్రయానికి చేసే పూజ లిందువుకు జరుగుతోంది. వృత్తత్రయం మాత్రం శ్రీచక్రంనుంచి
తొలగించబడలేదు. కాబట్టి అర్చనమాత్రం లేదు.

అయితే ఈ వృత్తత్రయాన్ని పంచదశమహామంత్రంలోని మూడు హ్రంకారాలకు,
పట్నాకాలలోని గ్రంథి త్రయానికి ప్రతీకగాచెప్పటం జరిగింది. ఈ విషయాన్ని లక్ష్మీధరులు,
భాస్కరార్యులు మొదలైన వారందరూకూడా అంగీకరించటం జరిగింది.

7. పరదేవత - గణేశాది రూపాలు

గణేశ, గ్రహ, నక్షత్ర, యోగిని, రాశిరూపిణి

దేవీం మంత్రమయీం, వామి, మాతృకాసీతరూపిణిమ్

గణేశరూపిణి, సవగ్రహరూపిణి, నక్షత్రరూపిణి, యోగినిరూపిణి, రాశిస్వరూపిణి, సకలమంత్రరూపిణి, మాతృకాసీతరూపిణి ఇంటివ గెంటి వనమృగింగునున్నాను

సరదేవత, శ్రీవిద్య, శ్రీవక్రము, గురువు, పాఠకుడు ఈ ఐదుగురు ఒక్కటే. ఈ స్వస్తిక భాష్కమునకు భేదము లేదు . వీరందరు ఒకే జాతి వారు అని చెప్పవచ్చు. వీరందరు ఒకే అమ్ములపాడిలోని బాణాల బాగావజాతీయులు. సమానదర్శాలు కలవారు. ఆ సమానదర్శాలు ఏవి అంటే గణేశ, గ్రహ, నక్షత్ర, యోగిని, రాశి, సీతరూపాలు. వీటిలో వందదశమహామంత్రానికి, శ్రీవక్రానికి గల గణేశాది రూపాలను వాదేవ్రాయలదేవ శ్రీవిద్యారంభనము అనే గ్రంథంలో వివరించటం జరిగింది. ఇక్కడ పరదేవతయొక్క సామ్యాలను వివరిస్తున్నాము. భాస్కరరాయలవాడు తమ పరివర్త్యారామస్వామి అనే గ్రంథం లో ఈ విషయాలు వివరించారు.

1. గణేశరూపము :

మాతా నిరుపమ తేజోమయ్యా! స్వస్థా మరీచిరూపిణామ్!

అవరణ దేవతానా మిశబ్దా దుష్కరే గణేశితి!

దేవి నిరుపమతేజోమయి. అమె తన గణాలకు, అవరణదేవతలకు అభివతి వాంట్టి అమె గణేశి అని చెప్పబడుతున్నది.

2. గ్రహరూపము :

ఇచ్ఛా 22 దీప్తివమిష్టి ధ్వజ శ్రయాధ్యా2 నశోష్ట రవివేల్లా!

ఏవం సవభిర్యో గాదే గ్రహరూపే త్యుష్కతే మాతా!

దేవి శక్తిస్వరూపిణి. అశక్తులుమూడు. 1 ఇచ్ఛా2చ్ఛాన 3క్రియాశక్తులు. వత్సరజన్మవైరగుణాలు మూడుగుణములు కలది దామనార్యాగ్నులను మూడుషేత్రములుగాకలది. ఈలామ్మిడిక్కిగ్రహత్వమున్నది కాకట్టి దేవిసవగ్రహరూపిణి అవుతోంది. త్రిశక్తులు అంటే దేవీశరీరంలో

ఇచ్ఛాశక్తి	-	శరణు
చ్ఛానశక్తి	-	మర్మలాగము
క్రియాశక్తి	-	పాదములు.

శ్రీవిద్యాగ్రహస్వము

బ్రహ్మము విశిష్టమైన గుణములుకలిగి ఉంటుంది. అగుణములే అవయవాలు. అవేపత్వ రహితమౌగుచాలు. దేవిమాతృకావర్ణరూపిణి అవి ముందే చెప్పబడింది. బాపకు ఉన్న అక్షరాలన్నీ వేవగ్రహంకు పంకేజీలు. అవి ఈవిధంగా ఉన్నాయి.

అక్షరాలు

గ్రహాలు

1. అనుంచి అ: వరకు (అచ్చులు) 18	-	1. సూర్యగ్రహస్వరూపము
2. కవర్ణ (5 అక్షరాలు)	•	2. కుజగ్రహస్వరూపము
3. 'చ'వర్ణ(5 అక్షరాలు)	•	3. బుధగ్రహ స్వరూపము
4. 'ట'వర్ణ(5అక్షరాలు)	•	4. గురుగ్రహ స్వరూపము
5. 'త'వర్ణ (5అక్షరాలు)	•	5. శుక్రగ్రహస్వరూపము
6. 'వ'వర్ణ (5అక్షరాలు)	•	6. శనిగ్రహస్వరూపము
7. యరలవ(4అక్షరములు)	•	7. చంద్రగ్రహస్వరూపము
8. శవనపా(4అక్షరములు)	•	8. రాహుగ్రహస్వరూపము
9. క్షకారము(ఒకఅక్షరము)	•	9. కేతుగ్రహస్వరూపము
మొత్తం అక్షరమేలు యాదై	•	గ్రహాలు శామ్మిది.

వంస్సుతలాపకు అక్షరాలు యాదై. 'ల,ర యోరలేర:' అనిచెప్పటంచేత సంస్కృతలాపల' శ' కారములేదు, కానికొన్నిచోట్ల శ'కారమును కూడా వరిగణనలోకి తీసుకుని అక్షరాలు యాదై ఒకటి అనివ్రాయటం అరిగింది. ఇలా వ్రాసినప్పుడు శ'కారము చంద్రగ్రహస్వరూపిణి కొందిరు, కేతు గ్రహస్వరూపమని కొందరు వ్రాశారు. అనివరాలు ఈవిధంగా ఉన్నాయి

అక్షరములు

పేకులింధముద్రకారము గ్రహస్వరూపము

అర్ధరత్నావళిద్రకారము గ్రహస్వరూపము

1. అచ్చులు	సూర్యగ్రహము	సూర్యగ్రహము
2. కవర్ణ	కుజగ్రహము	కుజగ్రహము
3. చవర్ణ	బుధగ్రహము	బుధగ్రహము
4. టవర్ణ	గురుగ్రహము	గురుగ్రహము
5. తవర్ణ	శుక్రగ్రహము	శుక్రగ్రహము
6. వవర్ణ	శనిగ్రహము	శనిగ్రహము
7. యరలశన	చంద్రగ్రహము	
యరల వ		చంద్రగ్రహము

శ్రీవిద్యారహస్యము

8. శవపహ	రాహుగ్రహము	రాహుగ్రహము
9. క్ష	శేతుగ్రహము	-
10. శుక్ర	శేతుగ్రహము	

ఈవిధంగా దేవిమాతృకావర్ణరూపిణి. మాతృకలుగ్రహస్వరూపిణి. అందుచేత దేవిక గ్రహాత్వం వచ్చింది.

3. వక్షత్రవ్యకూటము:

ఇస్త్రియదశకే నాస్తకరణ చతుర్దశి విషయదశకేనః
ప్రకృతి, పురుష గుణ తత్వైర్దాతా వక్షత్రరూపిణీ మాతా.

దేవిశరీరంలో ఉన్న

జ్ఞానేంద్రియాలు (శస్త్రము, ముక్కు, నాలుక, చెవి, తర్కము)	-	5
కర్మేంద్రియాలు (కాలు, చేయి, పాదము, పాము, ఉపస్థ)	-	5
తన్మాత్రాలు (శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రస, గంధాలు)	-	5
వచనాదులు (వచన, దాన, గమన, వినయ, అవంత)	-	5
అంతఃకరణ (మనస్సు, బుద్ధి, దిశ్యము, అపరాధారము)	-	4
తత్త్వములు (ప్రకృతి, పురుష, గుణ)	-	3
ఇవిమొత్తం	-	27

వక్షత్రాలు ఇరవై ఏడు. కాబట్టి దేవినక్షత్రరూపిణి అని చెప్పబడింది.

దేవి మాతృకావర్ణ రూపిణి. మాతృకలు వక్షత్రాలకు సంకేతాలు. అవివరాలు దిగువ ఇవ్వబడినాయి,

మాతృకలు (అక్షరములు)	వక్షత్రాలు
1. అ ఆ	అశ్వపి వక్షత్రం
2. ఇ	భరణి వక్షత్రము
3. ఈ ఉ ఊ	కృత్తికా వక్షత్రము
4. ఋ, ౠ, ఌ, ఔ	రోహిణి వక్షత్రము
5. ఎ	మృగశిరా వక్షత్రము
6. ఐ	అర్ధా వక్షత్రము
7. ఓ, ఔ	పునర్వసు వక్షత్రము
8. శ	పుష్యమి వక్షత్రము
9. ఖ గ	అశ్లేషా వక్షత్రము
10. ఘ ఙ	మేఘ వక్షత్రము

శ్రీవిద్యారామస్యము

11. డ	విల్లు (పూర్వవిల్లుటి) నక్షత్రము
12. డ	ఉత్తర (ఉత్తరవిల్లుటి) నక్షత్రము
13. డ	హస్తా నక్షత్రము
14. డ	చిత్తా నక్షత్రము
15. డ	స్వాతి నక్షత్రము
16. డ	విశాఖా నక్షత్రము
17. డ	అనూరాధా నక్షత్రము
18. డ	జ్యేష్ఠా నక్షత్రము
19. డ	మూల నక్షత్రము
20. డ	పూర్వాషాఢా నక్షత్రము
21. డ	ఉత్తరాషాఢా నక్షత్రము
22. డ	శ్రవణా నక్షత్రము
23. డ	దనిష్ఠా నక్షత్రము
24. డ	శతభిషము నక్షత్రము
25. డ	పూర్వాబాధ్రా నక్షత్రము
26. డ	ఉత్తరాబాధ్రా నక్షత్రము
27. డ	రేవతి నక్షత్రము

ఈవిధమున మూర్త్యులకు, నక్షత్రాలకు సంబంధము ఉండటం చేత దేవనక్షత్రయాలిది
అని అర్థమౌచిత్యమునందు చెప్పబడింది.

4. యోగిని రూపము:

సరసి రవికాంతా చంద్రముద్ర ద్వివంశ్యైః
రశమివహా పూర్వై రక్షరైశ్చ చ్ఛితాభిః ।
దశరథవహనా దాశిని విష్ణు పదాభిః
ర్వచిత తమరిపియా శభ్యతే యోగినిపిః

దేవిశరము దాశిని, రాశిని మొదలైన యోగినుల నముదాయము ఉన్నది. దేహంలో
ఉండే పట్టుకొలలోనూ అకారీ క్షణకాలము అక్షరాలున్నాయని చెప్పటం జరిగింది నాటిలో
వజ్రేశ్వరి మొదలైన దేవతలుంటారు. వారిని దాశిని, రాశిని మొదలైన యోగినులు గానిలుస్తారు
ఈదేవతలు నవ్వుతాకువులకు ప్రతిరూపము. అవివరాలు తరిగివే ఇవ్వబడినాయి

శ్రీవిద్యాదహస్యము

పత్రముపేరు	అక్షరాలు	దేవతపేరు	యోగిపేరు	భావ్య పేరు.
1. విభుద్ధి పత్రము	అనుంచి అ:వరకు 10	పద్మేశ్వరి	రాజిసి	శ్వక (వర్ణము)
2. అనాపాత పత్రము	కనుంచి క:వరకు 12	హనుదేవి	రాజిసి	గుధిరము
3. ముదేహారకము	దనుంచి ద:వరకు 10	పరీషత్పరీషత్	రాజిసి	మాంసము
4. ద్విధిస్థానము	ల నుంచి ల:వరకు 6	సిద్ధేశ్వరి	రాజిసి	మేదస్సు
5. మూలాధారము	వనుంచి వ:వరకు 4	సిద్ధవిద్యా	రాజిసి	నిముకలు
6. అభ్యాచిత్రము	హ 6 2	సిద్ధమాతా	హాజిసి	మజ్జ
7. గుహాస్థానము	అనుంచి క్ల:వరకు 50	యశస్విని	యాజిసి	శుక్లము

పట్టుకొలలో ఉన్నదశాలలో సైవచెప్పిన అక్షరాలలో ప్రారంభమయ్యే పేర్లు కలశక్షులు ఉండగా, అచక్షుముమేర్వన సైవచెప్పిన దేవత ఉంటుంది. అదేవతను అష్టర యోగిని 'పేరుతో' పిలుస్తారు. ఈపేర్లు 'అంతర్భాగము'లో వివరించబడ్డాయి. ఈరకంగా ఉన్నవస్త్రయోగినులు అదేవిస్వరూపాలేకాబట్టి దేవికి యోగినిస్వరూపము దేప్పడింది.

అయితే యోగినులు రాజిసి మొదలైనవారు కాదు బ్రాహ్మ మహేశ్వరి మొదలైన మాతృకలే యోగినిరూపాలు అని ఇంకొక వాదన ఉన్నది.

అక్షరాలకు బ్రాహ్మ మొదలైన మాతృకాయోగినిమొదలైనవి ఉంది. అది ఈక్రింది విధంగా ఉంటుంది.

అక్షరవర్ణాలు	యోగిని రూపము
1. అవర్ణ	బ్రాహ్మయోగిని
2. కవర్ణ	మహేశ్వరియోగిని
3. చవర్ణ	కామారీ యోగిని
4. టవర్ణ	నైష్ఠి యోగిని
5. తవర్ణ	వారాహి యోగిని
6. పవర్ణ	మహాలక్ష్మి యోగిని
7. యవర్ణ	బాముండా యోగిని
8. శవర్ణ	మహాలక్ష్మి యోగిని

ఈయోగినులంతా దేవిస్వరూపాలే కాబట్టి దేవికి యోగిని రూపంచెప్పబడింది.

8. రాశిస్వరూపము :

వంచభిచ్చాదకూర్మాద్యైః ప్రాజాపానాది వంశధిః

తివాత్మ వరమాత్మాత్మాం వైషా రాశి స్వరూపిణి :

శ్రీవిద్యారహస్యము

వాయువులు రెండు రకాలు. అవి 1. ప్రధాన వాయువులు 2. ఉపవాయువులు.

అవి ఒక్కొక్కటి ఐదురకాలు. వెలసెపది. జీవాత్మ, వరమాత్మ, చకోకలిసిమొత్తం ఏన్నెందు రాకులు ఏన్నెందు. కాబట్టి దేవికి రాశిస్వరూపించెప్పుడొంది. వాటివేవరాలు కుచిధంగా ఉన్నాయి.

వాయువుపేరు	రాశిపేరు
ప్రధానవాయువులు 5	
1. ప్రాణవాయువు	మేషరాశి
2. అపానవాయువు	వృషభరాశి
3. త్యాగవాయువు	మిథునరాశి
4. ఉదాన వాయువు	కర్కాటక రాశి
5. సమానవాయువు	సింహరాశి
ఉపవాయువులు 6	
6. నాగవాయువు	కన్యారాశి
7. కూర్మవాయువు	తులారాశి
8. కృకరవాయువు	మృగశిరరాశి
9. దేవదత్తము	ధనురాశి
10. ధమంజయము	మకరరాశి
11. జీవాత్మ	కుంభరాశి
12. వరమాత్మ	మీనరాశి

ఈ రాకులకు అక్షరస్వరూపాలు కుడా తెప్పుడొనాయి. అవి కుచిధంగా ఉన్నాయి.

అక్షరాలు	రాశిపేరు
1. అలక్షర	మేషరాశి
2. ఉతాఱు	వృషభరాశి
3. ఋ	మిథునరాశి
4. ఏఱ	కర్కాటకరాశి
5. ఓఱ	సింహరాశి
6. అం అః	కన్యారాశి
7. కవర్ణ	తులారాశి
8. చవర్ణ	మృగశిరరాశి

9. టవర్లు	దమారాశి
10. తవర్లు	మకరరాశి
11. వవర్లు	మందరాశి
12. యవర్లు	మీనరాశి

ఈరకంగా చూచినట్లైతే, మాతృకలు రాశిస్వరూపాలు. దేవి మాతృకారూపితే. అందుచేత దేవికి రాశిస్వరూపం వచ్చుటరింది.

8. మాతృకాపీఠరూపితే :

ఇనానికి మూలంగా చెప్పబడే ఋగ్వేదంలో "అదిక్పాస్తమూర్తిః" అంటే అకారముమంచి క్షారమువరకు అన్న యాదై ఒక్క అక్షరముల రూపమే పరబ్రహ్మము అని చెప్పబడింది. అదే దేవిస్వరూపము. ఈ మాతృకారూపితమందే నకల మంత్రశాస్త్రమూ అవిర్భవించింది. అందుకనే దేవిమంత్రమయి, మాతృకాపీఠరూపితే అని చెప్పబడుతోంది. వైఖరీవర్గ వ్యాసాలయిన యాదై ఒక్క పీఠాలు భారతదేశంలోని వివిధ ప్రదేశాలలో ఉన్నాయి. వీటికే మాతృకాపీఠాలు అంటారు. వాటివిసరాలు ఈక్రిందివిధంగా ఉన్నాయి.

1. కామరూపము	27. రాజగోపము
2. వారణాసి	28. మేహాపరము
3. వేపాలము	29. కోలాపురము
4. రోయలవర్గవము	30. మేలాపురము
5. పురస్థిరము	31. ఓంకారము
6. కన్యాకుల్లము	32. అయంతికము
7. పూర్ణ సైలము	33. ఉజ్జయిని
8. అర్బుదము	34. చిత్రము
9. అమ్రాతకేశ్వరము	35. శ్రీరకము
10. ఏకాక్షరము	36. హస్తినాపురము
11. శ్రీభోగము	37. ఓర్వీరము
12. కామకోటము	38. బ్రహ్మగ
13. కైలాసము	39. పద్మము
14. లక్ష్మణనగరము	40. మాయాపురము
15. శిలాకము	41. అరేకము
16. పూర్ణచంద్రము	42. మలయము
17. శ్రీపీఠము	43. కైలము

18. కింకారపీఠము	44. మేకువ
19. జాలయద్రము	45. గిరివరము
20. మాంజీశ్యంధము	46. మిహంద్రము
21. కులంతము	47. వామనము
22. దేవికోటము	48. హరిత్యపురము
23. గోకర్ణము	49. మహాలక్ష్మీపురము
24. మారుతేశ్వరము	50. కిందామము
25. అట్టపావము	51. భాయాభరము
26. విరజము	

ఈయనై ఒక్క పీఠాలకు సమానమైన స్థానాలు శ్రీచక్రంలోను, మానవదేహంలోను కుడా ఉన్నాయి.

శ్రీసత్యం శిరస్సానై, కిందారంతు లలాటకే,
వారాహీ మహాప్రాణై, భృశీర్వాణ్యమధ్యమే,
కురుక్షేత్రంకుచక్రానై, ప్రయాగం భ్రాతృరేడుహే,
చిదమృతంతు స్పృహ్యధ్యై, అధారేకమలాయమే,
అక్షతర్థం విముత్యైర్జ్జు లహ స్తర్థం యాత్రతేత్,
కంఠస్థమహాదత్తం త్యక్తాకాశంవిమార్గతే,
తీర్థంశయిపూర్ణం, దేహవికాషాదివిర్మితమ్,
యోగివేదప్రపూజ్యంకే స్వాత్మ ప్రత్యయకారణాత్,
శివమాత్మవి పశ్యంతే ప్రతిమాసువయోగినుః,
అర్జునాం భావనార్థాయ ప్రతిమా నిరకర్మితామ్

ఈరకంగాచెప్పటంవలన దేవి మాత్మకానర్థ రూపిత మాత్మకాపీఠరూపిత అయింది. 'అహంబ్రహ్మాస్మి' వేదే వరమాత్మస్వరూపిస్తువే అర్చ్య జామరూపిసాధించిన యోగులు మూత్రమేవకలదేవతాపాదై, నకలతర్థ స్వరూపిత, గణేశ, బ్రహ్మ, కర్తృత, యోగివీ కా, మంత్ర, మాత్మకాపీఠ రూపిత అయిన ఆ దేవిని తమశరీరమందే రక్షించి ద్యానించగలుగుతారు.

డి. షట్పదాలు

అత్మ ఒక్కటే సత్వము. అదే నిత్యము. అంటే జీవాత్మవేరు, పరమాత్మవేరుకాదు రెండూ ఒకటే. పరమాత్మ యొక్క స్వరూపమే జీవాత్మ. సాధకుడు తనలోని అత్మను అపరమాత్మలో చక్కం చేయాలి. అంటే కావలసినది బాహ్యపూజలు కాదు. సగుణారాధన వనికీ కాదు "బాహ్యపూజావ కర్తవ్యా" అని చెప్పబడింది. బాహ్యపూజచెయ్యటం నిర్లబ్ధిచహాకమైన కోరికలుకోరితాయి. అందుకే పాంపరికమైనటువంటి ఇహలోకానికి సంబంధించిన అర్థకామాలు ఒనగూడటానికి బాహ్యపూజలుకావాలి. "అంతరారాధనవరానైదిశ్చాచిచ్ఛాదినః" వైదికులు, బ్రహ్మవాదులు అయిన జ్ఞానులు, నాయుజ్యం కోరవారు, అంతరారాధన మాత్రమే చేస్తారు. అంతరారాధన అంటే పాదకుడు తన శరీరంలోనే పరమాత్మను అవాహన చేసి, తానే పరమాత్మ అనే భావంతో పట్టభ్రేదనం చేసి పహస్రారంలో పరమాత్మను దర్శించాలి. దీనికి గాను శిష్యుడు గురువుగారి పద్ధతాశ్రయము అర్థనకమిదాడు రాత్రిపూట గురువునకు పాదాధిపంజనం చేసినప్పుడు, గురువు శిష్యుని తలమీదచేయి ఉంచి మళ్ళీ ఉపదేశం చేస్తాడు. దీన్నే హస్తమన్తక సంయోగము అంటారు. అప్పుడు గురువుగారు తన శిష్యునికి పట్టభ్రేదనము, చతుర్విధైక్య సంధానము ఉపదేశిస్తాడు. వాటిని గ్రహణ విరంతరాభ్యాసం చేస్తే భగవద్విద్యాత్మరూప కల్యాణముగి చతుర్విధైక్యము, పర్యర్థైక్యములను వాచే వ్రాయబడిన శ్రీవిద్యారామములో వివరింపటం జరిగింది.

మానవదేహంలో అర్ధవైజురు ఎముకలు, దబ్బెరెండు వేరనాడులు, అర్ధశిరు రక్తము, ఒకమడుగు నాలుగు సేర్లు ముసము, అరశాలశ్శేష్ము పోలెడుపైర్వము, ముస్త్రైమూడు కోట్ల రోమాలు, ముస్త్రైమూడుమూరలు స్రేగులు ఉంటాయి. ఏటిలో అంతరారాధనకు కావలసినపట్టభ్రాలు. ఈ భక్తాలు గురస్థానం దగ్గరనుండి పహస్రారంలాగా వ్యాపించి ఉంటాయి

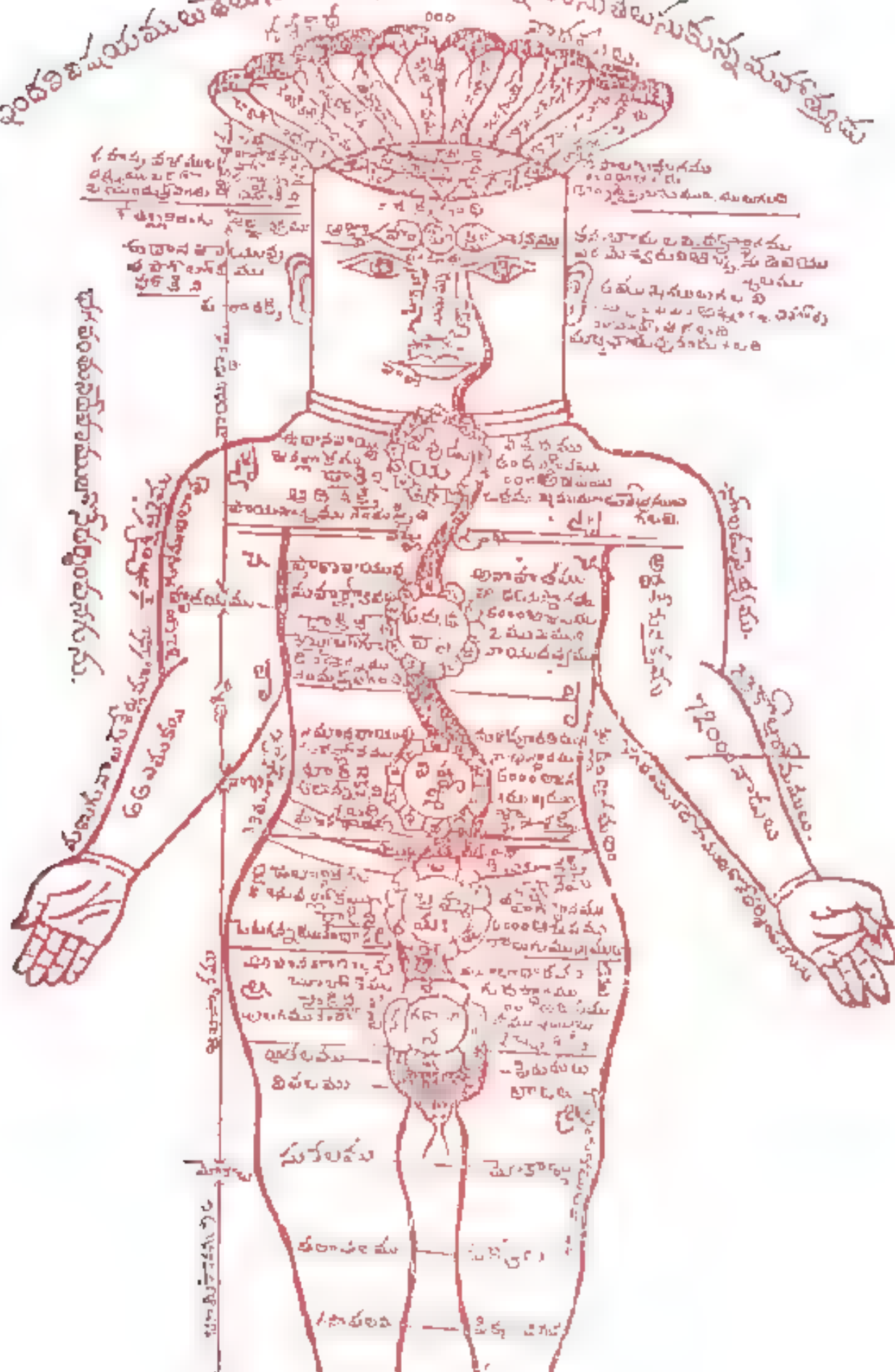
మూలాధారంగుదస్థానం, స్వాంతస్థానంతు మహాపం.

వాధిస్తుమధిస్తారాభ్యం, స్వాదయంతాశ్చమహాపాతమ్.

కాలుమూలం విశుద్ధాభ్యం, అజ్ఞాంపనిదిరాంబుజమ్

"పట్టభ్రాలు నిక్కడ ఉన్నాయోముండుగాకునం తెలుసుకోవాలి. పట్టభ్రాలు. వాటిస్థానాలు, అధిదేవతలు దళములు, మొదలగునవిన్నీ ఉదగువ ఇవ్వబడినాయి. మానవశరీరంలోని పట్టభ్రాలు వాటిపూర్తి వివరాలు ప్రకృపటంలో చూపటం జరిగింది

భందరిజ్యయమయతయనుకున్నవాడేతన్నుతానుజేటనుచున్నమహాత్ముడు

శ్రీవిద్యారహస్యము

చక్రము	స్థానము	దళాలు	అధిపతి	దేవత	అక్షరాలు	తత్వము
1. ఆధారము	గురుస్థానము	నాలుగు	గణపతి	పాది	వి,శి,షి,సి	స్పృధి
2. స్వారీస్థానము	లింగస్థానము	ఆరు	బ్రహ్మ	కాది	ఇ,భ,మ,య,ర,ల	ఆగ్ని
3. మణిస్థానము	వాదిస్థానము	పది	విష్ణువు	లాది	ర మంచి వి వరకు	జలము
4. ఆవాహనము	స్వరయస్థానమువేర్వేరు	యెనిమిది	యమ	రాది	కనుంచి రవరకు	వాయువు
5. విశుద్ధీచక్రము	కంఠస్థానము	పదహారు	మహేశ్వరుడు	రాది	అనుంచి అవరకు	ఆకాశ
6. ఆజ్ఞాచక్రము	భ్రూమధ్యస్థానము	రెండు	నరసింహుడు	హాది	హం,క్షం	మనస్సు
7. వహ్నిస్థానము	బ్రహ్మరంధ్రము	యెనిమిది	పరమేశ్వరుడు	యాది	వర్ణవర్ణములు	ఆత్మ

సాయుజ్యము అనేమాటకు జన్మరాహిత్యము, మోక్షము, జీవాత్మనుపరమార్థాల్లో చేర్చుటయు అని అర్థం. అర్చనము రెండురకాలు అని ఇదివరకే చెప్పుటం జరిగింది. కొల, దక్షిణాదారాల్లో ఏవిధంగా భగవదారాధన చేసినప్పుడీ అదివిహితవాంఛలను తృప్తి పరచుచున్న అవుతుంది. జన్మరాహిత్యం కావాలంటే మానవుడు తనసుగురించి తాను తిలుసుకోవాలి తనసుగురించి తాను తిలుసుకున్నవాడే మహాత్ముడు. అటువంటివ్యక్తి తనదేహంలోనే భగవంతుని దర్శించడముగుఱాడు. సాధకుడు భగవంతుని శరీరారాధనలో ముగ్ధుడై భగవంతుని నెఱ్ఱుకొని పట్టుకొని ఎక్కడవూలాడునో ముందే చెప్పబడింది. సాధకుడు గురుముఖాతిః పట్టుకొనేదని, కుండలస్వ్రావ'ధము తిలుసుకున్న తరువాతనేదీని నాధన చెయ్యాలి. ఎట్లుకాబోయినా మొదటిది ఆధారచక్రము. దీన్నే మూలాధారము అంటారు.

మూలాధారము:

“ఆధారస్తుచతుర్థలోరుజరుచి ర్వాపాంత వర్ణాశయః”

ఇదిసర్వాభూతిమైనచక్రము. ఇదిగనకలేకపోతే శరీరంపైకిఎగిరిపోవటం గాని శ్రీలలికి వరీపోవటం కానిజరుగుతుంది. మూల' అంటేగురుస్థానము. ఆధారచక్రం గురుస్థానంలో ఉంటుంది. ఇదిపృథివీతత్వాల్నిక మైనస్థానము. దీనికి అధిపతి గణపతి. ఇక్కడ నాలుగుదళాలతో కూడిన చక్రమంటుంది. చలిరానచాక్రంలో ఈచక్ర స్థితిగలది వివరంగా చెప్పబడింది.

మూలాధారంబుజారూఢా నంశవత్స్థానంస్థితా

అంకుశాద్విద్రవారదా వరదాదివిపేవితా

ముద్గోదనావక్రచిత్తా సాక్షిస్యంజాన్యరూపితే”

దీనినివరణ ఈవిధంగా ఉన్నది. ఎట్లుకాల్సొను మొదటి చక్రాన్ని మూలాధారచక్రం అంటారు. ఇది నాలుగు దళాలు కలిగిన చక్రము. పృథివీ తత్వాత్మకము. దీని యొక్క కర్మలో అధిష్ఠించిన దేవత'యే 'సర్వవిద్యా' పుట్టుకతోజ్ఞానవైరాగ్యములు కలవారునందులు. వారు ఉపాసించువిద్య సర్వవిద్య. అజ్ఞానాది అష్టసిద్ధులు సాధించినవాడు సిద్ధులు. వారు ఉపాసించేవిద్య సర్వవిద్య.

శ్రీవిద్యారహస్యము

**కాళి తాత మహావిద్యా జీతశీ భువనేశ్వరీ
బైరవి చిన్నమమ్మ త విద్యా, భూమావతి తదా
బరళ సిద్ధ విద్యా త మాతంగీ కమలా ప్పిళా
ఏతా తాతమహావిద్యా సిద్ధ విద్యాః ప్రకీర్తితాః**

1. కాళి	6. బైరవి
2. తాత	7. చిన్నమమ్మ
3. మహావిద్యా	8. భూమావతి
4. జీతశీ	9. బరళ
5. భువనేశ్వరీ	10. మాతంగీ

అనేవి సిద్ధవిద్యలుగా చెప్పుబడుతున్నాయి. ఆధారచక్రమునందు పసుపు రంగులో, వర్ణులాకారముగ భూమండలమున్నది. ఇక్కడ తెల్లని ఏనుగుమీద లం రీజముంటుంది. ఇది కుండలిని స్థానము. దీనిమధ్య ఉన్నదిశోణము, కానిమీద స్వయం భూలింగానికీ మూడున్నర వలయాలుగాచుట్టుకునికుండలినిశక్తి ఉంటాయి. ఇక్కడ ఉన్నసిద్ధవిద్యారేచికి ఐదుముఖములు (శైరస్సులు) ఉంటాయి, అవి 1. వర్చికాత, 2. వామదేవ, 3. అమోఠ, 4. తిక్కదువ 5. శూళానములు ఈదేవత ఎముకలయందుంటుంది. చేతులయందు అంకుశము, కమలము, పుస్తకము, జ్ఞానముద్ర దరించి ఉంటుంది. ఈచక్రానికి పాలుగుదళాలుంటాయి. వాటిలో వరుసగా 1. వరద 2. శ్రీ 3. ఘటా 4. నరస్వరీ, అనబడే దేవతలు ఉంటారు. సిద్ధవిద్యారేచికి పెనరపప్పు, బియ్యము, తెల్లము, కొబ్బరి, పాలు, నెయ్యి కలిపించిన పులకము (ముద్గాన్నము) నందునీతి. కుండలపంచో దీపము, వ్యానము, కిలకము, మంత్రము అన్నినకాగదగిడియులుగా ఉంటాయి కాబట్టి సిద్ధవిద్యా దేవి 'సాకిన్యంబా' అనివింపబడుతుంది. యోగినివ్యాపమందు సాకిని ద్యానము తువిరంగాఉన్నది.

మూలాధారస్థపద్యే శ్రుతిపతంసితే పంచపత్రైః త్రైనేత్రైః
భూమాభామస్థివంష్టాం సృజీమపి కమలం పుష్పకం జ్ఞానముద్రాం,
చిత్రాశాం తాహదంతై స్ఫులింత వరదాం పూర్వ తత్త్వమృతాం తాం
ముద్గాన్నాచక్షురైః పుష్పముద ముదితాం పాశిపీం భావయామః॥

ఆధారచక్రంలో ఐదుముఖములు, మూడుకనులుకలిగిధ్రామ్రపర్వముకలది, ఎముకలయందుండునది, అంకుశము, కమలము, పుస్తకము, జ్ఞానముద్రలనుచేతులందు ధరించినది వరద, నరస్వరీమొదలైనకక్షులచేవరివ్యరణయినది. ముద్గాన్నము నందుఅనిక్షిప్తలది ఇరావతాకూత అయిన సాకినీ దేవికి నమస్కరించుచున్నాము.

శ్రీవిద్యారహస్యము

మూలాధారాధిష్ఠానదేవతా సాకాశీయుత్తరీగణ పరిస్థిరూపిష్ఠ్యాంబ
శ్రీసాధుకాంక్షాజయామి శక్యయామివమే॥

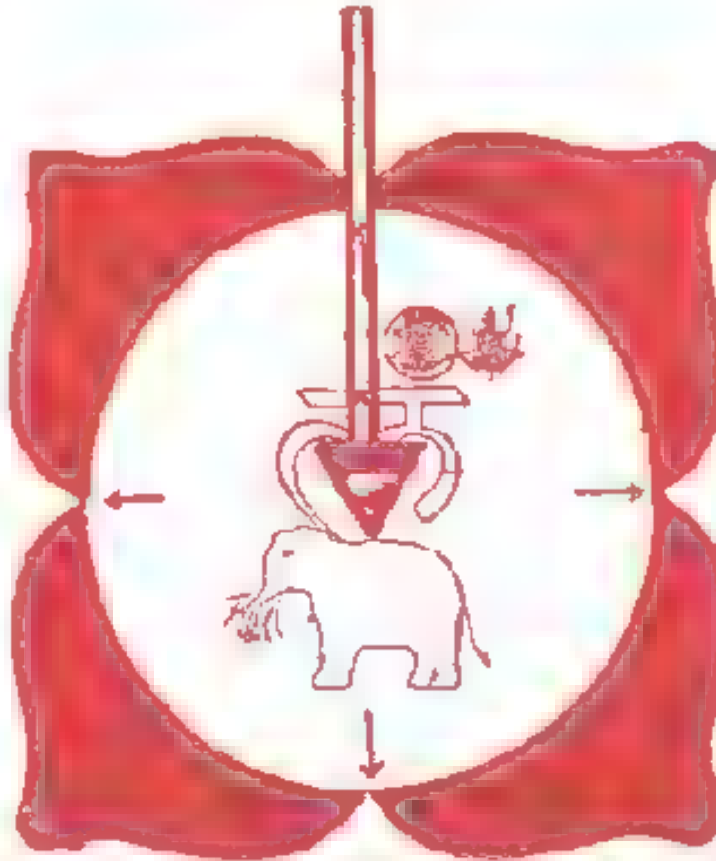
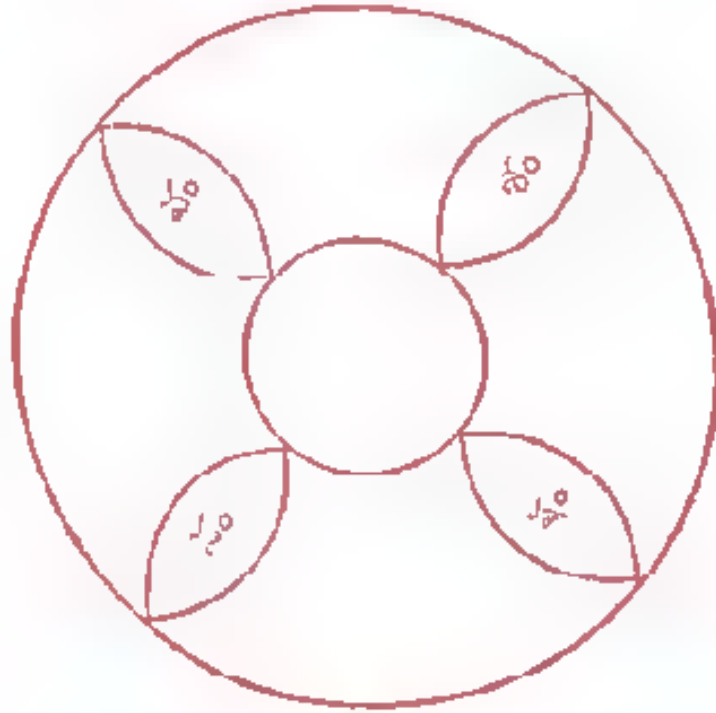
హిందర్యలహరిలో శంకరభగవత్పాదులు ఆరాధనక్రాన్నిగురించి ఈవిధంగా అన్నారు
తదాధిరే మూలే చివాన్యసియాచన్యపథియా
నవాత్మానం మవ్యే నపరసమహాశాండవవచం॥
ఉభాభ్యామేతాభ్యా ముదయచిద్రి ముద్ధిశ్శుదయయా
నవాథాభ్యాం జజ్ఞే వకంజవనీ మజ్జగదిదమ్ ॥

ఆధారవక్రంలో శివాశివులకు ప్రేరణప్రేరవులని లేదా సవాళ్ళు పవాళ్ళుకుదు అని పేర్లు
వీరిద్దరూ ఎర్రని రంగుతో ద్వికాశిస్తు శ్చింగారముతో కూడిన నాట్యముచేస్తూ, జగత్తును సృష్టించే
కార్యక్రమంలో సమగ్రమై ఉంటారు.

ఆధారవక్రము సాకాశీ దేవతల చిత్రాలు ప్రక్క పేజీలో ఇవ్వబడినాయి
షట్పక్ష విరూపణంలో ఆధారవక్రాలని గురించి ఈ విధంగా చెప్పబడింది

1. ఆధారవర్ణం మమమ్మౌష్ణ్యరగ్నం
ధ్వజాధో గుర్దోర్ధ్వం చతుశ్చేణ పత్రం॥
అథపే త్రైమధ్యతే మసర్వాభవరైః ॥
ఏవ ఎంరైర్యుతల వేదపరైః
2. అముష్మిన్ ధరాయుశ్చతుర్దశావక్రం
నముద్వానీశాతాన్త కైరాన్యకంకథే॥
అచక్ర పీఠవర్ణం తతివ శమలాంగం
తదంతే పమాస్తే ధరాయా వ్యధిజమ్॥
3. చతుర్భుజం భూషం దక్షిణాధిరూఢం
తదంతే వచీనాశ్చతుర్థ్య ప్రకాశః ॥
శిశుః స్పృహాశీ అపర్వేదబాహుః
ముఖాంభోజ లక్ష్మీశ్చతుర్భాగభేదః ॥
4. పదేదశై రేవే చ దాశీవ్యధిభ్యా
అపర్వేద బాహుజ్జ్వలా రక్తవక్త్రా
పహవది తానేక మార్క ప్రకా
ప్రకాశం వహంతి సేదా ఉద్భవరైః ॥

మూలాధారచక్రము

సారీస్వరూపా

5 విష్ణురూపము

5. పత్రాశ్శా పత్రరేణే వనతి పతనం శస్తి శామధ్య మంధ్రం
కోణంతత వైపురాఖ్యం శదిదినవిలసత్ కేమలం కామరూపం
కందిర్చ నామ వాయు ర్వివసత్ ఎతతం తస్య మధ్య ఎమిలాలే
తేనేశో నింధుజేప ప్రకరమిథిపాపన్ కోదేమార్య ప్రకాశం ॥
6. తస్యధ్యే లింగరూపే మ్రుతకవళ శలాకోమలః పశ్చిమాపిః
శ్వానధ్యాపేత్రకాళ ప్రథమశివలయశాశరకారః స్వగూఢభాః ।
విద్యుత్ పూర్ణేందు తింబ ప్రకర శరవయప్పిర్ణ మంతానపాపే
కాశీవాపి విలాపి విలసతి నిదిదాపర్వరూప ప్రకాశం ॥
7. తస్యధ్యే తివతంతు తోదరంపతూర్ణా అదవ్యోహి
బ్రహ్మద్వారముఖం ముఖేన కుభురం సంభరయంతి స్వయం
శంఖావర్తవిభా వచివచనలా మాతావిలాపివృదా
మస్తా వర్తనమా శివేవశివతార్పణ్య త్రివృత్తా కృతిః ।
8. మాణంతి కుంకుండలీ చ మధురం మత్తావిమలాస్పృశం
వాచం కోమలౌవ్యణంధరవనా భేదాతిభేదప్రైః ।
శ్వాలోర్వానవిభక్తనెన జగతాంచీనో యయాధార్యతే
సామూదాంబుజగన్ధారే విలసతి బ్రౌద్ధామ దీప్తాపతిః ॥
9. తస్యధ్యేకదటా శలాపితుశలామిత్కూరి మాత్కూపలా
విశ్వానంద వరంపరాతి విదంత్రియూషణరాధరాః ।
బ్రహ్మండాది శలాపా మేవసశలం యద్యాసయాభాసతే
సేయం శ్రీవరమెత్కర విజయతే విశ్వ ప్రభోదదయా

ఆధారము నాలుగు రకాలు ఉన్న పద్మము లింగస్థానానికి క్రిందగా, గుడస్థానానికి దగ్గరలో ఉంటుంది. దీని రకాలు ఎర్రగా ఉంటాయి. ఇది ఆధారముఖంగా ఉంటుంది. ఇక్కడ నాలుగురళాలయందు వరద, శ్రీ, పంథా, నరస్వతి అనబడు నాలుగుఅక్షరాలు, శక్తులరూపంలో ఉంటారు. ఈ రకాలు దక్షిణావృతంగా అంటే ఎడమ నుండి కుడికి ఉంటాయి. ఈ పద్మానికి మధ్య దాగంలో చతురస్రాకారమైన పృథివిమండలమున్నది. అది ఏకవర్ణములో ఉంటుంది. ఈ మండలానికి ఎనిమిది దిక్కులందు ఎనిమిది జూలములు ఉంటాయి.

శ్రీవిద్యారహస్యము

మూలాధారే ధరాక్షరం దతుర్మౌఢం నియంవదే

పీతవర్ణం వింశతకం బాష్పతలైః కులాదలైః ।

మూలాధారమందు వసువువర్ణము కల చతుశస్రాకారమైన వృద్ధిపీ
ఠుండలమున్నది. కుంభవర్ణములే అష్టభుజములుగా ఇక్కడ ఉన్నాయి. దీని యందు 'లం
వృద్ధిపీ ఠీజమున్నది. 'లం' అనేదే ఇంద్ర ఠీజము. ఇది వజ్రని రంగుతో 'పెద్దపెద్ద చేతులతో'
వజ్రాయుధము ధరించి, ఇరావతమునదిలోపాంచి ఉన్నది. దాని అంకభాగమున శత్రురూపంల'
ఉన్న బ్రహ్మ ఉన్నారు. అతనికి వాలుగు చేతులున్నాయి. అతడే ఇంద్రుడు అని
యామశగ్రంథాలుచెబుతున్నాయి. ఇక్కడకు కొద్దిగా పైభాగాన ఉన్న స్వయంభూరింగానికి
మూడున్నర వలయాలుగా చుట్టుకుని అదోముఖంగా కుండలినీళ్ళ నీడ్రిస్తూ ఉంటుంది.
కుండలినీ తనముఖముచేత బ్రహ్మరంధ్రాన్ని మ్రింగుచుకుంది. కుండలినీ తేజస్సు విద్యుత్తు
లాగా ఉంటుంది. అది మడించిన తుమ్మెదలాగా ర్వని చేస్తూ ఉంటుంది.
స్వాధిష్ఠానము ।

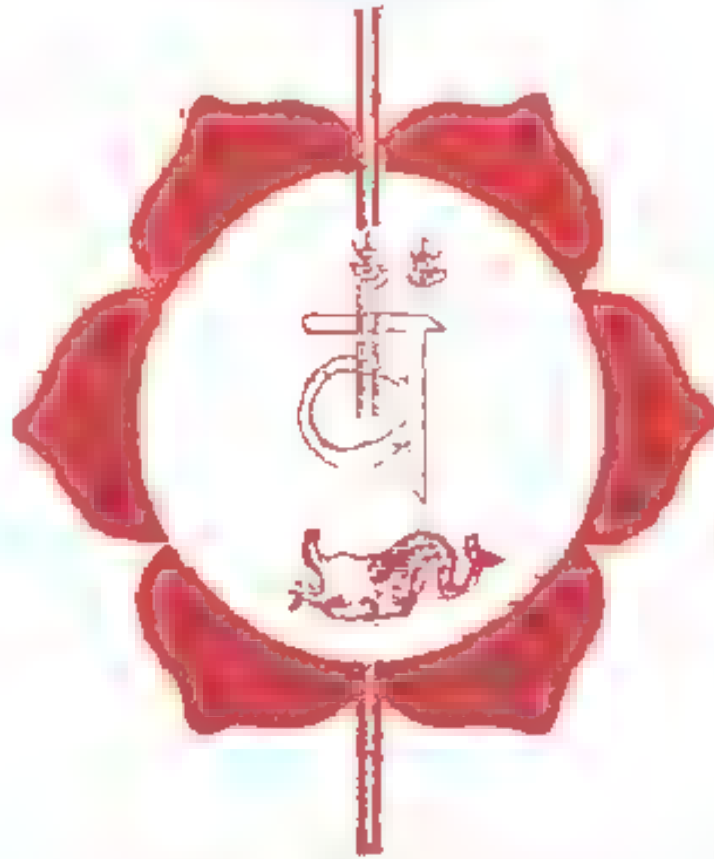
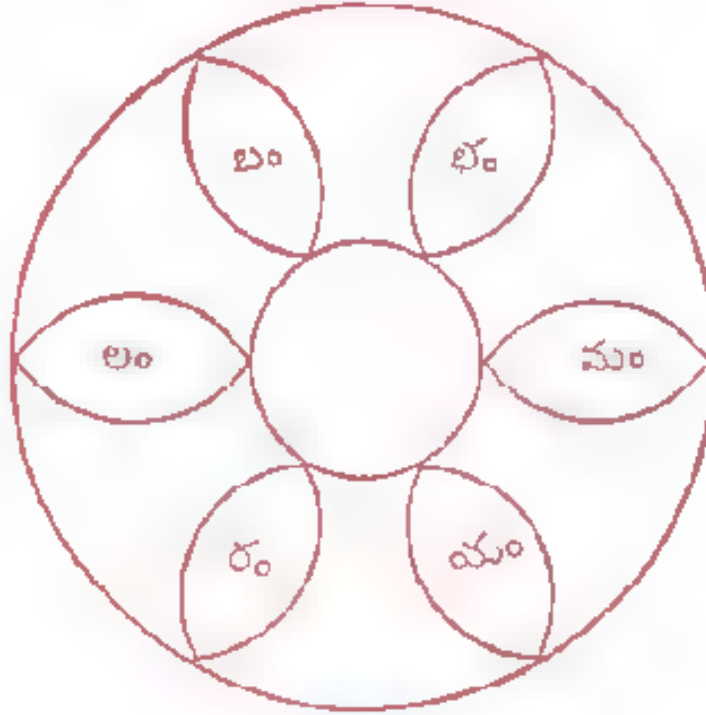
"స్వాధిష్ఠానమనేక సైద్యునినితం జాలంత పట్నాత్రకమ్"

ఇదిమూలాధారానికి కొద్దిగా పై భాగాన అరుదశాలతో కూడిన పద్మము. అగ్ని
తత్వాత్మకము. దీని అరిదేవత బ్రహ్మ. ఇతితా సహస్రం లో స్వాధిష్ఠానాన్ని గురించి ఈ విధంగా
ఉంది.

"స్వాధిష్ఠానాంబుజకా చతుర్వక్త్రమనౌపరా
శాలాద్యాయుధ పంచవ్నా పీతవర్ణతిగర్భితా
మేదవిష్ఠా మధుస్రీతా నింధివ్యాధినమన్వితా
రథ్యన్నానకృత్యాయా కాశిని దూషితా"

మూలాధారానికి కొద్దిగాపై భాగాన లింగస్థానమునందు స్వాధిష్ఠాన చక్రమున్నది.
దీనికి అరుదశాలున్నాయి. ఇది అగ్నితత్వాక మైనచక్రము. లకారమునుండి లకారము వరకు
వర్ణకమంలో అరుదశలు పరివేష్టించి ఉండగా, దీని మధ్యలో కాశిని దేవత ఉంటుంది. ఈమె
'పేరు సిద్ధేశ్వరి. దేవగణాలలో గోవులను రక్షించటానికి సిద్ధగణ మున్నది. ఈగణములచే
'పింపబడే దేవి కాబట్టి ఈమెను సిద్ధేశ్వరి అంటారు. దాదేవంలో సర్వసిద్ధులు భ్రష్టరించే
సిద్ధేశ్వరి అను ఒక దేవత కూడా ఉన్నది. స్వాధిష్ఠానంలో సిద్ధేశ్వరి దేవి వాలుగు ముఖములు
కలిగి శూరిము, వాశము, కపాలము, అదయములను ధరించి వజ్రనిశఠర కాంతితో
మిరిమిలామెరుస్తూ, మిక్కిలి సౌందర్యము వలన అతీతయము కలిగినదియై, మేదస్సు
అనురాకువునందు ఉంటుంది. శిరస్సునందు ఉండేతెల్లని మృదువైనవదార్దమే మేదస్సు.

స్వాధిష్ఠాన చక్రము

కారీణ్యోపదేవి

4 మొదలుమూల

శ్రీవిద్యారంభశాస్త్రము

దీనినే మొదలుఅంటారు సుగుప్తుమోదోష్ణద్వి కరము. అందుచేతఈమెకుమరుమనందు ప్రతిపక్కున. స్వరిష్ఠినపద్మ కర్ణికలో నిర్దేశ్యరీతిని ఉండగాచుట్టూ ఆరుదళాలలోను

1. బంధని	4. యశస్విని
2. భద్రకాళి	5. కమా
3. మహామాయ	6. బంబోష్ఠి

అనేకక్తులు ఉంటాయి. ఈదేవతకుపెరుగుతో కలిపిన అస్తమందు అనర్పింక్కున. దీన్నే 'దర్శనం' అంటారు ఈచక్రారిదేవత అయిన నిర్దేశ్యరీతి వీజము, వ్యాసము, మంత్రము అన్ని కచాగమంకేతనముగానే ఉంటాయి కాబట్టి ఈమెను'కాకివ్యంబా' అని కూడా అంటారు యోగిని న్యాసంలో కాకిని ద్యావము ఈవిధంగా ఉంది.

స్వాధిష్ఠానాభ్యవత్సే రసదళంబిచే వేదవక్త్రం నిశేత్రం
పాస్తాభ్యాం ధారయంబిం బ్రీణిగుణ కలాపాథయావ్యాత్రగర్భాం
మేదేధాకు ప్రవిష్ఠామళి ముదముదితాం బందినిముఖ్య యుక్తం
వీతాం దధ్యేరనేష్ఠామఖిమత ఫలదాం కాకినిం భావయామః :

ఆరుదళములు గల ఈపద్మంలోనాలుగుముఖములు, మూడుకనులు కలిగి, చేతులందు త్రిశూలము, పాశము, కపాలము, అభయముద్రలు ధరించి వసుపుకర్ణముతో ప్రకాశించువది, మిక్కిలిసౌందర్యము చేతగర్వముకలది, మేదస్సముఖాకుపునందుండువది, మద్యముచేతనంతపించునది బంధిని మొదలగుశక్తులచేపరివేష్టించబడినది, దిద్దిస్తాముమీద అనర్పకం కాకినిదేవతకు వసుష్ఠరించుచున్నాను.

స్వాధిష్ఠాన దేవతా కాకిని యుక్త బ్రహ్మస్వరూపిణ్యంబా
శ్రీపాదుకాం పూజయామి తర్యయామినమః.

స్వరిష్ఠిన చక్రము, కాకిని దేవత చక్రము ప్రక్కపేజీలో ఇవ్వబడ్డాయి. ఈకరణగమత్పాదులవారు సౌందర్యలహరిలో స్వాధిష్ఠాన చక్రాన్ని ఈవిధంగా వర్ణించారు

తవ స్వాధిష్ఠానే హంతవహ మధిష్ఠాయ నిరతం
తమోశేపంవర్తం జనిన మివాతం తాం ధ సమయాం
యదాలోకే లోకాన్ దహతి మహతి శ్రోధకలితే
దయాత్త్రా యాద్యస్తేః శిశిర ముపదారం తపయతిః

స్వాధిష్ఠానము అగ్నిష్ఠానము ఇక్కడ ఉండే అగ్నిని సంవర్తాగ్ని అంటారు. ఇక్కడ ఉండేవిష్ణుడు సంవర్తాగ్నియైలోకాలను దహించివేస్తుంటే దేవతవేదముచాద్యుత్కలతో అలోకాలను తమింపచేస్తూ ఉంటుంది స్వాధిష్ఠానకమలము గురించి విశుక్రవిహారణ రోఈవిధంగా ఉన్నది.

శ్రీవిద్యారహస్యము

సిందూర పూరదుచిరారుణ వద్మమవ్యక్త
 బొమ్మమ్మ మధ్యమతితం ధృజముందేసె
 అంగవృద్ధిః పరివృతం తదిదాభవరై
 త్యాద్యైః సే విండుంసిచ్చైశ్చ పురందరాం తైః॥
 తస్మాంతరే ద్రవింసేద్వి ప్రజాః
 ముఖ్యమండల మథ వయిత్యతిష్ఠా
 అర్థేందు రూపరసితం శర దిందు కుభ్రం
 సంకార నిజమమలం మక రాధిరూఢమ్॥
 తస్మాంతరే దేహలిత పారి రవపాయాత్
 వీణప్రకాశరుచిత శ్రీయమాదదాపః ॥
 ఓశాంశుః ప్రభుమయావస గర్వరాఠీ
 శ్రీపత్మశాస్త్రితథరే త్పతవేదజాపః॥
 అగ్రైసఖాతి సతతం ఇతి కాశీశిషా
 వీణాంబుజోదర సనోదర కాంతిశఖా
 వానాయుధద్వితీయైర్దైవికాంబ లక్ష్మీ
 ర్థివ్యాంబరాభరణ రూపితమత్తచిత్తాః
 స్వాధిష్ఠానాఖ్యమేతక్రరసేజమమలంచిత యేద్యమమవ్య
 వ్రస్తాపాంశారదోషాదిక సకలవిప్రుః క్షీయతే దక్షిణేను
 యోగేశః పోషేష మోహద్యుత విమిర చయే భానుశుల్కప్రకాశ
 గర్భైః వర్ణైః ప్రబంధైర్విరచయతి మథావార్య సంహృతచక్రీః॥

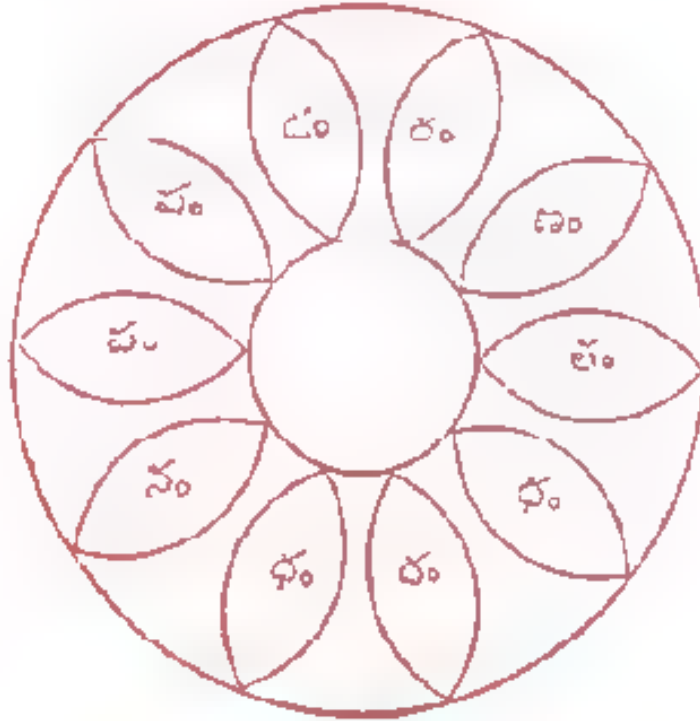
స్వాధిష్ఠానము, ఆధారప్రణానికి కొద్దిగాపైభాగానలింగస్థానం లో పిరూరపురంగుల్ అంటుంది. దానికి అడు దేశాలున్నాయి. వాటియందు బంధిస నుండి 'బంబి' నెరకు కిక్కిరు విద్యు ల్లతలలాగాప్రకాశిస్తుంటాయి. ఈమండలము అర్థచంద్రాకారం లో ఉంటుంది. అయితే ఇది పద్మమువలె ఉంటుంది అని కొన్నిగ్రంథాలలో ఉంది. దీనికి అధిదేవత బ్రహ్మ లింగము 'వం.' ఆధారస్వాధిష్ఠానాలు రెంటూ అంరకారబంధురాలు. బహుళవాంధాసక్తులైన కౌశులు ఇక్కడ ఉపాసన పిస్తారు. నేమయులకు ఇక్కడ అధికారంలేదు.

మఱిపూరకము :

"రత్నాదం మఱిపూరకం దశదళం దార్యం ఏకారంతకం

వాల్మీకిసంలో వదిదళాలతో ప్రకాశించే వద్మాస్త్ర మఱిపూరము అంటారు ఇది అలకత్తాత్మక మైనది. దీనిలో ఆధారస్వాధిష్ఠానాలకు ప్రతీకగా వదిదళాలుంటాయి. అలికానకూడ్రం లో కీర్తిగురించి ఈవిధంగా ఉంది.

మణిపూర్ చక్రము

తారీన్యంబావేది

శ్రీవిద్యారామస్వము

మదీపూరాభినిగయా వడసక్రయసంయుతా
మజాధికాయుధోపేతా తామర్యాదిభిరావృతా
రక్తవర్షా మాంసవిష్ణా గుడాన్న స్రితమానసా
వమస్త భక్త ముఖదా లాకిన్యంబావ్యరూపిణీ॥

నాభిస్థానంలో పదిదళాలతో ప్రకాశించే త్రాన్సి మదీపూరముఅంటారు. దీనికి పదిదళాలుంటాయి. ఈపద్యముకర్ణికలో వెయోవిన్యా వివిధిలా అనివిలవిలదు దవిల అంటుంది పదిదళాలతోను.

1. తామరి	6. దాక్షాయణ
2. ధంకారిణి	7. తాళి
3. జామిరి	8. నందా
4. తామసి	9. పార్వతి
5. స్వామి	10. పట్కారిణి

శక్తులు పరివేష్టించి అందిగా మర్మలలో నయోవన్యా వివిధిలా అనివిలవిలదు అంటుంది. ఈమెకు బాల్యము, కౌమారము, యౌవనము మొదలైన శారీరకమైన అవస్థలు లేవు కాబట్టి ఆమెను వెయోవన్యా వివిధిలా అంటారు. ఈమెవిల్లప్పుడు వడపోరు సంవత్సరముల ప్రాయములోనే అంటుంది, విశ్వయౌవనవతి, చేతులయందు నల్లము, శక్తి, దండము, అభయముగ్ధలు కలిగి, రక్తమువలె ఎర్రని కాంతితో, మాంసమునందు అలిమానము కలిగి అంటుంది. ఈదేవి మాంసము అవలంబిరామవు నందు అలిమానము కలిగి అంటుంది శరీరస్థినిచ్చేది మాంసము ఈదేవతను అర్చిస్తే శరీరంలో మాంసంవృద్ధి జరుగుతుంది. ఈమెకు గుడాన్నమునందు ప్రతిపక్ష్యం. ఈదేవతను పూజించి, గుడాన్నమునవేదన చేసినైతే సమస్త సుఖాలు ప్రాప్తిస్తాయి అని చెప్పబడింది. అత్తులు, అర్ధాత్తులు, జిజ్ఞాసులు, జ్ఞానులు మొదలుగాగల అన్యథాకాని బ్రతులకు సుఖములలిస్తుంది. ఈదేవత దీక్షము, వ్యాసము, మంత్రము అన్నీ ల కారసంకేతములుకాబట్టి ఈమెను 'లాకిన్యంబా' అంటారు, యోగినిన్యానంలో లాకిని ధ్యానము!

దిక్పత్రే నాభిపద్మే త్రివదన చిలపద్మంద్రిపీం రక్తవర్షం
శక్తిం దంభోళిదండామభయమపి భుజైర్ధారయంతిం మహాగ్రాం,
తామర్యాద్యైఃపరితాం పశుజనభయదాం మాంసధాన్యైకవిష్ణం
దేదావ్నావక్తచిత్తం నిదరి ముఖ కరిం లాకిపిం భానయామః॥

మూడుముఖములు, కౌరలుకలది రక్తమువలె ఎర్రనిరంగుతో ప్రకాశించునది, మాంసమందుండువది, గుడాన్నముందు ప్రతికలది, తామరిమొదలైన పదిమంది శక్తులచే

పరివేష్టించబడినది, అందరికీ సుఖములనిచ్చునది అయిన లాకినిశక్తికి నమస్కరించు చున్నాను. మణిపూర చక్రము, లాకిని దేవతారూపము ప్రెక్క పేజీలలో ఇవ్వటం జరిగింది.

మణిపూరాధిష్ఠన దేవత లాకినియుత్తరవిష్ణుస్వరూపిణ్యంబా

శ్రీ సాదుకాం వూణయామి తద్యయామివను:

సౌందర్యలహరిలో శంకరులవారు మణిపూరచక్రాన్ని ఈవిధంగా వర్ణించారు

“వలిత్యం తం శక్త్యై తిమిరచరినంధిస్సురలయా

మృగన్నానారత్నాభరణపరిణధ్యేంద్రధనుమే

తమగ్మయం మేఘం శమసి మణిపూరైశశకమ్

విషేషే వర్ణం తం పారమిపారతవైం త్రిభువనమే”

మణిపూరమందున్నమేఘముశ్యామవర్ణముకలది. అందకారము మహాగోట్టు మెరుపు తీగంతో కూడినటువంటిది. ఇదహానావిధములైన కర్మములచే శతయూరుచేయబడి ఉంటుంది. స్వార్థిష్ఠానములోదగ్గమైనలోకాలను మరలకవాళిపులు పునరుత్పత్తి చేస్తుంటారు. మణిపూరముగురించి ‘షట్పత్రనిరూపణ’ లోఈవిధంగా ఉన్నది.

తస్యోర్ధ్వే నాభిమూలే దశదశలపితే పూర్వమేఘప్రకాశే,

సరాంబుజప్రకాశై యువహతణతరీ తదిపారతైః పటందైః॥

ధ్యాయేద్వైశ్యానభస్మాదుజాపిహరవమం మండలం తత్ ప్రకోణం

తద్వా హ్యేవైవైశ్యానైస్త్రి ఖరిఖరి పితంబిత్రివి హ్నాః స్వరీజమః

ధ్యాయేన్నేషాధి రూఢంనవతపన విభం వేదబహుజ్ఞా లాంగం,

తత్కృడే రుద్రమూర్తి ర్నివవతి వతతం తుద్యపిందూరరాగాః

భస్మాభిప్రాంగభూషాభరణపితవపురర్ధ రూపే త్రిజేత్ర

లోకావామిన్ద్ర దాతాభయంపితకరః వృష్టి పంహార కారిః

అత్రాస్తేలాకినీ మా నకలకుభకరీ వేదబహుజ్ఞా లాంగీ

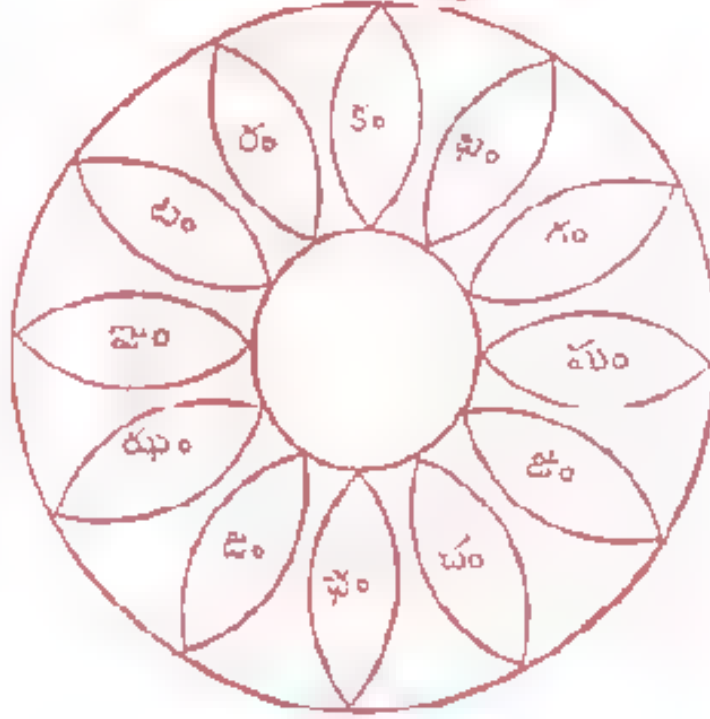
శ్యామా పీతాంబరాద్వైర్యవిధవిరదవారంకృతా మత్ర చిత్రా

ధ్యాత్వై తన్నాభివర్ణం ప్రభవతి విశరాంసుహృతా పారవే వా,

వాచేతస్యాననాభే వివసతి వతతం భావ పండహలక్ష్మీః॥

వారిష్ఠానంలోపదిదశాలుకలవర్ణము మేఘవర్ణము కలిగి ఉన్నది. దీనికర్ణికయందున్న లాకిని దేవి దామరి,పట్కారిణి మొదలైన నదిశక్తులచే పరివృత అయి ఉన్నది. దీనికర్ణికలో అగ్నిమాండలమైన బ్రహ్మణము విభవింతులలో ఉన్నది. ఇక్కడ అగ్ని బీజము మేప వాహనముపైన ఉన్నది. ఈబీజము యొక్క అంకభాగంలో పిందూరవర్ణము కల రుద్రమూర్తి ఉంటాడు, అతడు భస్మమురాచుకునితెల్లగా ఉంటాడు. త్రిజేత్రుడు అభయ, వేదముక్రలు ధరించి ఉంటాడు ఈయన వృష్టిపంహారకారి ఇక్కడ ఉన్న లాకినిదేవి వాలుగు చేతులతో, శ్యామవర్ణముకలిగి, పీతాంబరము, రశరశాల అభరణాలు ధరించి ఉంటుంది.

అగాహిత చక్రము

రాశిగీ దేవి

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఈమెముఖముసరస్వతీ దేవివలె జ్ఞానమయంగా ప్రకాశిస్తూ ఉంటుంది,

స్వాధీష్ఠానమణిపూజానామగురించి దివ్యాభిప్రాయాలున్నాయి. కొంతమంది ప్రణామము స్వాధీష్ఠానము అగ్ని స్థానము కాగా కొంతమంది ప్రణామము ఇదిజలస్థానము, కొందరై కొన్నిచోట్ల మణిపూరము అగ్నిస్థానము అని, మరికొన్నిచోట్ల జలస్థానము అని అంటారు.

అవాహనము:

“వైద్యైర్వాదశభిష్ట నాహతపురీహైమికంధాం తావ్యైశాం”

హృదయస్థానంలో వన్మైండుదళాలతో ఉండే వాయుతత్వాత్మకమైనచక్రాన్ని అవాహనము అంటారు, దీనిలో వణిపూరానికి ప్రతికగాపరి,విశుద్ధి, అశ్వాచక్రాలకు ప్రతికగా రెండు మొత్తం వన్మైండు దళాలుంటాయి. ఇదిబంగారు రంగులో ఉంటుంది. బలశాపిష్టానంలో దీన్నిగురించి ఉచితంగా ఉన్నది.

అవాహనాబ్ధినియో క్యాహాళ వదనద్యయో

దంష్ట్రోజ్యరాక్షమారాదిధరా రుధిరసంస్థితా

కాలరాత్ర్యాదిశక్తైమివృతో న్నిర్భేదపప్రియా

మహాచీరేంద్రవరదా రాశిన్యంబాన్యరూపిణీ

హృదయస్థానంలో వన్మైండు దళాలతో విలసిల్లే చక్రాన్ని అవాహనం అంటారు. ఇది వాయుతత్వాత్మ కమైనది హంతము (వాహనము) కానటువంటి ధ్వని ఇనింటి వ్యలము అవాహనము దీనికర్థికలో ‘వామదేవి’ అనే దేవత ఉంటుంది.ఆతి సుందరమైన శరీరలావణ్యముకలది వామదేవి. వరాశిపుని పంచభూపాములలో ఉత్తరము వైపున్నవారు వామదేవుడు. అతనిశక్తి వామదేవి. ఈమెనల్లరంగు కలిగి ఉంటుంది. రెండు శిరస్సులు, పందికోరలవలె కొరలు కలిగి చేతులయందు అక్షమాల శూలము, కపాలము దమరుకము తరించి ఉంటుంది రుధిరమువకు అధిదేవత

1. కాలరాత్రి

2. భూత

3. గాయత్రీ

4. సుంటాధారిణి

5. జ్ఞామిని

6. చంద్రా

7. రాయా

8. జయ

9. ఝంకారి

10. జ్ఞానరూపి

11. పంకపాస్తా

12. కంకారిణి

అమరమైండు మంచి శక్త్యుగా ఈమెమనదివేస్తుంది ఉంటారు. ఈమెస్వస్థానాన్నిద్రయ, అనగా వేతితోవదిమిన అన్నమునందు మక్కువ కలది. మహాపీఠేంద్రులు అంటే అత్యసాక్షాత్కారము పొందినజ్ఞాములు, శ్రీవిద్యపానికులలో శిష్యులు. జ్యోతి,స్వప్న సుమప్తి అనబడే అవస్థావ్రయంలో

స్తవీయాశీతము అనుభవించేవారు. అట్టివారికి వరములేస్తోంది. ఈమెయొక్క మంత్రము, రీతిము, క్రియము అన్ని రకారములకీతముగా ఉంటాయి కాబట్టి ఈమెను 'రాశీస్యంబా' అంటారు. యోగసిద్ధివాసంలో రాశీసిద్ధివిద్యానము ఈవిధంగా ఉన్నది.

హృత్పాత్యే భావపత్రే ద్వివదనలనిశాం దంధ్రివం శ్యామవర్ణం
తత్రం కూలం కస్తూరం తమరుమపి ఖజైర్ధారయంతం త్రవేత్రం
రక్తస్థం కాశరాత్రే ప్రతిష్ఠితం వివిధతాం పూర్ణభుక్తకపింద్రం
శ్రీమద్రీరేంద్ర వంద్యామభిమత ఫణదాం రాశీసిం భవయామః॥

హృదయస్థానమునున్న అనాహతము పన్నెండు రశములు, నాయురత్నము హేమవర్ణముకలది దీవికల్పితం అన్నరాశీసిద్ధివత రెండు ముఖములు, మూడువేత్రములు, కంఠముకలిగించేతులయందు అక్షరము, శూలము, కస్తూరము, తమరుకము ఉరిందినది, నల్లనిరంగుళుకలది, రక్తమునందు ఉండునది, నెత్తితోటగనిన అన్నమందు భీతికలది, కాశరాత్ర మొదలు శంకారిది వరకు పన్నెండు మంది శక్తులతో అవరించబడినది, మహామండితులచేవమస్కరింపబడునది అయిన రాశీసిద్ధికి వమస్కరిస్తూన్నాను.

అనాహతాధిష్ఠానదేవతారాశీసి యుక్తరుద్రస్వరూపిణ్యంబా

"శ్రీపాదుకాం పూజయామి తర్పయామివమః॥

రాశీసిద్ధి మంత్రము, అనాహతపద్మముధక్కు సేదలలో ఇవ్వబడినాయి.

సౌందర్యలహరిలో శంకరభగవత్పాదులవారు అనాహతవద్యాన్ని ఈవిధంగావర్ణించారు

"వమున్నీ లిన్గుంవిక్యమలమకరందైక రవికం

భజే హంసద్వంద్వం కిమపి మహాతాం మానసదళం

యదాలాపదప్యదశ గుణితవిద్యాసంబతిః

ర్యదాధతే దోషాద్గుణమఖిం మిద్యుఃపయోజనం."

అనాహతంలో శివశక్తులు రాజహంసల రూపంలో ఉంటారు. పాదకులు అహంసమిరునాన్న అలాగిస్తారు. ఇక్కడ భగవతి శివశక్తి సంపుటమైన ఇరవైఅరవ తత్త్వము ఈతత్వాన్ని సేవించేవాళ్ళు అష్టాదశవిద్యలయందు అనమానులవుతారు. అనాహతరక్షాన్ని గురించి షట్పత్తాశ్రమిహంసలో ఈవిధంగా ఉంది.

తస్యోర్ధ్వేష్టాదివంశజం మలలితం లింఘాక కాంక్ష్యక్ష్మణం

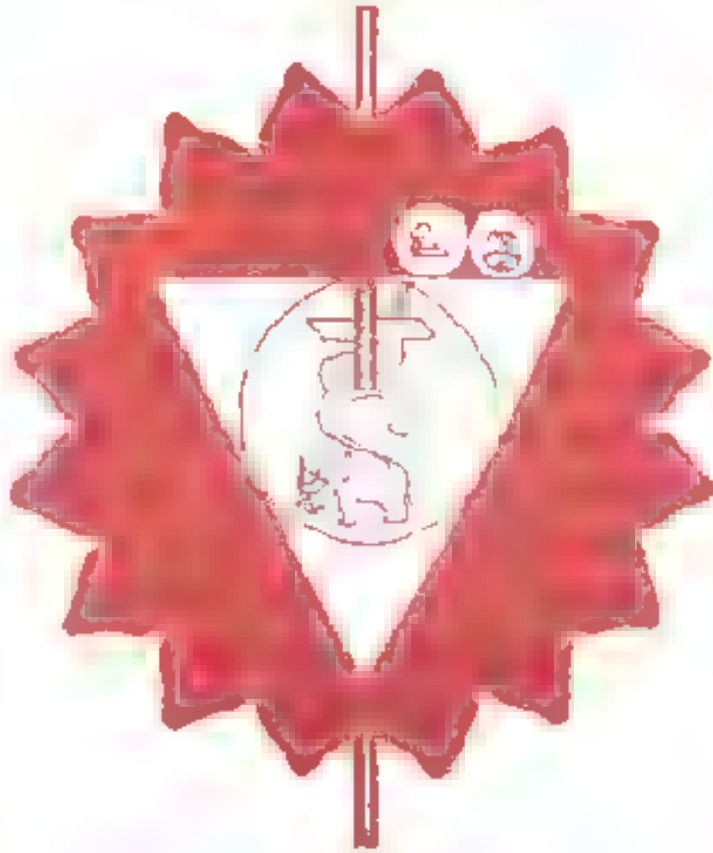
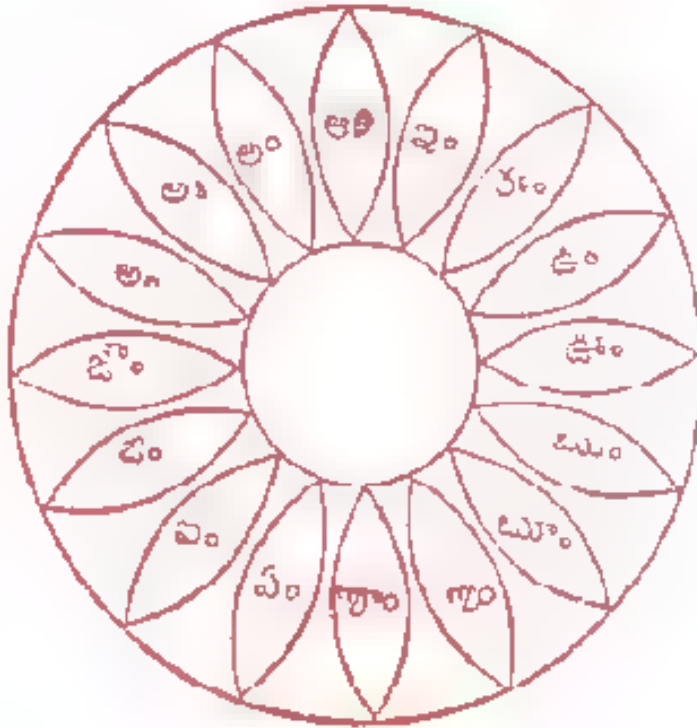
కార్త్యైర్వ్యాదశవిర్భక్తయవహతం పెంఢూతరాగస్యితైః

వామ్నా వాహతపంక్తకం మెరతరుం వాహ్యతిరిక్త ప్రదం

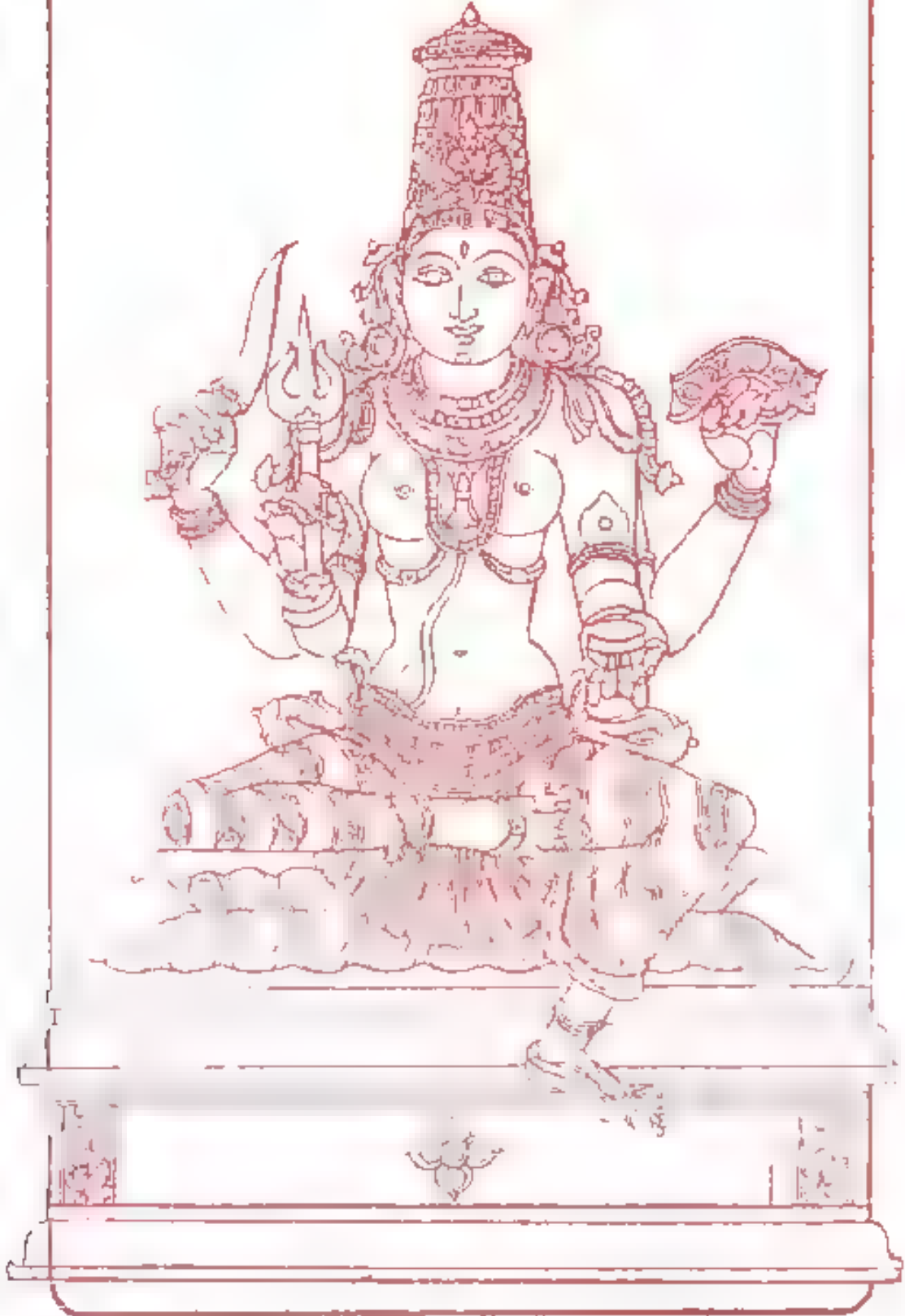
వాయోర్మంతం మత్ర ధూమవద్యకం పట్కం శేభాస్యితమః

తస్యధ్వేషపవాక్షరం చ మధుకం ధూమానలీధూవరం

విశుద్ధచక్రము

డాకినీదేవి

ధ్యామేత్పాదీ చతుష్టయేన లనీతం కృష్ణాదిరూఢంవరమ్ |
తన్మధ్యేకరుణావిధాన మనురం హంసాభ మీకాభిధం
పాదీభ్యామభయం వరం త విదధల్లోక శ్రయాజామసి |
తాత్రాస్తే ఐదు కాకినీపవతది పృతాప్రిదేత్రాకుళా
పర్యాలంకరణాన్వితా హితకరీ సమ్యగ్గనానాం ముణా
హస్తైఃపాళకపాల శేభ సవదాన్ పంచిత్రుతీతా భయం
మత్తా హర్ష సుధారసార్థ హృదియాకంకాలమలాధరా |
4. ఏకన్ని రజ కర్మకాంతర లవప్రక్షిప్తకేదాభిధా
విద్యుత్కృతీ వెమానకోమల సస్యః పాస్తతదాంతర్గతః |
బాదాబ్యః కివలింగ కే2పికనకాకాంగ రాగోజ్జ్వలో
మాలో సూక్ష్మవిలేద యుక్ష్మడిదివ ప్రోల్లాస లక్ష్మ్యాలయః ||
5. ధ్యామే జ్యేష్ఠాది పంశమ్ మరకరుంశర్వమ్, నీలాలయం
దేవస్యానిలహాస దీపకలిక హంసేన పంశేభితమ్ |
జానోర్మండల మందితాంతర లవత్కంజబ్ద శోభరం
వాదావాక్యర ఈశ్వరే2పి జగతాం రక్షోవివాకోక్షమః ||

హృదయస్థానమునందు అవాపార వర్షమున్నది. ఇది అందూతవర్షము (మంజునాభస్థవ్యు)
జలది దానికి పుష్పండు దళాలువ్చాయి. వాటిలో కాళరాత్రి నుంచి కంకారిటి వరకు శక్తులు
అదలాలలో ఉంటాయి. ఈచక్రము పాదకులకొత్పొలను కీరుస్తుంది. దీనికర్ణికలో పట్కవాక్యతిగా
ధూమర్షములో వాయుమండలమున్నది యం నీలము దీని వాహనము లేదీ ఇవ్వరకాకినీ
దేవత ఉన్నది అమెవీరవర్షము, మూడుకనులు కలిగి, నాలుగు చేతులయందు శూలము
కపాలము అక్షమాల, కమరుకము దరించి ఉంటుంది పురిలమాల మెతమధరించి ఉంటుంది
చితుర్ధచక్రము:

కంఠస్థానంలో పదహారుధళాలతో ఉంటుంది. ఇది అకాశ తత్వాత్మకమైనది దీనిని గురించి
లలితా సహస్రనామో ఈవిధంగా ఉంది

చితుర్ధచక్రనిలయా రక్తవర్షా త్రిలోచనా
అక్ష్యాంశాద్విహరణా వేదనైకనమన్వితా
పాయపాన్నద్రియాత్మకస్థాపకులోకభయంకరీ
అమృతాది మహాశక్తివంన్వితా శాకివిశ్వరీ ||

కంఠస్థానానికి కొంచెందగువన చితుర్ధ చక్రమున్నది. ఇది తెల్లనిరంగుగల వర్షము
పదహారు దళాలతో ఉంటుంది. అవ్వులు మొత్తం ఈదలాలలో ఉంటాయి అంతర్వాగమరులు

శ్రీవిద్యారహస్యము

అంటే సమయాచారులు ఉదళాలని పూజస్తారు. ఈపద్మము కర్ణికలో వజ్రేశ్వరి ఉంటుంది. ఈమెను వాగీశ్వరి అనికూడా అంటారు. మాతృకావర్ణములు ఇక్కడ నుండి ప్రారంభమవుతాయి. వజ్రేశ్వరి తెలుపుతో కూడిన ఎరుపు (పొటలవర్ణము) తో ఉంటుంది. ఈమెకు మూడువేత్రములుంటాయి అవి చంద్రమార్కాగ్నులకు. ఋగ్, యజు సామవేదాలకు. భూవభవిష్వగ్వర్ణమావాలకు. సత్వరజస్తమోగుణాలకు ప్రతీకలు. ఈమెవాలుగుచేతులయందు ఖట్వాంగము (కర్ణకుగుచ్చబడినమానవునిపులి) ఖడ్గము, త్రిశూలము, చర్మము ధరించి, ఒకే ముఖంకలిగి ఉంటుంది. ఈదేవిపాయనిస్త్రీస్థయ. చర్మమను భారువునందు అధిమానము కలది. జ్ఞానహినులు, అద్వైత భావనలేని వారు అయి పశువులలో సమానమైన జనులకు భయంకరిగిస్తుంది. పదహారుదళాలలోనువరుసగా.

1. అమృత	9. కార
2. అపర్ణిత	10. ప
3. ఇంద్రాచీ	11. ఏకవిదా
4. ఈశాని	12. ఐశ్వర్యా
5. ఉక్షకేళ	13. లంకారి
6. శూర్ప	14. కెషరి
7. ఋద్ధిద	15. అంబికా
8. ఋకార	16. అక్షరా

అనబడేపదహారుశక్తులచేత పరివేష్టించబడిఉంటుంది. ఈదేవతకు లీజము వ్యాసము, మంత్రసంకేతముగా డ కారముంటుంది కాలట్టి ఈమె దాకిని అంటారు. యోగినీవ్యాసములో విశుద్ధచక్రముగురించి ఈవిధంగా ఉంది.

శ్రీవాహురే విశుద్ధౌ. కృతదళకమలే శ్చేతవర్ణాం త్రినేత్రాం

పాదైః ఖట్వాంగే ఖడ్గా త్రిశూ మచి మహాచర్మ సంధార యంత్రం

షడ్వైకేప యుక్తం ఎతజవఖయదాం పాయసాస్త్రక వక్త్రం

శ్చక్వాం సంధేఃకృత్వాదైర్ఘ్య పరివృతవపుషాం దాకినీం వీరసంద్యాం

కంఠస్థానమునే విశుద్ధచక్రము పదహారుదళములుగల పద్మము. దీని యందు ఎర్రని రంగులో మూడుకనులు కలిగి ఖట్వాంగము, ఖడ్గము, త్రిశూలము, చర్మము ధరించి ఒకేముఖముతో పశువులవలదు అజ్ఞానులకు భయముకలిగించుచు, పాయసాస్త్రమువందు ప్రతికరిగి, అమృతమొకదైవ పదహారుమంది శక్తులతోపరివృత అయిన దాకినీదేవికి నమస్కరించుచున్నాము.

ఎతద్ధర్మకాధిష్ఠానదేవిశా దాకినీయుక్త జీవేశ్వరస్వరూపిణ్యంబా

శ్రీపాదుకాంప్తానయామి తర్కయామివమః

శ్రీవిద్యారామస్వము

రాకసి దేవత దూపము, విశుద్ధచక్రము ప్రకృతి పీఠిలలో ఇవ్వబడినాయి. శంకరభగవత్పాదులవారు
శాందగ్యబహుజీ విశుద్ధచక్రాన్ని ఈవిధంగా వర్ణించారు

విశుద్ధతే తుద్ధస్పృచిక విశదం వ్యోమజనకం
శివం సేవేదేవీమపి శివనమాన వ్యవసితాం
యద్యోగాఙ్గాత్వా యాంత్వా శశిరం సారూప్య పరజే
ర్యధూతాం శర్వాంతా విలసతి చకోరీవ జగతిః

విశుద్ధచక్రంలో స్పృహకమువల వ్యవస్థమైనవారు ఆకాశాత్వాత్మకురు అయిన శవుడు,
అతనిలో సమానమైన దేవి అంటారు. ఇక్కడ శివాశువులు తుద్ధస్పృచికాలవలె ప్రకాశిస్తూ అంటారు.
ప్రాణాయామం చేయటంవల్ల కాంతిని కోల్పోయిన దోరశశలకు శివాశుభశరీర
కాంతులచే మళ్ళీ ప్రకాశము కలుగుతుంది అంటే సాధకుడి అభావము తొలగింపబడుతుంది.
విశుద్ధచక్రము గురించి పట్నకవిరొసణలో ఈవిధంగా ఉన్నది.

విశుద్ధాత్మం శంఖేనరసిజమమలం భూమధూనూనభావం
స్వరై : సర్వైః శోభైర్దశవరిణసితైర్దీపితం దీ ప్రబుద్ధైః ।
ఏమాస్తే పూర్వార్థే ప్రతితతమసభామండలం వృక్షరూపం
పామద్రామా వాగోపరింపితతనైః కుక్ష సర్వాంబరవ్యః
భుజైః సాకాధీత్యంకుశపరణిజైః శోభితాంగస్యతస్య
మనోరం కేనత్యం ఏనవచిదిరిజాభిన్న దేహో హమాభః
త్రైతైత్రైపందాస్యో లరితదశభుజో వ్యాఘ్రచర్మాంబరాధ్యః
వెదా పూర్వో దేహః శివ ఇతి త ఏమాభ్యావనిధ్యః ప్రసిద్ధః
మథాపింధోః తుద్ధా ఏనసతి కమలే పాకీనీ పీతవస్త్రా
శరం రాపల పాశం స్పృహిణుపి దశతి కుక్షపక్షైశ్చకుర్పిః
మథాంశః పంపూర్ణం శశపరిరహితమండలం కస్థివాయాం
మహామోక్షద్యారం శ్రీయ మభిమతశీలస్య తుద్ధేంద్రియవ్యః
ఇహ స్థానే చిత్తం విరచధి వివిధాయాత్మపంపూర్ణ యోగః
కవిర్యాగ్నీజ్ఞానీ ప భవతి వితరాం సాధకుః శాంతవేదాః
ప్రకాశావాం దర్శి వకలహితకరే రేగకేకప్రముఖ
శ్చిరంజీవి జీవీ విర సతివివిదాం ధ్యంసహంసప్రకాశః

కుక్షస్థపమున కుదభారు దశములు కలిగిన విశుద్ధి చక్రమున్నది. దీని దశములయందు
అమృతామృతములు అక్షర వరకు స్వరూపు లైన శక్తులున్నాయి. రీవికర్ణికయందు వృక్ష

శ్రీనివాసరహస్యము

రూపంలో ఉన్న వియవ్యందలంము చంద్రబింబమువలె ప్రకాశిస్తుంది దీనికి బీజము హం
అకాశ బీజము. దీనికి.(అబీజమువకు) వాలుగుచేతులువ్రాయి. వాలియందు పాశము,
అంకుశము, వరద, అభయముద్ర లుంటాయి. అబీజమందు ఎదుముఖములు,
మూడుకనులు.పదిచేతులు కలిగి వ్యాఘ్రచర్యధారియైన సదాశివుడుంటాడు ఈ చక్రము నకు
అదిదేవత దాడివి యోగాధిజామలగువానికిది మోక్షద్యోతము,
అశ్వాచక్రము

“హంకీర్త్యక్షరపద్మపత్ర యుగళం రత్న పమాద్యుత్తరం”

భూమధ్యభాగంలో రెండుదళాలు కలిగిన దక్షాన్ని అశ్వాచక్రము అంటారు.
ఈదళము లయందు హం, క్షం వర్ణములుంటాయి. అలికాసహస్రంలో అశ్వాచక్రంగురించి
ఈవిధంగా ఉన్నది.

అశ్వాచక్రానిలయా తుళ్లవర్ణా వదానవా

మధ్యపంష్ఠా హంపదబీముఖ్యశ్చైవమన్వితా

హరిద్రాన్తైకపితా హాకిపీహాసధారిణీ

ఈమధ్యపంథ్యగలదక్షాన్ని అశ్వాచక్రము అంటారు. దీనిలో అకార, స్వాధిష్ఠివాలకు
ప్రతీకగా రెండుదళాలుంటాయి. ఇదిమనస్తత్త్వాత్మకమైన చక్రము. దీనికర్షణయందు గంధేవి
సిద్ధమాత. పృథ్వికతోపేక్షావనైరాగ్యములుకలసిద్ధులకుశర్లి, నమస్కరించినంత మాత్రంచేతనే
దక్షులకోర్కెలు తీర్చు వరదాయిని. భృకుటిస్థానము గంగ యమువ వరద్యకుల వెంగమము,
ఇదపింగళసుమమలవంగమము కూటత్రయము, ఖండత్రయము ఇది భ్రమరానివాసస్థానము
శరీరంలోని ఇంద్రియాలకు ఇక్కడనుండి అర్థాలు వారి అవుతాయి. అందుకే దీనిని
అశ్వాచక్రమంటారు. ఇక్కడ సిద్ధమాత తెల్లనిశరీరంతో, అరుముఖములుకలిగి ఉంటుంది
చాలాజ్ఞాతమైన కుమారస్వామికీర్తిగా భావించాలి. ఈ దేవత ఎముకలతోచి మల్ల యందు
ఉంటుంది. ఈచక్రములోని రెండుదళాలయందు హంనవతీ, క్షమావతీ అనుశక్తులుంటాయి,
ఈరెండింటిని చిహ్నాలని నాశ్వావలయగా భావించాలి. ఈరెండూ వ్రాణేమిఖ్యా శక్తులు, అందుకే
'ముఖ్యశక్తిపమన్వితా' అనిచిహ్నపటంజరిగింది. ఈమెకు హరిద్రాన్తమునందు ప్రీతి. ఈదేవత
బీజము, వ్యాసము, కీంకము, మంత్రము హ కారపంకేతములు. అందుకే ఈమెను 'హాకిపీ'
అంటారు,యోగిని వ్యాసములో హాకిపీ ధ్యానము ఈవిధంగా ఉన్నది.

భూమధ్యే బిందువద్వే దళయుగళలితే తుళ్ల వర్ణాం కరాభై

ద్విభ్రాజాం జ్ఞానముద్రాం దమరుక కమలాక్ష మాతాంకసారం ।

వద్యక్షాధారమధ్యాం త్రివయస లసికాం హంస వత్సాది యుక్తాం

హరిద్రాన్తైకపత్తం పకథ తుభకరిం హాకిసం భావయామః ॥

అజ్ఞానశ్రంఖలో తెల్లనిరంగుళ అరుముఖములు, మూడు కనులతో దేతులయందు
కపాలము, అక్షమాల, ధమరుకము, జ్ఞానముగ్రంథరించినది, మెజ్జయందుండునది, పాంపవతి
క్షమాపతి అనుశక్తులచేపరివృత అయినది, హరిద్రాస్తమందుమెక్కువ కలది, ఏకలసుఖములను
ఇచ్చునది అయినహానిదేవికి నమస్కరించుచున్నాము.

అజ్ఞా చక్రాదిష్ఠానదేవతా పాశివీయుక్త పరమాత్మ

వ్యరూపిణ్యంబా శ్రీపాదుకాంపూజయామివమః

అజ్ఞాద్రుము, ఏ-నిచిచి రూపము ప్రత్యుపేతలలో ఇవ్వబడినది

గొందర్యలహరిలో శంకరులవారు అజ్ఞాచక్రాన్ని ఈవిధంగావర్ణించారు

తవాజ్ఞా చక్రస్థం తవనశిరోది మ్యుతధరం

పరం శంఖం పంధే పరిమళితపాత్యం పరచితా

యమారాధ్యం భక్త్యా రవిశిరుచివామ నివయే

ఎరలోశి లోశి నివపతి హ భలోశకుపదే

అజ్ఞానశ్రంఖలో వివాపులు కోట్లకోరిది సూర్యచంద్రులకంటెలతో ప్రకాశిస్తుంటారు.

లాల్గా లక్ష్మీరాయలు 'శిల్పకవితా'లో

అజ్ఞాత్మక ద్విదశపద్మగతేతదాసిం విద్యుచ్ఛైలే రవిశివయుతేత్కహితే

గండస్థలప్రతిపెరిత్పిరదివిజాల శర్వావళంబకరికేకమలయశశి.

అజ్ఞాద్రువ్యరూపముగుద్విదశపద్మమందున్న ఓదేవీ, మెరుపుతీగవలె పది లక్షలసూర్య

చంద్రులకు మించినకాంతితో, ఎకలమైన నేత్రములతో ప్రకాశించుచున్నాఫె.

పద్మకవిరూపదలో అజ్ఞాచక్రాన్ని గురించి ఈవిధంగా ఉంది.

అజ్ఞావాంఘ్రిం తద్ధిమకరపద్మకం ధ్యావభామప్రకాశం

హక్తాభ్యాం నైదలాభ్యాం పరిణసిత్వవపుర్వీత్ర పిత్రంఘ్రిత్రాయ

తన్మధ్యే హాని హి శశి సమధవలావత్రపక్ష్మం దధా

ఎద్యాం ముద్రాం శపిలం శమయజులదేవీం దిశ్రవీ శుభ్రచిత్రా

ఏతతాత్మద్యాంకరాదేవివపతి చ మనః సూక్ష్మరూపంద్రపిథం

యోవౌతత్కర్మణాయా పెతరశివవదం లింగ చిహ్నప్రకాశం

విద్యుచ్ఛైలావిలాసం పరమతుల దం బ్రహ్మసూత్ర ప్రబోధం

వేదావామాదివీజంస్థితర తస్మాదయశ్చింతయే క్షత్రమేతా

ధ్యానాత్మా పాదకేంద్రే భవతి పరపురీ శీఘ్రగామీ ముపేంద్రా

శ్రీవిద్యారహస్యము

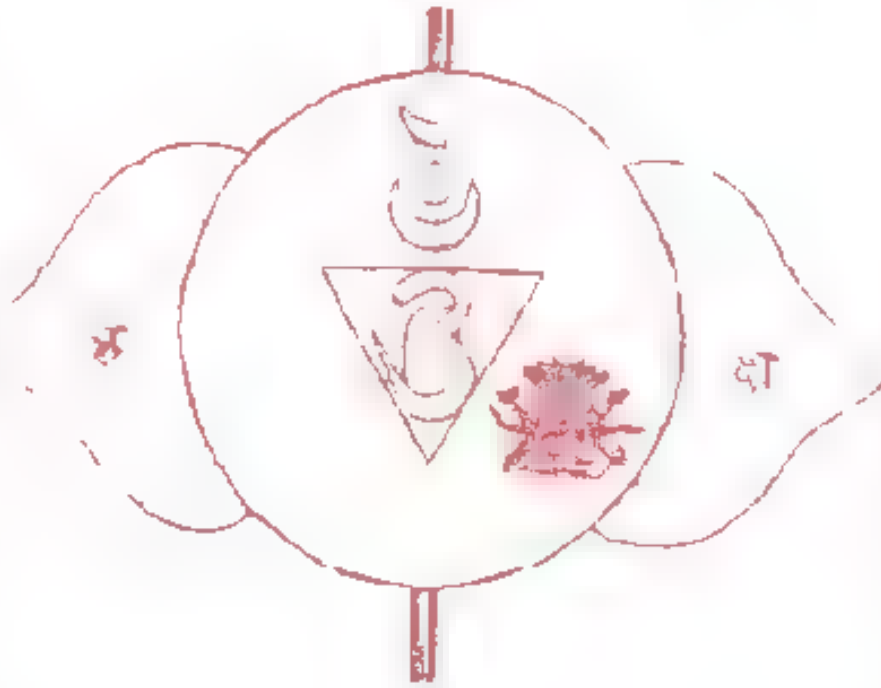
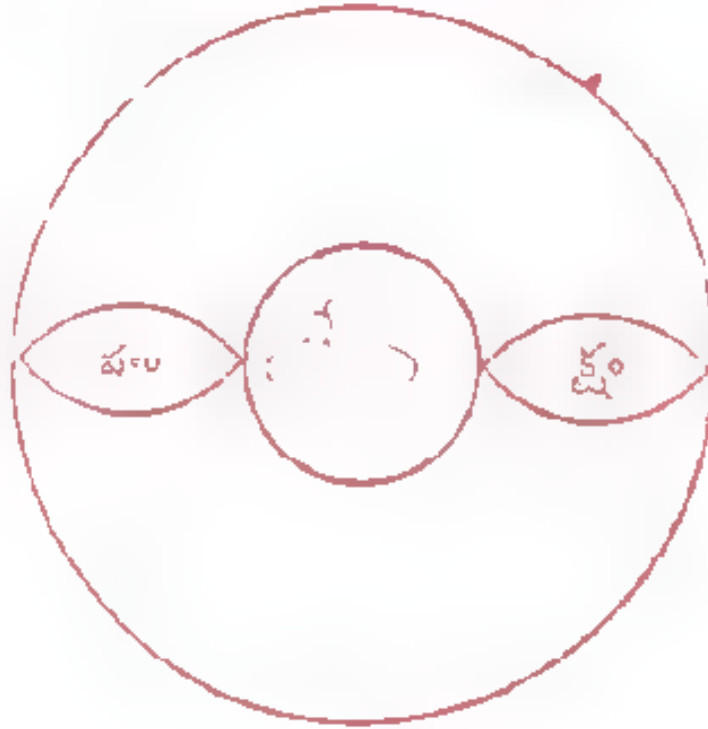
నెర్యళ్లు: నెర్యదర్శివశంపాతకర: నెర్యకాస్త్ర ర్థవేత్త
 అద్వైతారూపాదీ విలసిత పరమాపూర్వనిధి ప్రసిద్ధ
 దీర్ఘాయు: పోలికల్లో త్రిమిషపభవనే పంపూర్ పాలనీ చ॥
 తదంతకృ శ్రేష్ఠి ప్రియవతి వేతతం తుర్థ బుద్ధ్యాంతరాత్మా
 ప్రదీపాభజ్ఞానీ: ప్రణవవిరచనాదూపసర్వప్రకాశః
 తదూర్ధ్వే చంద్రార్థ వైదువరివింపద్విందురూపమకార
 వైద్యుర్జ్ఞానవాదే2పా జలధవతముధాధారవంతానకాశి .
 జపాస్థితే భీషే మమకవదనే చేతవి వైరం
 నిరాంబా అధ్యపరమగురుసేవా మివిదితామి,
 తవఖ్యాతాద్యోగీ వేషవసుప్సారాం పశ్యతి కణాన్
 తత స్తస్మద్భాంత: ప్రవింపితరూపాసపి వదా
 త్వరద్ధిపాకారాం తదను త వచీవార్య బహుళ
 ప్రకాశం జ్యోతిర్యా గగనధరదే మధ్యమిళితం,
 జపాస్థితే పాకాద్యపతి భగవన్ పూర్ణవిభవే
 2వ్యయ: పాశ్ర్ వహ్నా : శశిమహిర యోర్మందల జపః
 జపాస్థితే విశ్వ తమం తదమమోదమగురే
 పమారేవ్య ప్రాం ప్రముదితమవా: ప్రాణవిధనే
 పరిం వెత్తం దేవం పురుషమజనార్కం త్రిజగతాం
 పురాణం యోగీంద్ర: ప్రవిశతి త వేదాంతవిదితమ్.

ఆశ్వాచక్రము భూమధ్యమున ఉన్నది అది శరీరంలోని అన్ని అవయవాలకు ఆశ్వా
 బలించుస్తానము. ఇదే గురువు యొక్క అజ్ఞ లభించుస్తానము, దానికి రెండుదళాలున్నాయి.
 అక్కడ ఉన్న అక్షరములు తెల్లనిరంగుల అంటాయి.

"ఆశ్వాచక్రం తదూర్ధ్వే తు త్క్లిం ద్విదశమందితం
 కర్పూరపాత్రలపితం మన2 దిష్ఠితరంజితమ్"

అని 'సమ్మోహనతంత్రం' లో చెప్పబడింది. దీనిలో అరుముఖములతో హానిపీశక్తి
 ఉన్నది. ఆమెతనచేతులంగూ పుస్తకము, అక్షరము, శపిలము, తమయకము,
 వరదఅభయముద్రలు రరించినది. ఇది మనస్తా త్వాత్మకమైనచక్రము. ఈచక్రమునందు
 2పురుషిర్మృతకాంతులతో ప్రకాశించుచున్నాడు, జ్యోతిరీశము 'ఓం' ఇక్కడి ఉపాసన చెయు
 పాఠమును జ్ఞావాక్కుడవుతాడు. నెర్యజ్ఞుడై, నెర్యదర్శి అయిన మునీంద్రుడు, అందరికీమం
 తోతాడు, బ్రహ్మయైతే అవుతాడు. స్వస్థస్థిరలయాలు మీద చెయకలుగుతాడు. ఈచక్రంలో

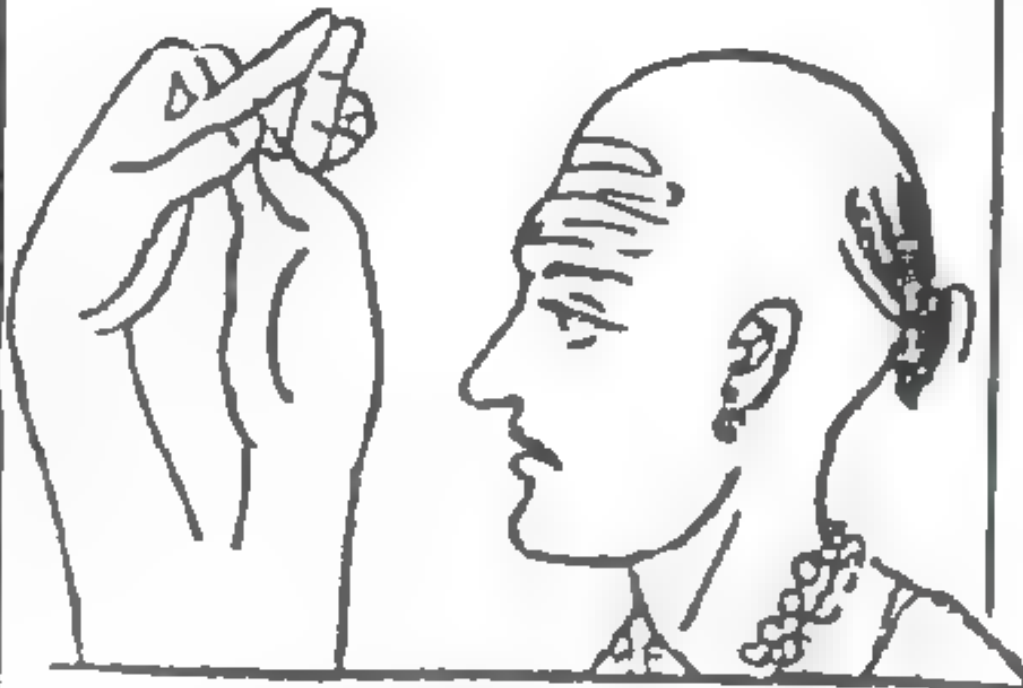
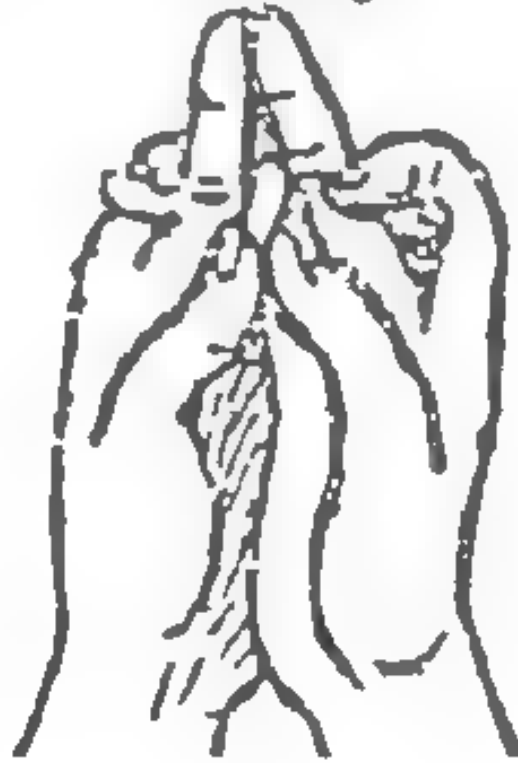
అజ్ఞానక్రమము

హరిగీర్తి

1. యోగి ముద్ర

2. భవరీముద్ర

శ్రీవిద్యారహస్యము

త్రికోణమున్నది. ఆత్రికోణంలో ప్రణవానికి ఆదారమైన (ఆ+ఉ, అక్షరాలుంటాయి. అది శుద్ధబుద్ధి దానిమీద విండుదావంలో మఱాతము ఉంటుంది.

యోగి అయిన సాధకుడు యోగినిముద్రతోబంధించుకుని, వరమాత్య వ్యర్థావృద్ధినగురువువలన ఈబాధగముడయినాను మనస్సును బలముచెయ్యాలి అది అనందనిలయము సిద్ధాననములో ఉండి యోగినిముద్రప్రదర్శించాలి సాధకుడు వద్దాననందోకూచుని ఎదిమెకాలమరమతో గుడస్థుని నిమూయాచి కుడి కాలును ఎడమకాలి మీద ఉంచాలి. అప్పుడుశరీరము మెడ,తల,నిటారుగావుంచి మూగిని కాకముక్కు వదిలేసి గాలి లో పంకుపిట్టి కుంటుంచాలి. దొటమైత్ర్యవముక్కు రంధ్రాలను మూసి,మిగిలిన శ్రేష్ఠో వాటిని మూయాలి. ఇంద్రియాలను వదిలివేసి అంటే మనసును శరీరంనుంచి వేరుచేసి మంత్ర పురశ్చరణచెయ్యాలి అస్థిలిలో మనస్సుకు ప్రాణానికి చక్కత చెకూరుతుంది. యోగినిముద్రవలన మనస్సుకు ఏకాగ్రతవస్తుంది. హంస అనేది జవాత్మ జవాత్మయొక్క అంశము ప్రాణము తుప్రాణముయొక్క ప్రభావముచేతనే మనస్సు చలిస్తుంది. హంసను అంటే జవాత్మను గవక నిరంధింపబైతే ఏకాగ్రత సిద్ధిస్తుంది. అయితే ఫేచరీముద్రతోకూడా ఏకాగ్రతలలిస్తుంది. తరువాత యోగిదీపావృతి గలకోటివి చూడగలుగుతాడు. అదిబాలలానుడి వలె ప్రకాశిస్తూ ఉంటుంది. ఇక్కడబగవత్పాఠాత్మారముకలుగుతుంది. ఆయన అవ్యయుడు స్వస్థిస్థితిలయకారకుడు అదిశివశక్తి తత్వము. యోగి, ఫేచరీముద్రలను ఇచ్చుట్టచూపటం బరిగింది.

సహస్రారము.

"తస్మాదూర్ధ్వమధోముఖం చికసేతం వద్మం సహస్రచ్యుదం

సత్కానందమయీ పదా శివపురి శక్తేవమశ్చాత్మతం"

సహస్రారవద్మము బ్రహ్మరంధ్రానికి కొంచెందిగువన వేయడాలతో ఉంటుంది. అదివిద్యానందమయ మైనశివపురము. బలిఖానివానందో దీప్తిగురించి ఉపధంగాచెప్పటం బరిగింది

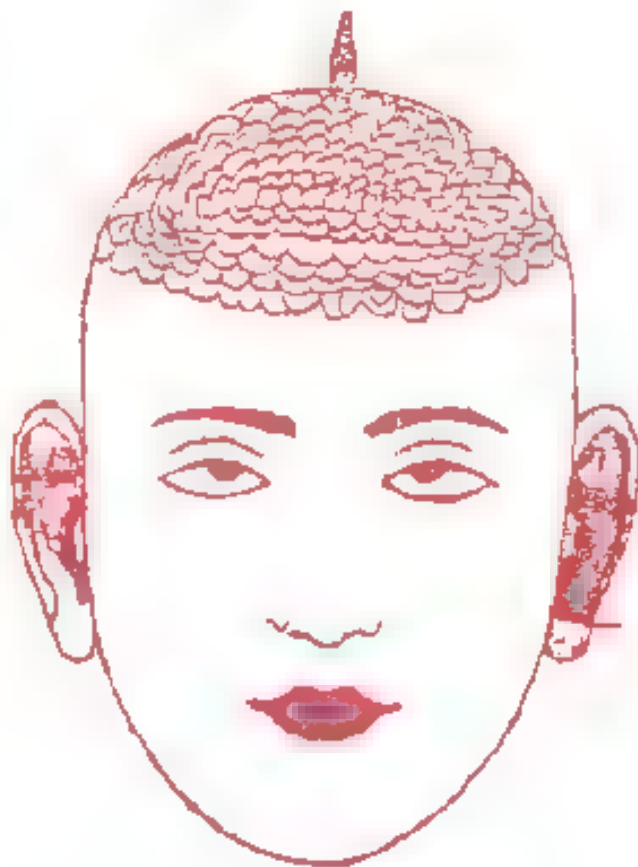
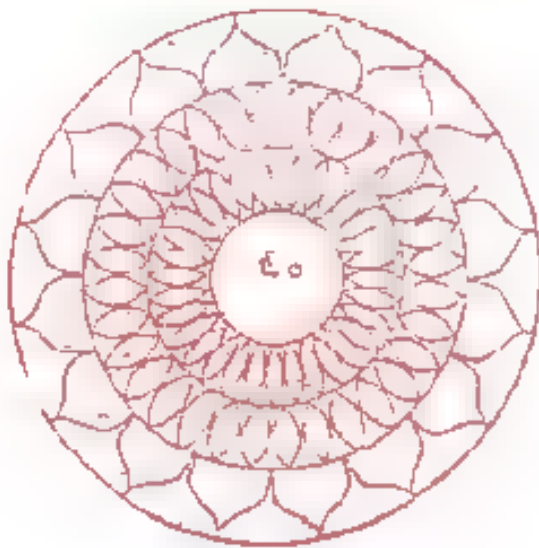
సహస్రరతవద్మస్థా వర్తవర్ణవశోభితా

సర్వాయాదధరా తుళ్లపింస్థితా వర్తకోముఖీ

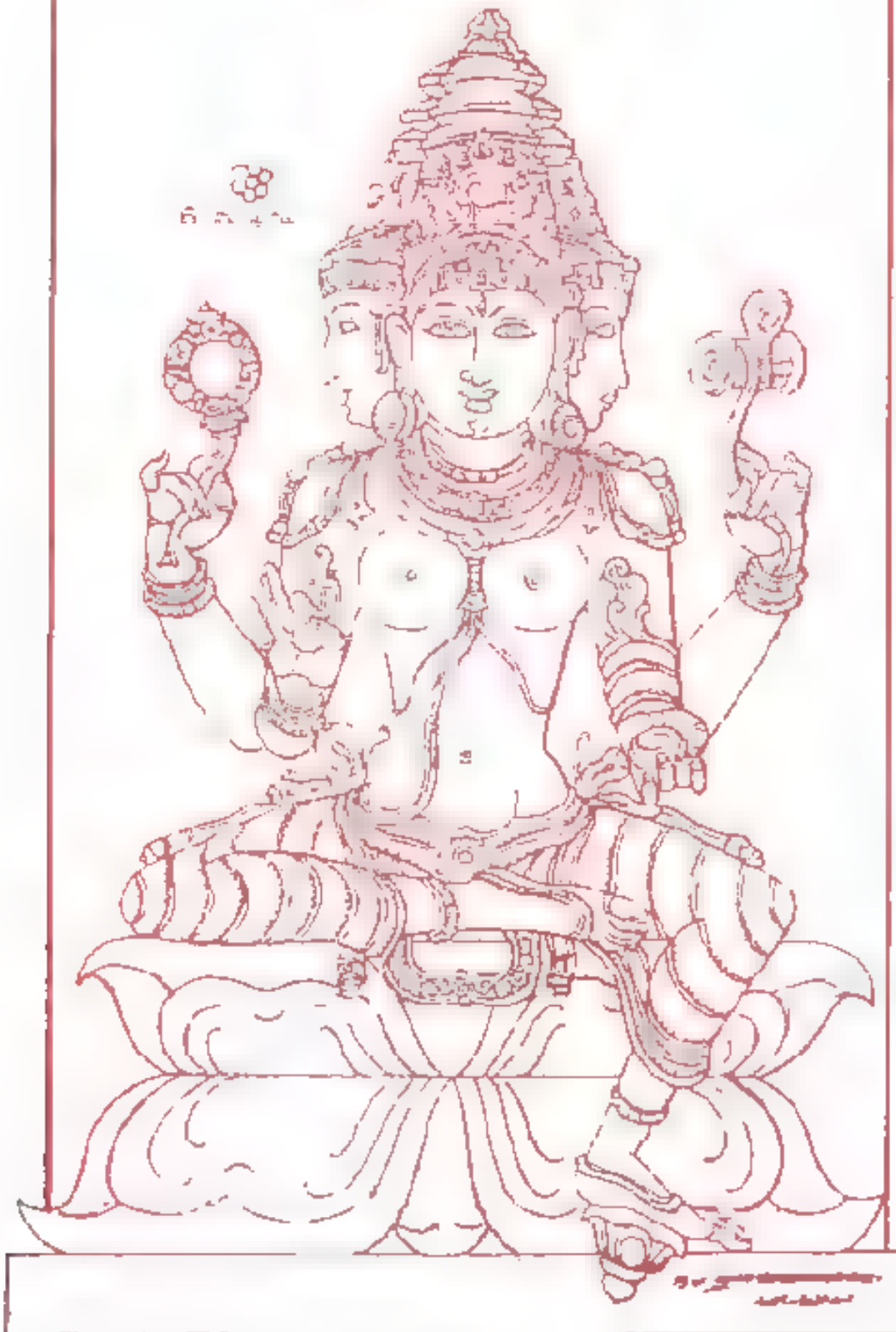
సర్వోదవస్థితిచిత్తా యాశిస్త్వంబాస్త్వరూపిణీ

పట్టుకాలకుపైన, బ్రహ్మరంధ్రందగ్గర ఉండేచక్రాన్ని సహస్రరతవద్మము అంటారు. దీనికర్ణికలో యశస్విని అనేదేవతఉంటుంది. సిద్ధేశ్వరి, సిద్ధవిద్య, సిద్ధమాతా అనిచెప్పబడు ఈవరమేశ్వరి నీకలవనందానికి పిర్దిప్రదాయని అమెగప్పదైన యశస్సుకంది. అందుకనే సహస్రారంలో ఉన్నఈదేవిని 'యశస్విని' అంటారు ఈమెనే 'మేదాదేవి' అనికూడాఅంటారు. సహస్రారంలో ఉండి ఈదేవి ఎరువు, తెలుపు, వసువు, వలుపు నీలము మొదలైన అన్నిరంగులతోమాకరిసి చిత్రమైన బాలితిలో ప్రకాశిస్తూ ఉంటుంది. అందుకేని అసే వర్తవర్ణమహాదేవిసంధ్యావిద్యేవరస్యతి' అనిచెప్పబడుతోంది అమ్మతామొదలుక్షమానతివరకు యాచితక్షుంచేతపరివృతయై అకారాదిక్షణారాంతము వర్ణక్షమంలో అమెలోమెనిల'మారుగా

సహస్రచరణద్వయము

యూరిగవేలి

ఒక్కొక్కసారికివందచోళున పదివేలలలోను వేయిమందిశక్తులుంటారు ఇక్కడదేవతనచేతులయందుఅన్ని రచాల ఆయుధాలను ధరించి ఉంటుంది. ఈమెశుక్లమను ధాతువునందుంటుంది. అన్నిదిక్కులకు ముఖముగానుకలిగిఉంటుంది. మంత్రశాస్త్రంలో దీక్షము, మంత్రము కీలము, అన్ని య కారపంకేతములు. అందుచేతనే ఆదేవిని 'యాకిన్యంబా' అంటారు. యోగిని వ్యాసంబా' సహస్రారం గురించి ఈ విధంగా ఉంది.

ముండవ్యేమన్దేవద్యే దశతదళకే కర్ణికా చంద్ర పంస్తాం
రేతే విస్తా నమస్తాయుధకలితకళాం వర్తతో పత్రవద్యామ్
అదిక్షాంతాక్ష క్షిప్రకర పరిచ్ఛటాం వర్తనర్తాం భవాసిం
చర్యావ్వానక్తచిత్తాం పరకివరపికాం యాకినిం భావయామహి॥

బ్రహ్మరంధ్రానికి దిగువగా సహస్రారమున్నది. దీనికి వేయిదళాలువ్వాము. దీనికర్ణిక చంద్రమండలము. ఇట్లు ఉండేదేవిపేరు యాకిని. ఆమెవరమేశ్వరి. శుక్లధాతువు కలిపితి. ఎర్వాయుధములు ధరించి, అన్నిరచాల భక్తములందు క్రితకలిగి, అన్నిదిక్కులకు ముఖములుకలిగి ఉంటుంది. ఈమెను అకారమునుండిక్షారమువరకు గల యోగినిగణముపేరిస్తూ ఉంటుంది, ఇది అత్యంతాత్మ కమైనే కమలము. యాకిని దేవత మంత్రకన్యకూచంతువిధంగా ఉంటుంది.

యోహమస్మి, బ్రహ్మహమస్మి, అహమస్మి, బ్రహ్మహమస్మి, తత్త్వమసి, బ్రహ్మహమస్మి,
సోహంబ్రహ్మమస్మి, ఓం బ్రహ్మహమస్మి, అత్యేనేదగ్గం సర్వం, బ్రహ్మేనేదగ్గం సర్వం
సర్వమేతద్బ్రహ్మ, సర్వంభర్తృదంబ్రహ్మ, బ్రహ్మచిత్తృజ్ఞైవభవతి ॥

సహస్రదళనమ్మము, యాకినిదేవతాన్యకూచము బ్రహ్మపేక్షలలో ఇవ్వబడ్డాయి. సౌందర్యలహరిలో శంకరభగవత్పాదులవారు సహస్రరళపద్యాన్ని ఈవిధంగా వర్ణించారు.

మహింనూలాధాదే మమమదిహ రే హతపహం
స్థితంప్యదిష్టానే పృథిమరుత మాకాశముపరి,
మనఃపిఘ్రూమధ్యే పకలమపి భిత్వాకులవథం
సహసారేవద్యే ప హరహసి నత్వావిహరసి॥

పట్నాక్రాలులాటివతరువాత సహస్రదళపద్యంలో భగవతి పరమశివునితో కలసి విహరిస్తూ ఉంటుంది. కహస్రారం గురించి పట్నాక్రనికూచములో ఈవిధంగా ఉంది

లయష్టానం వాయో వైరువరిత మహావాదరూపం శివార్థం
విరాకారం శాంతం ఎరిదనుభయం చిద్ధి బుద్ధి ప్రకాశమే
యదా యోగిపశ్యద్గురుచరణయుగాంభోజపేవా మిశం

శ్రీవిద్యారహస్యము

ప్రదానాచం సిద్ధిః కరణమితరే తస్యభూయాత్ సదైవః

యోగిని అజ్ఞాతక్రములాటివ వరువాత మహానాదాన్ని దర్శిస్తారు. అతడికివాద్విద్వికలుగుతుంది. మహానాదము నాగలి రూపంలో ఉంటుంది అది శాంతమైనది. వరప్రదాయని, అభయ ప్రదాయని, శుద్ధబుద్ధి ప్రకాశమైనది. వాయువుకు మహావాదములయ్యవేము.

తదూర్థే శంఖిద్యానివవవిశిఖరే భూవ్యదేవే ప్రాశం
విపర్వాభః పర్వం వశితదశం పూర్ణ చంద్రాచి కుత్రమ్
అధోవక్త్రం శాంతం తరుణ దేవి కలాశాంతి కింజల్కావృంజం
శకరాద్యై వర్తి ప్రవింసితవపుః కేవలానందరూపమి

అశాన్యమందు, ఎవ్వకు క్షిందగా సహజరం పర్వమున్నది. అది పూర్ణ చంద్రుని లాగా ప్రకాశిస్తూ ఉంటుంది. అది అదోముఖంగా ఉంటుంది. దాని కాంతి కిరణాలు సూర్యకిరణాలవలె ప్రకాశిస్తుంటాయి. అక్కడ అకారాది వేర్వ వర్ణములు ఉన్నాయి. అదికేవలానందరూప మైనది.

సమాస్తై తస్మాస్తైః కళిసరి రౌతః శుద్ధవంశూర్ణ చంద్రః
మృరజ్యోత్స్నాకాలః పరమపదయ ప్నిగ్ధ సంభానహసే
బ్రహ్మం తస్మాంతమృతతి చ సతతం విద్యుదాకారరూపం
తదంతః భూవ్యం తత్తకం సురగళైః సేవితంబాతిగుప్తమ్॥

సహస్రదశ వర్ణంబో కళంకములేనటువంటి పూర్ణచంద్రుడున్నాడు. అ చంద్రమంతంము శుభ్యవత్రికామున్నది. కానియందు మహాశాన్యమున్నది. దానిని దేవతలు రహస్యంగా సేవిస్తుంటారు.

మిగుప్తం తిర్దిత్వా దళియవరమామోద పంజానరాత్రః
పరం కదం మాత్మం సకం కళికరాశుధ్యూప ప్రకాశమ్ ।
అపా స్థానే దేవః పరమశివపరమాత్మాపసిద్ధః ప్రసిద్ధః
స్వరూపీపర్యాత్మారవవికపమితో 22 శ్లోప మోహాంధహంసః॥

అశాన్యము లాలా రహస్యమైనది. అతి ధ్రువత్వము మీద గాని దానిని పొందలేరు. అది పరమామోదమైన సంతానలాని పరమశివుడు ఇక్కడే ఉంటాడు. అయిన పర్యాత్మ వ్యరూపి. అజ్ఞానమును, మోహమును పోగొడలాడు.

సాధకుడికి భగవానుడు సుధారాసారముచే అత్యజ్ఞానము కలిగిస్తాడు. అప్పుడు సాధకుడు జనాత్మ పరమాత్మల సమైక్యము పొంది సర్వేశ్వరుని లాగా పరమహంస అవుతాడు. శైవులీశ్వరాస్త్రి శివస్థానమని, వైష్ణవులు పరమపురుషస్థానమని, మిగిలినవాడు

శ్రీవిద్యారహస్యము

పారిహర స్థానము అని, ప్రకృతి పురుషుల స్థానమని, దేవీ భక్తులు దేవీస్థానమని అంటారు.

శివస్థానం శైవాః పరమపురుషం సైచ్చవక్షతా
 ఐనంజీతి ప్రాయో పారిహరపదం కేచిదపరే
 పదం దేవ్యా దేవీపరణయుగలాం భోజరసికాః
 మునీంద్రా ఇవ్యన్యే ప్రకృతిపురుష స్థానమమమమ్
 ఐదం స్థానం జ్ఞాత్వా నియతవిజయితృ పరపరౌ
 వభూయాత్ సంపాదే పునరపి న లక్ష్మస్తీఘవసే
 వసుగ్రాశక్తః ప్యాప్నోయమమనచన్తస్యకృతినః
 వదాకర్తుం భగవేరపి వాచీ సువిమలాః

ఈస్థానాన్ని తెలుసుకున్న సాధకుడికి పునర్జన్మలేదు. ఈ లోకంలో బంధము ఉండదు అతనికి పాపపుణ్యాలు లేవు. సంపాదబంధవాలు ఉండవు. అతనికి ఇష్టార్థసిద్ధి కలుగుతుంది, ఇక్కడ పోదశికల ఉంటుంది. బాలభాసునివలె నృకాశిస్తా ఉంటుంది. తామర తూడులోని దారములాగా నవ్వునైనది. ఆమె భగవతీ. జ్ఞానదాత్రీ త్రిగువనజవసి. ఆమె యందు నిత్యమైన వివరము ఉన్నది. అది నిత్యానందమైనది. జ్ఞాన రూపమైనది, దీనినే బ్రహ్మము, హంసము, విష్ణువదము, అత్యజ్ఞానము, మోక్ష పదము అంటారు. ఇదే పరమపదము. ఇతరుకు చేరిన యోగికి పాయుజ్యం లభిస్తుంది.

9. నాదీమండలము, వాయువులు

శ్రీవిద్యలో ఆశాపూజ అంటే వట్టుకలెడవము చేసి, సమస్థారంలో చేసి పాక్షాత్కారంపొందటం.. ఈ రకంగా ఆశా పూజ చేసేటందుకు శరీరంలోని నాదీ మండలము, వివిధరకాలైన వాయువు లను కూర్చి కొంతవరకైనా తప్పని సరిగా తెలుసుకోవాలి.

మానవశరీరంలో మొత్తం దబ్బెరెండు వేలనాడులున్నాయి. అన్ని నాడులకు ఆధారమై, మూలాధారమునుండి సహస్రారము వరకు వ్యాపించిఉన్న ఒక పెద్ద ఎముక ఉన్నది. దాన్నే బ్రహ్మాదిండి, మేరుదండము అంటారు.

ఆధారచక్రము నుండి బ్రహ్మరంధ్రము వరకు వ్యాపించి ఉన్న వాడిని 'బ్రహ్మనాదీ' అంటారు. దీనినే సాచిత్రి, సరస్వతీ అని కూడా అంటారు. ఇదే సుమమ్మానాదీ. ఒదికుండలినీ శక్తి యుక్తమైనది. కుండలినీ శక్తి సర్వాకారం దరించి ఆధారచక్రంలో అభోముఖంగా ఉంటుంది. సమమ్మ సుర్య భాగంలో కుండలినీ శక్తి జామరతూరులోని సూలులాగా ఉంటుంది. అందుకనే అరితా సహస్ర్రాగ్ కుండలినీ శక్తిని 'మహాశక్తి: కుండలినీ దివతంతు కవీయవీ' అని చెప్పబడింది. సుమమ్మానాదీ ప్రాణవాయువు, ఇతరాగ్ని, బుద్ధి, ప్రణవములకు స్థానమై ఉన్నది

బ్రహ్మనాదీకి రెండువేళ్ళు, ఆధార చక్రమునుండి ముక్కు రంధ్రముపై దాకా ఇదా, పింగళా అనే రెండు నాడులు వ్యాపించి ఉన్నాయి.

ఇదా చ వాయునిక్యాపా సోమమండలకంఠదా
విత్పయానమితిశ్చేయం నామమూర్తివ్యతిష్ఠతిః
దక్షిణే పింగళానాదీ వహ్నిమండలగోదరా
దేవయానమితిశ్చేయం స్థల్యకర్మానుపాంతిః

ఇదానాదీ చంద్రనాదీ. ఇది విత్పయానము. ఈనాదీ పునరావృత్తికి అనుకూలము. ఇది ఎడమ ముక్కు చొది ఈపిరి నిక్వాస రూపంలో చంద్రమండలాన్ని ఆశ్రయించి, ఆధార చక్రంనుండి చంద్రమండలం వరకు ఉంటుంది.

శరీరం లోని కుడి భాగంలో స్థల్యకర్మాను సరిపి అయిఉండేది పింగళానాదీ. ఇది సూర్యనాదీ దేవయానము. పునరావృత్తి రహిత మైనది.

నాదీ మండలము బొడ్డునాశ్రయించి కోరిళ్ళుద్దు ఆకారంలో ఉన్నది. ఇది, పింగళ వాగులు ఈ నాదీచక్రంలోనే ఆవిర్భవించినాయి. నాదీమండలంలోవిశిష్టముఖ్యమైననాడులను ఈ దిగువ వివరించటం జరుగుతోంది.

1. కనులదివర వరకు వ్యాపించిఉన్ననాడులను ' గాంధారి హస్తికవ్య' అంటారు.
2. చెవులవరకువ్యాపించిఉన్ననాడులను 'హస్త, అలంహస్త' అంటారు.
3. కనుబొమలవరకు ఉన్న వాడిని 'కుక్షము' అంటారు.

శ్రీవిద్యారహస్యము

4 ముక్కుల రెండు ద్వారాలు, చెవుల రెండు రంధ్రాలు, కమలోమల శ్రీంది బాగంలో కలిసి ఉంటాయి. ఆ ప్రదేశాన్ని 'శృంగాటము లేక చతుష్పదము' అంటారు.

5. ఇదే, పింగళనాడులు కమలోమల మధ్యప్రదేశాన్ని చేరుకున్నాయి. ఆ ప్రదేశాన్ని 'త్రీకుటము, త్రివేదీ పంగమము' అంటారు.

6. వాటిలో నాలుక చెవర వరకు వ్యాపించిన వాడిని 'సకస్యతీ' వాడి అంటారు.

7. బక్ష్య, బోజ్యాది చతుర్విధ అహారములను రక్షించేది 'విశ్వోదర' వాడి

8. కంఠ స్థానమున ఉండి అకలి దవ్వలు కలిగించేది, జలపానము చేసేవాడిపేరు 'వయస్వినీ',

9 వాడి చక్రమునందు ఉద్భవించి అలోముఖంగా మూడువాడులున్నాయి. తరీరంలోని వ్యర్థవదార్యాంశు ఇవి బయటకు పంపుతాయి. వాటిలో

A. 'రక్తవాది' రేతస్సును బయటకు పంపుతుంది.

B. 'పిసినాళివాది' మూత్రాన్ని బయటకు పంపుతుంది.

C. 'కుసరావాది' మేలాన్ని బయటకు పంపుతుంది.

10. భుజించిన అహారము యొక్క పోరాన్ని భ్రహించి బ్రహ్మరంధ్రమందు చేరి అమృతాన్ని కలిగించేది 'శంఖినీ, దామినీ' వాడులు.

11. అవాహిత చక్రంలో మాటలకృతవాడులున్నాయి. వాటిలో అమృతవాడి ఒకటి. అమృతవాడి మార్గాన్నే మోక్ష మార్గము అని, కైవల్య మార్గమని అంటారు.

12. తరీరంలోని వాడులన్నింటిలోకీ ఇదే, పింగళ, మమమ్నా వాడులు ముఖ్యమైనవి. మమమ్నా వాడినే 'వారీశిరోమణి' అంటారు. ఈ మార్గాన్ని తపోమార్గము అంటారు.

ఈ వాడులను గురించి 'ఉత్తరగీత' లో ఈ విధంగా చెప్పబడింది

ఉత్తరగీత మహాలారతంలోని అశ్వమేధ పర్వంలో ఉంది. ఇది భానమార్గాన్ని ప్రతిపాదిస్తుంది.

ఇది తగవట్లేక పరిశిష్ట భాగము నుండి అని పండితులంటారు. గొడపాడులవారు దీనికి సంస్కృతంలో వివరణ వ్రాయగా 16వ శతాబ్దిలోతంజావూరు మండలంలోనివారు గుడిచాపి అయిన పరమానంద తిరుగల వారు దీనికి దీక్ష వ్రాశారు.

జేహకు వక్రమే భాగే, వీరారంధ్రాఖ్య జేహాఖ్యే!

దీర్ఘాస్థిమూర్ధపర్వం తం బ్రహ్మదండేతి కర్ధ్వరే!

తస్మాంతే మచిరం సూక్ష్మం బ్రహ్మవాడితి సూరిభి!

ఇదాపింగళ యోగ్యభ్యే మమమ్నా సూక్ష్మరూపిదే!

పర్వం ప్రతిష్ఠితం తస్మిన్ పర్వగంధర్వతో ముఖం!

తస్య మధ్యగతాస్పూర్వ పోమాగ్ని పరమేశ్వరా!

భూతలోకాదిః శ్రేష్ఠపముద్రాః పర్వతాశ్చరా!

శ్రీవిద్యారామస్వము

ద్వీపాశ్చ విక్రమా వేదకాత్ర విద్యాకళాతరాః
 వర్తమంత్ర పురాణాని గుణాన్యత్వాదయోపిచా
 వీజం వీజాత్మ కాస్తేపాం కేత్రభ ప్రాణవాయవః॥
 మమహ్నాంతర్గతం విశ్వం తస్మిన్ పర్యం ప్రతిష్ఠితం॥
 అమరావతినాసేగ్రీ పూర్వస్యాం దిశి పర్వతః
 అగ్నిలోక వైచా జ్వయశ్చక్షు స్తేజోవతి పురి
 యామ్యా వంయమనీ శ్రోత్రేయమలోక ప్రతిష్ఠితః॥
 నైరుజ్యోహ్యదపత్నార్జ్యనైరుజ్ లోక అగ్రతః॥
 విభావతి ప్రతిర్యాం తు వృష్ట వారదీకాపురి॥
 వాయుర్గందవతీకర్ణ పార్శ్వ లోక ప్రతిష్ఠితః॥
 సామ్యే పుష్పవతీసామ్యా సోమలోక మ్న కంఠతః॥
 వాకుకర్ణకు విధేయా కేరకూశ్రిత్య విష్ణుచి
 వామ చక్షుషి వానం శివమప్తి మనస్సయోగ
 మూర్ఖ్విబ్రహ్మపురిత్యైయా బ్రహ్మాండం దైహమశ్రితమ్॥

ఈ నాడులందు రెండు రకాలయిన వాయువులు వంశరిస్తూ ఉంటాయి అవి

1. ప్రధాన వాయువులు. 2. ఉపవాయువులు.

1. ప్రధాన వాయువులనే ప్రాణవాయువులు అంటారు. ఇవి ఐదు రకాలు.

1. ప్రాణవాయువు.

2. అపానవాయువు.

3. వ్యానవాయువు

4. ఉదానవాయువు

5. సమానవాయువు.

1. ప్రాణవాయువు : ఇది పెత్తెలలము నందు ఉంటుంది దీని అధిష్ఠానదేవత 'పశ్చిమిడు.' ఇది శ్వాసాయువు ఇదే, పింగళ వాడీ మార్గం గుండా బయటకు వంపుతుంది.

2. అపాన వాయువు : ఇది గుదస్థానంలో ఉంటుంది. దీనికి అధిష్ఠానదేవత విశ్వకర్మ ఇది అధో ముఖంగా సంచారం చేస్తూ కుక్ష, మల, మూత్రాలను రక్ష కుహూ, పిసీవాతీ నాడుల ద్వారా బయటకు వంపుతుంది. దీనివల్లనే మలమూత్రాలు అధోముఖంగా విసర్జింపబడతాయి.

3. వ్యానవాయువు : ఇది కీరమంతా వ్రసగించి ఉంటుంది దీనికి అధిష్ఠాన దేవత 'విశ్వామోచి' ఇది బయట శీతోష్ణాలను లోపలకు, లోపలివాటిని బయటకు వంపుతూ ఉంటుంది రుజువున అపారాన్ని శరీరమంతావ్యాపింపచేస్తుంది.

4. ఉదానవాయువు : ఇది కంఠస్థానంలో ఉంటుంది. దీనికి అధిష్ఠానదేవత 'అజాదు' ఇది మన మయొక్క సంకల్ప వికల్పాలను మాటల రూపంలో వెల్లడి చేస్తుంది. సుమపనస్థలో

శ్రీవిద్యారహస్యము

చంద్రియాలను స్వాధీనం చేసుకుని తనకు కారణమైన అజ్ఞానంలో మునిగిపోతుంది. జాగ్రదవస్థలో చంద్రియాలను వాటి వాటి స్థానాలలో నిలబెడుతుంది ఈ వాయువు నుమమ్మా మార్గం గుండా సహస్రారం వరకు పంపిస్తుంది.

5. సమానవాయువుః ఇది వాతప్రదేశంలో ఉంటుంది. దీనికి అధిష్ఠాన దేవత 'జయుడు' ఇది జరరాగ్నిని ప్రజ్వలంపచేసి, దీనిన ఆహారం ఆరిగించి, శరీరంలోని దేబ్బరెంతువేల వాడి మండలానికి సమానంగా అందిస్తుంది.

ఇదే విధంగా ఉపవాయువులు కుడా వదు రకాలు అవి. 1. నాగ 2. కూర్మ 3. కృకర

4. దేవదత్త 5. ధనంజయములు. వీటిలో

1. నాగవాయువు	-	వాంతిని కలిగిస్తుంది.
2. కూర్మవాయువు	-	శను రెప్పలను కదిలిస్తుంది.
3. కృకర వాయువు	-	తుమ్మలను కలిగిస్తుంది.
4. దేవదత్త వాయువు	-	అపిలంతలు కలిగిస్తుంది.
5. ధనంజయవాయువు	-	శరీరమంతా వ్యాపించి శరీరాభివృద్ధి కలిగిస్తుంది.

ఈ విధంగా శరీరంలోని వాడీ మండలము, వాయువులు పనిచేస్తున్నాయి

10. రాజయోగము

సాధన దేహేంద్రులు కుండలినీశక్తిని అధారవశ్రం నుండి సహస్రారం వరకు తీసుకొని
249 దగవర్ధనము చెయ్యాలి శరీరంలో పట్టుకాలువ్తాయని చెప్పబడింది అయితే
సాధకుని బ్రాహ్మణ్యభాగము నుండి సహస్రార మధ్యభాగము వరకు నూళ్ళ చక్రాలు అని
చెప్పబడి తొమ్మిది చక్రాలున్నాయి. అవి వరుసగా క్రింద నుంచి పైకి

1. చంద్రమండలము	6. శక్తి
2. అర్ధచంద్రాకారము	7. వ్యాపిత
3. రోధిని	8. సమనా
4. నాదము	9. ఉన్నని
5. నాదాంతము	

ఏటిలో క్రిచ్ఛ్రంలో గల తొమ్మిది చక్రాలు సామరస్యము పొందుతున్నాయి ఈ
నూళ్ళ చక్రాలు గురించి ఈ విధంగా చెప్పబడింది.

అజ్ఞాంతం వశలాదోక్షం తతస్సకలవిష్కలం
ఉన్నచ్యుతం వశే స్థానే విష్కలం త తదా స్థితం ||
దీపాకారార్థమాత్రం లలాటమృత్యు జన్మతే ।
అర్థమాత్ర వ్రదాకారా పాదమాత్ర వ్రదార్థుః ॥
జ్యోత్స్నా కార తదర్థం శోధిని తస్యవైగ్రహ ।
దిందుద్వయాంతరాళస్థే పేవరూపో మదీనభః ॥
కలాం శో ద్వగుణాంశక్ర నాదాంత విద్యుదుచ్చలః ।
హలాకారస్తు వ్యవస్థలిందుయుక్త నిరాజితే ॥
శక్తిర్వాసు వ్రదిందూర్ధ్వస్థి రాకారా తథా స్థిమః ।
వ్యాపిక బిందువిలసత్ప్రకాశకారణం రతా ॥
దిందుద్వయాంతరాళస్థే ఋణా రేఖామయీ పునః ।
సమనా బిందువిలసద్వజా రేఖా తథోన్నతి ॥
శక్త్యాదీనాం వప్రమార్గధ్యక్షాదిత్య వప్నోభం ।
తతువప్నీ వ్రదార్థం తద్విగుణం ద్వగుణం తతః ॥
శక్త్యాదీనాం తు మూలాంశో మనోవ్యవస్థాభోగ్యవే ।
దేహానావచ్ఛిన్నం తదూర్ధ్వం వరమం మహాత్ ॥
వివర్ధమందరం తత్తు వరావందవెమూర్తతమ్ ॥

అయితే నూళ్ళ చక్రాల స్థానములను గురించి భిన్నభిప్రాయాలుకుడా ఉన్నాయి.

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఏది భవారము

1. చంద్రమండలము

అర్ధ చంద్రమండలము (అర్ధచక్రానికి పైన ఉన్నది)

2. రోదిని (బోదిని)

3. వాదము (అర్ధచంద్రమువలె ఉంటుంది)

4. వారాంతము (మహానారము హాళారములో ఉంటుంది దీనిలోనే శక్తి, వ్యాపికలుంటాయి)

5. నమనా (దీనినే అర్థ అని కూడా అంటారు.)

6. ఉన్మన (ఉన్మన చెరివే నాకు తిరిగి రావటం లేదు అని చెప్పబడుతోంది.

మాతృ చక్రాల గురించి వెవిధ చంద్రాలలో వివిధ రకాలుగా చెప్ప బడినప్పటికీ ఈ మాతృ చక్రాలన్నీ కూడా తంత్ర సమ్మతములే. సాధకుడు ఒక్కొక్క చక్రము అధిగమించి పైకి వెళుతున్న కొద్దీ, క్రమేణా కొన్ని తత్వాలు వదలుకుంటూ వెళ్ళాలి. ఆ వివరాలు ఈ విధంగా ఉంటాయి

1. మూలారాధము నందు	...	పాద, గంధ, అస్మాన తత్త్వములు
2. స్వాధీస్థానమునందు	---	స్రోత, జిహ్వ, రస తత్త్వములు
3. మణివారమునందు	--	గుడి, దిర్ఘస, దూర తత్త్వములు
4. అనాహతమునందు	--	లింగ, పురు, త్వక్ తత్త్వములు
5. వెళుద్ధ చక్రమునందు	--	శ్రవణ, శబ్ద, వాక్ తత్త్వములు
6. అజ్ఞా చక్రమునందు	--	అహంకారము, బుద్ధి.

ఈ రకంగా ఉన్మనీ సంజారానికి వెళ్ళేప్పటికీ అత్యు ఒక్కటే మిగులుతుంది.

తంత్రజాస్త్రాల ప్రకారం మాతృచక్రాలలో ఏకవిన్యాసము కూడా చెప్పబడింది. ఆ ఏకవిన్యాసము ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నది.

మాతృచక్రము

వీజము

1. చంద్రమండలము

అం, ఊం శోః నమః

2. అర్ధచంద్రమండలము

ఐం, క్లీం, శోః నమః

3. రోదిని

ఘ్రం, క్లీం, శోః నమః

4. వాదము

హ్రం, హ్నం, హ్నోః నమః

5. వారాంతము

హ్రైం, హ్నైం, హ్నోః నమః

6. శక్తి

ఘ్రం, క్లీం, క్లైం, నమః

7. వ్యాపిక

ఘ్రం, క్లైం, శోః నమః

శ్రీవిద్యారహస్యము

8. నమన

9. ఉన్మన

10. బ్రహ్మ రంధ్రము

మహా బిందువు.

హ్యం, చ్చిహ్యం, హ్రోః నమః

క పి తు ల హ్రీం హ వ క హ ల హ్రీం

ప కం హ్రీం నమః

శ్రీం హ్రీం క్లీం ఇం సోః క్లీం హ్రీం శ్రీం

క పి తు ల హ్రీం హ వ క హ ల హ్రీం

వ కం హ్రీం సోః ఇం క్లీం హ్రీం శ్రీం నమః

సాధకుడు భూమధ్యమునుంచి సహస్రారము మగ్ధుడగుట గల సాక్ష్య శక్త్యలతో సందారము చేపట్టవారు కొన్ని ధృక్పాతములు కనిపిస్తాయి అలాగే కొన్ని ధృవములు కూడా చివిపిస్తాయి. వాటి వివరాలు దిగువ ఇవ్వటం జరిగింది.

కనిపించే మండలము పేరు

1. వియస్మండలము.

2. తమో మండలము

3. మేఘ మండలము.

4. ఏరున్మండలము

5. తారామండలము

6. శోభిర్యండలము.

7. సూర్యమండలము

8. చంద్రమండలము

9. అగ్ని మండలము

10. హిరణ్యమండలము

వివిధించే ధృవ

అంతర్గత ప్రాణసహజ

చిదానందము

చిదాచిదానందము

ఘంటానందము

శంఖనందము

తంజీనాదము

వేణునాదము

తేరీనాదము

మృదంగనాదము

మేఘనాదము

సాధకుడు షణ్ముఖీ ముద్రతో తన చెవులను బంధించుకొని జాగ్రత్తగా ఎనినైదిశ టంకారము మొదటగా చిదానందమును వినిపిస్తుంది. తరువాత ఆ శబ్దము హెచ్చి చిదాచిదానందము మ'పి పడుతుంది. ఆ తరువాత ఘంటానాదములాగా వినిపిస్తుంది. ఆ ఘంటానాదము క్రమముగా విజృంభించి శంఖనాదముగా మారుతుంది. అది అతి మనోహరంగా మారి నీడమీటి కట్టుగా వినిపిస్తుంది. తరువాత వీణ నాదము నిర్మలమై వేణు నాదము అవుతుంది. ఆ తరువాత అరిపద్మర్గాలను జయించిన చెహ్లాంగా తేరీ నాదము మ్రోగుతుంది. తరువాత విజయోత్సవ చెహ్లాంగా రమణీయమైన మృదంగ నాదము. ఆ నాదమున ఆనంద శబ్దము జరుగుచున్నట్లు మేఘనాదము వినిపిస్తుంది. క్రమంగా ఈ నాదాలన్నీ ఏకనాదముతో కలిసిపోతాయి. ఆ స్థితిలో సాధకుని యొక్క మనస్సు, ప్రాణములు నాద బిందుకలలో బీనమై పోతాయి. దీనినే తురీయావస్థ, ఉన్మన, అని అంటారు. ఈ అవస్థలో సాధకుడి యొక్క జ్ఞానేంద్రియాలు కర్మేంద్రియాలు. మనస్సు పనిచేయుటం మాని వేస్తాయి. బాహ్యప్రపంచముతో సాతకుడికి ఏ మాత్రం సంబంధం ఉండదు. మనస్సు సంకల్ప కారణము కనుక ఏ విషయాన్నినా పంకల్పం చేస్తుంది. దాన్ని ఇంద్రియాలు ఆచరణలో పెడతాయి. తురీయావస్థలో ఇంద్రియాలతో సాటుగా సంకల్ప కారణమైన మనస్సు కూడా పనిచేయుటలను నివేస్తుంది. మనస్సు లేనటువంటి స్థితి కాబట్టే దీనిని అమనస్కయోగము అంటారు ఇదే రాజయోగము.

y4

శ్రీవిద్యారహస్యము

తల్లి నీవు దత్తవర్తముతో భక్తానా సూక్ష్మతలో నిద్రిస్తున్నావు. నీవు జాగ్రదావస్థలోకి వచ్చివచ్చుదు నీకురుణా దృక్పూలు వామిద ప్రసరింపజేయుము

3. పద్మార్థి ఎజధవేదిత స్థిరగజ ర్వాయియతే ఎద్యయా
కుండల్యా కులమార్గ ముక్తసగరీ మాయా కుమార్తా శ్రీయా
యద్యేవం భజతి ప్రభాత సమయే మధ్యాహ్నకాలే భవా
విత్సం యశులకుండలీ జప వచాంభోజం ససిభృభవేత్ ||

దేవి, కుండలినీ శక్తిగా ఉన్న నీ పాదాలను శ్రీసంస్కరణయందు ఎక్కడైతే సేవిస్తారో వారు సద్గురై తారు.

- 4 హయ్యశాశ చతుర్థతే 2 తి విమలే హంధాఫలావ్యాలకే
చిత్త్యంవంప్రతి చిత్త్యదేహి ఘటితా పాంకేతితా భావితా,
విద్యాకుండలమూవిని పృజవనీ మాయా శ్రీయా తావ్యతే
మైపైః సిద్ధకులోద్భవైః ప్రణలిభిః సత్సైశ్చైః శంభుభిః

నీవు విద్యాస్వరూపిణివి మాయా స్వరూపిణివి శ్రీయాస్వరూపిణివి జగన్మాతృపు పంచభూతాలతో కూడిన ఈ బ్రహ్మాండము నీ శరీరంగా సెర్దులు భావిస్తుంటారు

- 5 వారాశంక విమోచినీతి జంపచ్చాయాపకోద్ధమిని
పంపారాది మహాసుఖప్రహననో తత్రస్థితా యోగిని ।
సర్వగ్రంథి నిలేదిచి వ్యభుజగా మూర్ఖాతిమూర్ఖా ఏదా
బ్రహ్మజ్ఞాన విలేదిచి కులకుటీ రాఘవనీ భావ్యతే. ||

అమ్మా, నీవు భుజంగా రాకముతో ఉండి, గ్రంథివేదకము లేని సాదకుగా సుఖమని భావించే సంగార లంఠినాలను త్రొంచివేసి బ్రహ్మజ్ఞానమందించే పరాశక్తివి

- 6 వందే శ్రీమలకుండలీం త్రైవరిభిః పాదైః ప్యయంఘాసేయాల
పావేష్ట్యంబర విత్తమధ్య వవరా బాలాలానిష్కలా, ।
యాదేచి పరిమాలె వేదివదనా సంభావనీ తాపినీ
వైష్ణవాంశిదసి వ్యయంభూ వనితా సంభావయా ॥ శ్రీగూర్వే ॥

వేదస్వరూపిణివైన ఓ దేవి, అకాశమనే మనస్సున మెరుపులా పాళానిస్తుంటావు నీ ఉపాసకులకు, సాధకులకు శ్రీయాశక్తివి.

7 వాటి కటి మృదంగ వాద మదనా విశ్రేణి కటిధ్వని
ప్రాదేశీ ప్రయతామమూం కమవేర్తాపైక పూర్ణాననా, ।
అపాథోచ్చన మేఘరాడి జవిత ధ్వంతాన వా స్థాయినీ
మాతాసా పరిపాతు సూక్ష్మవరగా మాం యోగినాం శంకరీ ॥

నీ ముఖమునుండి అనేకమైన వాగ్య శేషములు, అనంతమైన వార్యములతో నమానమైన ధ్వని విశేషములు విసవస్తుండగా, సూక్ష్మమార్గంలో నించరిస్తూ యోగీశ్వరులకు కూడా సుఖాన్నిచ్చే ౬ తల్లి । మమ్ముకాపాడుదువుగాక.

8 త్యాగ్యాశ్రీతి ఏరా ప్రజంతి సహసా నైకుంఠ కైలాసయో
రాసంధైకవిరాపిని శశిశతానందాననాం కొరదామ, ।
మాతః శ్రీకుంకుండలీ ప్రయకవే! కాలి కలద్ధివనే!
తత్ స్థానం ప్రణమామి భద్రవనితే మాముద్ధరత్వం వతే ॥

నిన్ను ఆశ్రయించి కైలాస, నైకుంఠము లందు ఆనందముగా ఉన్ననిన్ను నీ ఉపాదితులు చీరగలుగుతున్నారు. వేలకొలది చంద్రులతో నమానమైన కాంతులతో ప్రణాశించే ముఖము గల ౬ మంగళ వ్యరూపిణి జగత్కారణ చూతురాలైన నీకు నమస్కరించు చున్నాను. నన్ను ఉద్ధరింపుము

అరార చక్రానికి కొద్దిగా సెలాగాన స్వయంభూతింగానికి మూడున్నర చుట్టు చుట్టు కుని నర్వాణారంలో కుండలిని శక్తి అధోముఖంగా నిద్రిస్తూ ఉంటుంది. సోధకుడు గురునిగూచునాగూ, కల్ల గరిభుద్వై గురువు దగ్గర ఉపదేశం పొంది, కుండలిని ప్రజోభము ఏ విధంగా చెయ్యలో తెలుసుకోవాలి. కుండలిని శక్తిని గురించి దాదాపుగా అన్ని తంత్రాల లోనూ చెప్పటం జరిగింది. వామకేశ్వర తంత్రంలో:

భుజంగాకార తూపేతి మూలాధారం పక్కాశితా ।
శక్తిః కుండలిని వామ బివతంతు నిభాకుభా ॥
మూలకింధం ఫెచ్చగ్రేణ దిష్ట్యా కమలకండవతే ।
ముచేన పుచ్చం పంగ్మహ్య బ్రహ్మరంధ్రం పమాశ్రితా॥
పద్మాసన గత వ్యస్తే గుడ మాకుంచ్యసాదకః ।
వాయు మూర్ఖ గతిం కుర్యచ్ఛకుంభకానిష్ఠమానసః॥
వాయూనీత వణదగ్ధిః స్వాదిష్ఠానగతో జ్వలన్
జ్వలన్ మాత పవనాపూతై కుప్పిత్రిత హితాత్ ॥

శ్రీవిద్యారహస్యము

కుశ్రగ్రంధిం తతో ధిర్వా విష్ణు గ్రంధిం చివత్కృతః ।
 బ్రహ్మగ్రంధిం చ చిత్తైవ కమలాని భివత్తి షట్ ।
 విహృతమలే శక్తిః శివేన వహ మోదతే ।
 సాదావస్థా పరా క్షేయా పైవ విర్వృతి కారణమ్ ।

తంత్రసారంలో కూడా ఈ విషయాన్ని చెవరించటం జరిగింది.

కుండలేన భవే చక్తి స్తాంతు సంవాంయే ద్దురః॥
 వ్యస్థానా తాత్రువేర్కధ్యం శక్తి ర్దావ ముచ్యతే॥
 మూలాధారాది పట్నక్రం శక్తిస్థాన ముదీరితం॥
 కంఠాదుమది మూర్ధాంతం శాంభవే స్థాన ముచ్యతే॥
 మూలాధారే ధ్యేయం శ్రుత్వా ప్రబుద్ధా శక్తి కుండరీ॥
 జ్వల త్పావకసంకాశ సూక్ష్మతేజ వ్యూహపీఠే॥
 శక్తిః కుండలిని వామ భివతంతు నిభాశుభా॥
 సాత విద్యుల్లతాకారా బ్రహ్మద్వారం మనోమయమి॥
 ముఖేనాచార్యకర్తవ్యారం ప్రమత్తా వరమేశ్వరీ॥
 సాధ్యతైవరయాకారా గ్రంధితయ విభేదిని॥
 వృద్ధాబ్ధ్యై చక్రద్వితయం రుద్రగ్రంధి పదోదితం॥
 వహ్ని మార్కమయం చక్రద్వయం తేజోమయం మహత్॥
 విష్ణుగ్రంధి పతేనోత్తం తైజసం వర్తసిద్ధికం॥
 వాయుకాశ ద్యువిూహం చక్రద్వితయ ముత్తమమ్॥
 బ్రహ్మగ్రంధి పరేనోత్తం మంగళాయితనిం మహత్॥

కుండలినిశక్తి అభారదళంలో, నాటితో తోకను పట్టుకున్న సర్పాకాకంలో నిద్రిస్తూ ఉంటుంది. చుద్ర కిరణాల వల్ల ప్రవించే అమృత పుధారలే దానికి ఆహారం. నిద్రావస్థలో ఉన్న కుండలిని శక్తిని లేపగలిగితే దగవత్పాణ్ త్కారమౌతుంది. పాధికుడి ఎద్దాననంబ' కూచుని, తేకులమ తొడలమీద ఉంచుకుని ఖేచరీ ముద్రతో ఏకాగ్రత సాధించి వారి మరమతో గుదస్థానాన్ని తన్నునట్టి, గాలి పూరించి కుంబించాలి. అతరువాత గుదస్థానము కూడా కుంబించి అసావ వాయుషేను స్థంబింపచెయ్యాలి. అప్పుడు వాయుపును పైకి లాగాలి ఆ విధంగా లాగిపప్పుడు మూలాధార కర్ణికలో ఉన్న కామవాయుపును వామావర్తముగా త్రిప్పాలి. అలాచెయ్యటంవల్ల కామాన్ని ప్రజ్వరిల్లి కుండలిని శక్తి మేల్కొల్పుగాలి అప్పుడు

శ్రీవిద్యారహస్యము

కూర్మ బీజములో కుండలిని శక్తిని ఉర్వ రిశగా నరికిపెండాది.

పాదకుడు ౪ లిమదమలో గుడస్థానాన్ని తన్ని పట్టి వాయువును కుంభిరినప్పుడు వాయువు ఉర్వ ముఖంగా బయలు దేరి చంద్ర సూర్యుల గమనాన్ని అవుతుంది. వేద్రుని గమనము ఎప్పుడైతే అగి పోయిందో, అప్పుడు అమృతం ప్రవించదు అమృతధారలు లేకపోవటం చేతనిదాహర అయిన కుండలిని మేల్కొని నుసుమ్మ నాడి ద్వారా ఉర్వముఖంగా బయలుదేరుతుంది

ఆ రకంగా బయలుదేరిన కుండలిని శక్తి పట్టుకొలను బేరించుకుని, గ్రంధిశ్రయాన్ని దాటి, పంచబహులను అధిగమించి నహస్రారంచేరి, నహస్రదళకమలాన్ని నోటిలోకరచి పట్టుకుంటుంది. అప్పుడు చంద్రమండలంనుంచి అమృతపు ధారలు స్రవించి శరీరంలోని దబ్బెరెందువేల నాడి మండలాన్ని తడుపుతాయి.

మూలాధారము అంధకారబంధురము స్వాదిస్థానము. మణిపూరము మిశ్రమ లోకములు అనాపాతము శ్యాతిర్లోకము విశుద్ధి చంద్రలోకము అజ్ఞాచక్రము సుధా లోకము నహస్రారమే చంద్రమండలము.

వెన్నుపూనకు 'మేరుదండము' అని పేరున్నది. దాని మధ్యలో నుసుమ్మ నాడి త్రినాడి వ్యూహంగా ఉంటుంది. మేరు దండానికి ఎడమవైపున ఇద, కుడి వైపున పింగళనాడులున్నాయి. నుసుమ్మ మధ్యలో వజ్ర అనునాడి ఉన్నది ఇది శిరస్సు వరకు వ్యాపించి ఉంటుంది. వజ్రము మధ్యన చిత్రీక అనే నాడి ఉన్నది. దాన్ని అధారంగా చేసుకుని నట్టు మలాలు భ్రూకాశిస్తున్నాయి. చిత్రీక మధ్యలో కంఠము నుండి పరమేశ్వర పర్యంతము బ్రహ్మనాడి వ్యాపించి ఉన్నది. ఇది కుర్మ భావ స్వరూపిణి.

గౌడ పాడు అనాదు తమనూభగోదయాన్తతిలో కుండలిని శక్తికి మూడు దశలువ్చాయవ్చారు.

కుమారి యన్మంద్రం ధ్యవతిత కతో యోగి దవరా
కులం త్వన్త రోతి మృదుతిత మహాకాలమజగి,
తతః పాతివ్రత్యం భజతి దహరాకాళ కమలే
సుఖానీవా యోగా భవసి భవసీత్యార రసికా॥

అవి వరుసగా 1. నిద్రావస్థ 2. ప్రయాణావస్థ 3. సుఖావస్థ వీటినే 1. కౌమారావస్థ 2. యోగిదవస్థ 3. పతివ్రతావస్థ అంటారు. మొదటి దశలో కుండలిని నిద్రిస్తూ ఉంటుంది. పాదకుడు ఆ శక్తిని మేల్కొల్పి నవ్వుడు నిరాహార అయిన కుండలిని మంద్రస్వరంతో పూర్కారించేస్తూ ఉర్వముఖంగా బయలు దేరి గ్రంధిశ్రయాన్ని బేదిస్తుంది. ఇది ప్రయాణావస్థ బ్రహ్మగ్రంధిచి దాటి నహస్రారం చేరి అమృత ప్రారయై, పతి అయి నరమం పునితో నిహరిస్తూ

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఉంటుంది. ఇది లేక సుఖానన్ధ మూడవరయిన పతివ్రతావన్ధ.

కుంగులివి నహాప్రారంభేదిన తరువాత అమృతాస్వాదన దెయ్యటానికి స్వారిష్టిసేసేలో ఉన్న అగ్ని సహాయపడుతుంది. వాయువుదీ అగ్నిని జ్వలింపజేసి ఆ అగ్ని ద్వారా చంద్ర కుండలంనుండి అమృతాన్ని ప్రసరింపజేస్తుంది.

అట్లుగల ఇరవైతరవతత్వమైన వరాశక్తి, శివుని తనలో కలుపుకుని సుఖా సీనురాలవుతున్నది అని గొడ పాదులవారన్నారు. బ్రహ్మసాయామళము, అపర దూపిష్టకాలలో

తత్రాస్తే వరమేశాని మహాత్రిపురమందరి,

శివార్కమండలం భిత్వా బ్రాహ్మయం తిందుమండలమ్.

తమధ్వాతామృతవ్యంధి వరమానంద నందితా

కులయోచిత్కూలం త్యక్త్వా, వరం పరద మేత్యసా.

కుండలిని శక్తి పట్టకభేదనం చేసి నహాప్రారంభుందలి చంద్రమండలం నుంచి అమృతాన్ని ప్రసరింపజేసి శరీరంలోని గల్లెలెందునోని వాడీ మండలాన్ని తరుపుతుంది. ఆ తరువాత మళ్ళీ స్వారిష్టివానికి వప్పు సేదీస్తుంది.

12. అర్చిరాదిమార్గము

మానవులు తామారించే కర్మ నమనరించి వారు ప్రయాణించే మార్గాలు విశ్లేషించబడతాయి. మానవులు రెండు రకాలకర్మలనాచరిస్తారు.

1. ఉత్తరాయణ మార్గము (శుభమార్గము)

2. దక్షిణాయణ మార్గము (అశుభమార్గము)

1. ఉత్తరాయణమార్గము:- దీనినే అర్చిరాది మార్గము దేవయానము అని కుడా అంటారు సాధకులు ఏ కొరిక లేకుండా శేవలం వరలోక చింతనతో చేసే కర్మను ఉత్తరాయణ మార్గము అంటారు. ఈ మార్గంలో పరబ్రహ్మ తత్వానుభవంకలిగి కృతకృత్యులయినవారు పరబ్రహ్మలో విలీనమవుతారు. ఏడు మోక్షసాధన కోసం కేరవహితమైన కర్మలు కుడా (యజ్ఞయాగాదులు) చేస్తుంటారు.

2. దక్షిణాయణమార్గము:- శేవలము అహిక వాంఛలతో కొట్టుమిట్టాడుతూ, వాటికోసం కర్మలను ఆచరించడాన్ని దక్షిణాయణమార్గము అంటారు. ఈ మార్గంలో పయనించేవారు విశ్వలోకాలకు సాతారు ఏడు పరలోకం లో తమకర్మ ఫలాలు అనుభవించి మళ్ళీ భూలోకంలో పుడతారు. ఈ రకంగా సంసార చక్రంలో పడి తిరుగుతూ ఉంటారు దీన్ని ధూమమార్గము పిన్వయానము అని కుడా అంటారు.

ఈ రెండు మార్గాలు తెలియనివారు క్రిమికీటకాలు, పక్షులు, పాములు, జెయ్రులుగా పుడతారని బృహదారణ్యకో పనిషత్తులో చెప్పబడింది.

" అథమ ఏతో పంఖావో వచిరు

స్త్రీ కీటాః పతంగా మదిదం దండమాకమ్"

పరబ్రహ్మశక్తియుతినిపొందకుండు ఈశ్వరాస్తవదలివతరువాత పరబ్రహ్మలో విలీనమవుతారు అంటే కాని ఎక్కడికీ వెళ్ళకుండా అంబేబ్రహ్మజ్ఞానియొక్క ప్రాణములు ఉత్క్రమింపవు, ఉత్క్రమణ అంటే శేవయాన, పిన్వయానములద్వారా పైకి సావటము. సాధకుడు పరలోకాలకు ప్రయాణమయ్యేసమయంలో అంటే అవసానదశలో, అతడి ఇంద్రియాలన్నీ జన్మది దగ్గరకు చేరతాయి, అప్పుడు అదివియొక్క తత్వరసాటు, అవస్థలు, వర్ణవాలీకం అతనికి ఈశ్వరి గురితక నేతమతమవుతాడు క్రిమంగా కొమ్మింద్రియాలు జ్ఞానేంద్రియాలు వశంతస్థతాయి శేవలంమనస్సు ఒక్కటి ఏలబడిస్తుంది, ఎవయంమూలం తెలుస్తుంది. కానిమాట్లాడలేదు. ఉష్ణతలో ఇంద్రియాలన్నీ కూడతిమకున్న మనసుప్రాణముతో ఏకమవుతుంది. అంటే మనో వ్యాపారం కుడా అంతరిస్తుంది. అప్పుడు ఈలోకంలో జరిగే విషయాలు అతనికి తెలియవు. క్రిమంగా ప్రాణము జన్మదికో కలిసిపోతుంది ప్రాణి ఎగఈవరి దిగఈవరితో కొట్టుకుంటాడు. పతలేంద్రియవ్యాపారము అంతరిస్తుంది. అప్పుడు అతడుచేసినపాపపుణ్యాలు అతణ్ణి అవరిస్తాయి. ఈరకంగా పతలేంద్రియాలనుకూడ గట్టుకున్న జన్మదు శబ్దవృత్తాదులైన పంచతన్మాత్రలతో ఏకమయి పరలోకయాత్రకు

బయలుదేరతాడు. జీవితములు దేవతలకు దేహమువేడిగా ఉంటుంది. అతడువాత దేహంచల్ల బడుతుంది. బంధువులు అదేహానికి అంత్యక్రియలు చేస్తారు, అంటే స్నానదేహాంవశస్తుంది. మూళ్ళదేహం పెరలోకయాత్రకు బయలు దేరుతుంది.

లోకంలో కొంతమంది కర్మలను పలాపేక్షతో చేస్తే మరికొంతమంది నిష్కామకర్మలను చేస్తూ నగుచోపానన కూడా చేస్తుంటారు. దేహాన్ని వదలి జీవుడు బయలు దేరటానికి ఈ రెండు రకాల వారికి తేడాలేదు. కర్మోపాసకులు ధూమ మార్గమున (దక్షిణాయనంలో) పొగా, రెండ వారు అర్చిరాది మార్గములో పోతారు. ఈ రెండు రకాల వారు కూడా మొదటగా హృదయాన్ని దేరుకుంటారు. అక్కడనుండి వీరి ప్రయాణం మొదలవుతుంది శరీరంలో ఉన్న 72 వేల నాడీ మండలమే వీరి ప్రయాణానికి సిద్ధంగా ఉన్న వాహనాలు జీవుడు వారివారి కర్మలననుసరించి దేహముయొక్క కళ్ళు, ముక్కు, వీరు మొదలైన అవయవాల నుంచి బయటకు వస్తాడు. కాని జ్ఞానులకు భాస్కరంధ్రం ద్వారా బయటకు వస్తాడు.

అధ్యాత్మహ వివర్తంతే శ్మశానే మిత్రబాంధవా ।

సుకృతండుచ్చైతంతైవ గచ్ఛంతమమ గచ్ఛతి ॥

మానవుడు సంపాదించిన అస్తిపాస్తులు అతని వెంటరావు. అతడు సంపాదించిన ఇల్లు వాటిలి, సంపద అన్న అక్కడే ఉండిపోతాయి. ఇతని మరణానంతరము వారసులు ఆస్తులకోసం పోట్లాడుకుంటారు. ఇంత కష్టపడి ఆస్తులు సంపాదించివా మరణించేటప్పుడు నల్లక్షం మంచిదికాదనో, ఇతర కారణాలచేతనో అతణ్ణి వాకిట్లోనే వాపవేసి వదుకోవెడతారు. కాలట్టి సంపాదించిన అస్తిపాస్తులు ఇక్కడివరకే పరిమితమైపోతాయి. ఇక ఇతడంటే ఇష్టపడి బంధువులు, మిత్రులు శ్మశానండాకా వెళ్ళి అతణ్ణి పొగవంపుతారు మహా అయితే అతడికి దహన సంస్కారాలు పూర్తయ్యేదాకా అక్కడ ఉంటాడు. చివరకు అతనితో పాటుగా వెళ్ళేది అతడు దేసిన పాపపుణ్యాలే. అతడు మంచి పనులు చేస్తే, అతను మరణించిన తరువాత కూడా అతడు చేసిన పనిని పది పుండి మెచ్చుకుంటారు. ఎంతకాలమైతే అతడి మంచి పనులను జనం కొనియాడు తుంటారో, అంతకాలం అతడు స్వర్గసుఖాలు అనుభవిస్తాడు. అతను మంచి పాపని, మహామలావుడవ పదిమంది మహానుచందటమే స్వర్గ సుఖం. అతడు చేసిన పనులవల్ల భాగవదీన వారు అతడు పొయిన తరువాత ఆనందిస్తారు. అదే అతడికి నరకం. అంతుచేయనే మరణించిన తరువాత అతడితో వచ్చేవి అతడు చేసిన కర్మ ఫలితాలేకాని వేరుకావు.

మరణించడమేమియుండు, అఖరి దశలో అతడు చేసిన పాపపుణ్యాలు అతడికి గుర్తుకువస్తాయి. అతడి మరు జన్మ ఏమిటి అనే విషయాన్ని అతడు తెలుసుకోగలుగుతాడు. పాపకర్ముడు ఇంత కష్టపావమైన జన్మరాబోకున్నదని తెలిసి విలపిస్తాడు. జీవి ఈ శరీరం నిడివి పోవటానికి ఇష్టపడడు. చివరకు శరీరం మంచి జీవి గెంటివేయబడతాడు. ఈ కారణంచేతనే పాపకర్ముల మరణాలు సాధారణంగా నీడంగా ఉంటాయి. పుణ్యచరితులకు అనాయాస మరణం లభిస్తుంది.

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఈరకంగా బయలు దేరిన జీవికి తనమరుజన్మ ఏమిటన్న విషయం తెలుసుంది. కర్మరహితమైపోయిన పాప పాపి ఫలితమైన పాపపుణ్యాలనుభవించిన తరువాత మళ్ళీ ఈ లోకంలో పుడతాడు నిష్కామకర్మచేసిన జ్ఞాని మునుష్యా వాడీ ద్వారా బ్రహ్మరంద్రంచేరి అత్మకనుండి సూర్యమండలానికి పోతాడు ఇక్కడ చాలి పగలు అనే ధేదం లేదు. ఉత్తరాహ్నము అంటే సూర్యుడు మకర రాసిలో ప్రవేశించిన వాటినుంచి (జనవరి 14) కర్కాటక రాశిలో ప్రవేశించేవరకు (జూలై 17) అని అర్థము కాదు. ఈ మధ్యకాలంలో మరణించిన వారు మాత్రమే పుణ్యలోకాలకు పోతారనేది నిజంకాదు గతంలో చెప్పిన దేవయానాన్నే ఉత్తరాయణమంటారు జ్ఞాని అయినవాడు దక్షిణాయనంలో మరణించినా సూర్యమండలం చేరతాడు బ్రహ్మలోకానికి తలవాటిచి సూర్యమండలం ఉపాసనాపదులు చేయకొరగినస్తానము బ్రహ్మలోకము ఆమార్గమే అర్చిరాది మార్గము. అర్చిరము అంటే అగ్ని' అర్థము.

బ్రహ్మలోకానికి పోయే మార్గము అతి కాంతి వంతమైన దింబముచే కప్పబడిఉంటుంది అకాంతిని మనంచూడలేము. అప్పుడు సాధకుడు, అకాంతి దింబాన్ని తొలగించి, బ్రహ్మలోకానికి దారి చూపమని సూర్యభగవానుణ్ణి ప్రార్థిస్తాడు.

హరణ్మయేనపాత్రైః పత్యప్యావహితం ముఖమ్ ।

తతేత్యం పూచన్న పావృణు పత్య ధర్మాయ దృష్టయే ॥

పూచన్నే కర్తే యమ మాత్యప్రాణాపత్య

ప్యాపా రక్షీన్ పమూపా ।

తేజోయతేత రూపం శర్మారతమం

తతేతే పత్యమి యోగిపావసా పురుషసో హమస్మి ॥

౧. సూర్యభగవానుడా శౌంతిర్మయమగు సాత్రముచేత బ్రహ్మలోకము అర్చారము కప్పబడి ఉన్నది. ౬ దేవా సత్యమైన ధర్మాన్ని అచరించినాకోసం ఆ మార్గాన్ని తెరవవలసినది.

౭. సూర్యభగవానుడా నీతిరహంసు తొలగించి కాంతిని ఉపసంహరించు. నీ అనుగ్రహంచేత మంగళకరమైన నీరూపాన్ని చూడగలుగుతాను.

వాయురవిల మమృత మధేదం భస్మాంతం శరీరమ్ ।

ఓం క్రతేష్వర కృతంస్వర క్రతేష్వర కృతంస్వర ॥

ఈ వా ప్రాణవాయువు, సర్వ వ్యవ్రము శాశ్వతము అయిన ప్రాణమందు రీతమగుగాక, ఈ శరీరము బూడిద అగును గాక ఓమనసా పూర్వకర్మలను గుర్తు తెచ్చుకో మరణించుటోయే మోసపుడి అలోచన ప్రధానంగా ఉత్తర జన్మల మీద ఉంటుంది. అందుకనే తనజీవితంలో చేసిన కర్మలను అంటే పాపపుణ్యాలను గుర్తు తెచ్చుకోమని మనస్సును హెచ్చరిస్తున్నారు.

మోసపుడు ఎన్ని దుష్టుత్వాలు చేసినా చెవరకు ముఖంగా ఉంటాలనీ, స్వర్గలోకాలను భవించాలనీ కోరతాడు. అందుకనే సత్కర్మల వాచరించిన మానవుడు.. తనను మంచి మార్గం

ద్వారా తీసుకుపోముని అగ్ని దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తారు.

అగ్నేవయ మవధాదాయ అస్మిన్
విశ్వాని దేవతాయువాని చిద్వాన్ ।
యు మోధ్యన్మజ్జహారాణమన
భూయిష్ఠాంత తమ ఇత్తరంధ్రము ।

1. అగ్నిదేవా । వేను చేసిన కర్మలన్నీ నీకు తెలుసు. నాలోని పాపాలను నిర్మూలించు. వేను చేసిన కర్మఫలితాలను భవించటానికి వచ్చు నుంచి మార్గంగుండా తీసుకుని పోవలసింది అని ప్రార్థిస్తారు. ఇక్కడ సూర్య భగవానుడు అంటే ఆ పరమేశ్వరుడే అని గుర్తించాలి.

సాధకుని ప్రార్థన ఆలకించి మూర్ఖుడు బ్రహ్మలోకానికి అద్భుతా దీప్తి కాంతి బలబాన్ని తొలగిస్తాడు ఈ మార్గంలో మొదటగా ఇంద్రుని అగ్నిలోకము అర్చితము అంటే అగ్ని అందుకే దీప్తి అర్చితాది మార్గము అగ్నిమార్గము అనికూడా అంటారు. ఇది ఖరభద్రమైన మార్గము. ఈ మార్గంలో మొదటగా అగ్నిలోకము అహర్లోకము (పగటిదేవత) శుక్లనిక్షాదేవత, ఉత్తరాయణదేవత, మానదేవత, సంపత్కరిదేవత, దేవలోకము, యమలోకము, అదిత్యలోకము శంకరలోకము, విద్యుల్లోకము, వరుణ లోకము ఇంద్రలోకము, ప్రజావతి లోకము ఉంటాయి. దివరకు బ్రహ్మలోకముంటుంది.

2. ఇప్పుడిక అవయవములు అధీనంలో ఉండవు అతను క్షకబోధినుండి మరొక బోధికి కడలరేడు అని ముందే చెప్పబడింది ఇప్పుడు ఆ శివుడు ఒక లోకం నుంచి ఇంకొక లోకానికి స్వయంగా పోతేడు కాబట్టి ఆయాలోకాలలో ఆయాదేవతలు, మహాపురుషులు అతనికి గమనానికి సాయనడతాడు బ్రహ్మమావనెన్నెత్తుకు జీవిని నిర్ముల్లంకరించి బ్రహ్మలోకానికి తీసుకుని పోతాడు. ఈ మార్గంలో వరుణ, ఇంద్ర, ప్రజావతులంతా జీవి ప్రయాణానికి అనుమతిస్తారు. అంతేకాని ఆర్థగించరు. ఈరకంగా జీవుడు బ్రహ్మలోకం చేరతాడు

సాధకుడు చేసిన కర్మలపల్ల వచ్చేస్వర్గము కాశ్యపం కాదు సాధకుడు స్వర్గంలో పుణ్యఫలమును అనుభవించిన తరువాత మళ్ళీ భూలోకంలో వుండతాడు కాని బ్రహ్మలోకం చేరిన వారు తిరిగి రాదు. కల్పాంతం లో పరబ్రహ్మలో లీనమైపోతారు. అందుకేనే బ్రహ్మలోకము చేరే మార్గము ఉత్తమమైనది. అదే ఆర్యురారి మార్గము అని చెప్పబడింది.

13. భావనావనిపిత్తు

ఉపనిషత్తు అంటే బ్రహ్మవిద్య బ్రహ్మవిద్యా పరిశిలకులైన విద్వాంసులకు కర్మ జన్మ మరణాలను లేకుండా చేసేది. అజన్మమరణాదికమైన దానిని నశంపచేసేది. బ్రహ్మవద్యలాభాన్ని కలుగజేసేది. అందుకే దీనిని ఉపనిషత్తు అన్నారు. వేదాలు మూడు కాండలుగా విభజించబడ్డాయి. అవి 1 కర్మ 2 ఉపాసన 3. జ్ఞాన కాండలు. వీటిలో ఉపాసన, జ్ఞాన భాగాలకు 'ఉపనిషత్తు' అని పేరు ఉపనిషత్తులు మొత్తం 108 వాటిలో ప్రసిద్ధమైనవి వర్తి.

ఈ కేవల భక్తి, ముండక, మాండూ క్యనిపిత్తి,
ఐశ్వర్యంబ, భాందోగ్యం, బృహదారణ్యకాండకా

1. ఈశోపనిషత్తు	6. మాండూక్యోపనిషత్తు
2. కేనోపనిషత్తు	7. తైత్తిరీయోపనిషత్తు
3. కఠోపనిషత్తు	8. ఐశ్వరీయోపనిషత్తు
4. ప్రశ్నోపనిషత్తు	9. భాందో గ్యోపనిషత్తు
5. ముండకోపనిషత్తు	10. బృహదారణ్యకోపనిషత్తు

మిగిలివవాటిలో

1. యోగోపనిషత్తులు ఇరవై	20
2. వేదాంతోపనిషత్తులు ఇరవైవారుగు	24
3. నవ్వాబోపనిషత్తులు వదిహేడు	17
4. శైవోపనిషత్తులు పదిహేను	15
5. వైష్ణవోపనిషత్తులు పద్మాలుగు	14
6. దేవునిపనిషత్తులు ఎనిమిది	8
మొత్తం తొంభై ఎనిమిది	98

వీటిలో తేదీ సిద్ధాంతమును ప్రకాశంగా చెప్పే ఉపనిషత్తులను తేదీ ఉపనిషత్తులు

అంటారు అవి ఏనిమిది.

1. త్రిపురంపనిషత్తు	5. భావివోపనిషత్తు
2. త్రిపురలోపనిషత్తు	6. సరస్వతీ రహస్యోపనిషత్తు
3. దేవీ ఉపనిషత్తు	7. వీశోపనిషత్తు

శ్రీవిద్యారహస్యము

మోటు ఎవమెది ఉపవిపత్తుల మీది వూర్తి ఎవరాటకు గిజ్జనెత్తవారాయణ
గుప్తగారి అద్వర్యంలో ప్రార్థనా గాన ప్రచార సంఘము సత్కవారాయణపురం,
విజయవాడ వారు ప్రచురించిన 'ఉపనిషత్ కల్పతరువు' చూడగలరు.

భావనోపనిషత్తు ఆధరణ వేదములోనిది దీనిలో ఆంతర్భాగము ఆంటే దేవి
మానసిక పూజావిధానము వివరించబడింది.

భావనోపనిషత్తు పూర్తి పాఠము

ఓం శ్రీగురు: పరమకారణ భూతాశక్తి: తేననవరంధ్రరూపదేహ: పంచక్షంఠూపం
శ్రీచక్రం వారూపిత్వదూపా, కురుకుల్పాంశుదేవతామాతా: పురుషార్థాప్నోతా: దేహాపంచంపు
ద్యుప: త్వగాదిపవనభాతుభిరనైన్యంయంతా వంకల్పా: కల్పతరవ: తేజ:కల్పకాద్యానం
రసవియాభవ్యమావా మధురామృతికక్షకుక్షియంపదరసాన్నద్యుతప: కియాశక్తిపీఠంకుడలిపి
జ్జనశక్తిర్జ్జనా, జ్జనశక్తిర్జ్జనాప్రిపురమందరి శ్రీయాశక్తిపీఠంకుడలిపి, జ్జనశక్తిర్జ్జనా
జ్జనశక్తిర్జ్జనాప్రిపురమందరి జ్జనాహాతా జ్జనమర్జ్జం, జ్జేయగంధాపి,
జ్జాత్మనాశ్లేగోనానుభేదభావనగం శ్రీరత్రహజనమ్ చింతా సోప శృంగారాదునా మనరసా
అదిమాదయ: కామ జ్ఞోర లోభ మోహ మదమాత్మర్య పుణ్యపాప మయా బ్రహ్మద్వైపక్షేయ:
అభావనపతం ముద్రాశక్తయ: ఎద్రివ్యప్రేతాపయ్యాతా శ్రత్రత్యకే బభుర్విప్య ప్రాణమందరి
పాదపాయాపన్న మనోవికార ద్విదశక్తయ: పరమాదనాగమప విసర్గసందహనో పాదాపేక్షా మద్ధ
యోవంగ కుమమాది శక్త యోక్తా అంఘుసా, కుపతా, విశ్వదరీ, వరుణా, హస్తీకర్పా, యశస్వరీ
అశ్వపి, గాంధారి, పూపాశంఖిపి, వరవృత, ఇదా, పింగళా, మమహ్నా, చేతి, రతుర్దశవాద్య
సర్వసంక్షోభిన్యాది చతుర్దశ దేవతా ప్రాదాపాన, వ్యావోదాన, ఏమాన, వాగ, కూర్మ, కృకర, దేవిదత్త
దనంజయో దశవాయప పుర్యపిద్ధిపురాపి దేవ్యో జహ్నుకారదేవతా: ఎతద్వాయుదశక సంపర్గే పారి
భద్రేవ రీతకష్టారక శంకరాపాక ప్లావనామృతమితి ప్రాణముల్కాత్యేన పంఠవిధోస్తే మనుష్యాదాం
మోహక తపాభో భక్త్య భోక్త్య దేహ్య భోక్త్య సేయాత్మకం తకుర్విభుకుక్తుం సాధయంత్యేతా
దశధవకలాపర్యజ్ఞత్యా ద్యంశర్దశారదేవతా: శీలస్తే మఖిదు:భేద్వా పర్యరజస్తమోగుణా పశిన్యాది శర్ద
యోక్తా శక్తి పుర్య రూప రస గంధా: పంఠతవ్యాజా పంచపుష్పిలాతా: మన ఇభుధమ: పశ్యేబాద
రాగ, హాశ ద్వేషాంకుశ: అవ్యక్త మహత్తత్త్వాహంకారా, తామోశ్వరీ, వల్లీశ్వరీ
భగమూరిన్యంశస్త్రకేదాగ్రగదేవతా పంఠపశతిధిరూపేదకాలవ్య పరిమాణానలోకసంపంఠదశవిన్యా,
శవామూపాధిధీపతాతయీ: కామేశ్వరీ పదాపంద పునాపూర్వా ప్యన్యేకరూపాదేవతా పరిధిమితి
సోపాత్మకరంగం పత్యమే కర్తవ్యమకర్తవ్య మోదాసీన్యమితి విదేక లాపనాయుక్త ఉపదార, అస్తి
నాస్తీతి కర్తవ్యతా అమనరాత: తవ్యలహ్యంశ:కరణనామేకకూప తవ్యలహ్యంశ:కరణనామేకకూప
విషయ గ్రహణమానవమ్ విషయ గ్రహణమానవమ్' రక్త కుళ్ల పరైకీకరణం పార్శ్వమ్ ఉచ్చర

శ్రీవిద్యారహస్యము

దామోదానువంధావమర్త్యమ్ వ్యర్థంవ్యతస్పిశ్య మిత్యావమనీయమ్ చిద్రూద్రమయో
పర్యంగప్రపంచగోస్థానమ్ చిదగ్ని వ్యూహం పరమాపందాశ్చిస్సురణం వజ్రం ప్రత్యేకగంపప్రపంచశిథి
ధిన్నక్తేనేచ్ఛాజ్ఞాన శ్రీయాశ్చక బ్రహ్మగ్రంథి మద్రవతంకు బ్రహ్మవాదీ బ్రహ్మసూత్రమ్ స్యవ్యతిరిక్తపస్తు
వంగరహిత వ్యరణంవిభూషణమ్ పత్సంగపరిపూర్ణా మన్యరణంగంధ. పమస్త వివయాదాం
మవసః సైర్యేణానువంధానంకుసుమమ్ తేహమేవపర్యదాస్యతరణంభూపః పవనాచిచ్ఛాస్పర్శ్యజగంప
పచ్చిదుల్కావాదేహో దీపః. ఎమస్తయోగాయాత చర్తనం వైవేద్యమ్ అవస్థాత్రయైకీకరణం
తాంబూలమ్ మూలాదారాది బ్రహ్మచిరి వర్ణంతం. బ్రహ్మరవిద్రాదిమూలాగారగోర్యంతం గణాకవ
రూపేణ ప్రాదర్శియమ్ తురీయావస్థా పమస్కారః దేహాకూన్య ప్రమాత్మతా విమజ్జనం చలిహరణమ్
పత్యమస్తీకర్తవ్య సుకర్తవ్య మూదాపీన్య విత్కాత్మ విలాపవగ్విహ్మః స్యయం తత్పాదువా విమజ్జనం
పరిపూర్ణద్యానమ్ ఏవం ముహూర్తప్రయం భావనయా యుక్తే భవతి, తస్య దేవతాత్మేన్యసద్విః
చించితకార్యాద్యయత్నేన సిద్ధ్యంతి న ఏవ శివయోగీతి కథ్యత ఇత్యుపనిషత్

భావనోపనిషత్తు మొత్తము 49 సూత్రాలుగా ఉంటుంది. దీనిలో

1నుండి 10 సూత్రాల వరకు - మానవ దేహమే పరమేశ్వర స్వరూపమని

11నుండి 24 సూత్రాల వరకు - శ్రీచక్రములోని వదావరణాలను

25నుండి 49 సూత్రాల వరకు - మానసిక పూజా విధిని వివరిస్తాయి. :

1. "ఓం శ్రీగురుః పరమహరణ భూతాశ్చైః"

గురుర్బ్రహ్మ, గురుర్విష్ణుః, గురుర్శైవోమహేశ్వరః

గురుష్వాక్షత్పంద్రబ్రహ్మ తస్మై శ్రీగురవే నమః ।

మంత్రోపదేశంచేసి దీక్షనొసగిన గురువుత్రిమూర్తి స్వరూపుడు. అజ్ఞానమనే
చీకటినిపారద్రోలి జ్ఞానమనేరీపకాంతిని యాపిమహానుభావుడు. అతని యొక్క ఉపదేశంతోనే
బ్రహ్మత్వంసిద్ధిస్తుంది. అందుకే గురువు సాక్షాత్తు వేదబ్రహ్మస్వరూపము అని నెప్పుడూగి

వగురోరధికం తత్త్వం, న గురోరధికం తపః

తత్త్వ జ్ఞానార్ వరం జాన్తి, తస్మాశ్రీ గురవేనమః ।

గురువుకన్న ఎక్కువ అయిన తత్త్వములేదు, తపస్సు లేదు. అతను శిష్యువకు
ఉపదేశించే జ్ఞానము కన్న ఎక్కువైనదిలేదు.

వందే గురుపదద్వంద్యం, అవాత్మావన గోచరం ।

శ్రేతరక్ష ప్రభావిన్మం । శివశక్త్యా త్మకంపరం ।

మహావాక్కులకు గోచరించనిది, శ్రేత రక్షకాంతుల కన్న అధికమైనకాంతివిద్యువది.
శివశక్త్యాత్మకమైనది అవగా పరబ్రహ్మ స్వరూపమైనది అయిన గురు సాధములకు
వమస్కరించుచున్నాను. అందుకే " ఓం శ్రీగురుః పరమహరణభూతాశ్చైః అదేగురుత్వానంతో

శ్రీ విద్యారహస్యము

ఈ ఉపనిషత్తు మొదలవు తుంది.

2. "తవవరంధ్రయాదేహా నవచక్రయామ శ్రీచక్రం"

మానవదేహము నవరంధ్రములతో కూడినది. శ్రీచక్రము తొమ్మిదిచక్రములనమూహము త్యగాదిధాతులుపుటొమ్మిది, శ్రీచక్రంలోని భూభువన ద్వంద్వముండి లిండుపుదాకాగలఅవరదలన్నీ మానవదేహంలోని వివిధఅంగాలు సాధకుని దేహంలోని పట్టుకాలు శ్రీచక్రంలోని వివిధచక్రాలతో ఐక్యముచేందుకున్నాయి ఈవిషయాలన్నీ 'శ్రీచక్రము - మానవదేహము' అనేఅధ్యాయం ౧౩వదిచటంబిగిసింది. ఈరంగంగానున్నదైతే మానవ దేహమే శ్రీచక్రము సాధకునిదేహమే దేవాలయము అని భావించాలి. || దేహోదేహాలయస్థానో జీవోదేవస్ససాతన.

3. వారాహీచక్రయాహి, కురుకుశ్చావళిదేవతామాతా ।

శ్రీచక్రానికి ప్రధానదేవత శీదేవి వరాహుని అమెశరీరమునుండి వర్షింప కాంతిపుంజాలు అస్తవ్యస్తమైన అణిమాలిదేవతలు. అలాగే సాధకుడికి తండ్రివారాహి శబ్దికురుకుశ్చావళి ఇక్కడ 'హతా అంటే సాధకుని యెవ్వయోగ్యతమబట్టి కొన్నింటి వీర్భువని అంటేవరాహవారాలలు, మోక్షములను ప్రసాదిస్తుంది. మానవశరీరంలో ఉన్ననాడిమండలంలో ప్రాంతాది అనిచెప్పబడే సుమమ్మానాదినీ కురుకుశ్చా అంటారు. సుతానందువుమర్యా మణిర్వీణమందున్న శ్రీదేవిపట్టణానికి చిత్రమీ, అహంకారము అనబడే రెండుప్రాకారాలమర్యా విమర్శయూవమైన బావియందుండేది కురుకుశ్చావళి అనే దేవత సముఖమైనదేవత కాబట్టి ఈమెనుమాతృదేవతగా భావించాలి. లలితాస్తవరత్నములో ఈవిధంగాచెప్పబడింది

"కురువిందతరడివింఱుండులాలచిప్పిర్దికుచవమన్మధ్యాం

కుంకుమచిక్రిగిగ్రాగ్రిగురుకుశ్చా మనవికుర్మ హేవతతం"

కురువిందరత్నములపై నీనీవనించునది, కులవర్వతములకుమించినస్తవములచే మిగిలెనిదుముకలది, కుంకుమస్తాయబడినదేహముకలది అయిపకురుకుశ్చాదేవిని మనసాధ్యానించుచున్నాను. ఛాందోగ్యోపనిషత్తులో చెప్పినట్లుగా బ్రహ్మలోకానికి వెళ్ళేమార్గంలో రెండు ఆమృతనీరస్సలున్నాయి. అవి ఇరమ్మడియములు అనిచెప్పబడింది ఇరముఅంటే అన్నము మదీయము అంటే ఆనందము అక్కడ ఆమృతనీరముగల 'సోమనవనమ అవేష్టకము ఉన్నది అపట్టదానికి అవరాచితము అనిపేరు.

4. "వృరుషాధ్యాస్తాదరాః"

నస్తవముద్రాలు, నస్తర్వీపాలురాతినే తరువాత సురానముద్రమున్నది. దానిమర్యాలో మణిర్వీణము మానవదేహంలోని నస్తరణ లేనస్తర్వీణాలు అ పైసనస్తనముద్రాలు. అతనువర మధానముద్రము, మణిర్వీణమునస్తనముద్రాలు, నస్తర్వీపాల వివరాలు ఈదిగువ ఇవ్వబడ్డాయి

శ్రీచిద్యాశరూపము

వేముద్రాలు

1. అవతానముద్రము

2. ఆజ్ఞానముద్రము

3. సురానముద్రము

4. సర్పిణముద్రము

5. దధివముద్రము

6. క్షీరముద్రము

7. జలనముద్రము

దీప్తిపాలు

జంజూర్వీపము

స్లక్షదీప్తిపము

కుశదీప్తిపము

క్రౌంచదీప్తిపము

శాకదీప్తిపము

శాల్యబీదీప్తిపము

పుష్కరదీప్తిపము

బిందుస్థానాన్ని ద్వాదశాంతము అంటారు. ఆధారచక్రం దగ్గరనుండి లెక్క పెట్టినట్లైతే బిందువు పన్నెండవది అవుతుంది.

1. కులవేద్యము.

(మూలాధారానికి

శ్రీందరక్షనర్థము

గలిగిన వేదాధారత వేద్యము)

2. అష్టదశవేద్యము

3. ఎత్తళవేద్యము

4. మూలాధారము

5. స్వీధిష్టానము

6. ముద్రాధారము

7. అవాహనము

8. ఏకుర్థము

9. విశుద్ధబంధిణాగ్రము అష్టదశము

10. అష్టాక్షము

11. సహస్రశకులము

12. అకులవేద్యము (వేదాధారకర్ణిక)

ఇక్కడక్క సహస్రశకులకవే బిందు స్థానమున చంద్రమండలమున అంటారు.

5. "దేవో"నవరత్న దీప్తిపః

సాక్షకునిశరీరమే సురానముద్రము మధ్యలో ఉన్నటువంటి నవరత్నము యమైవదీప్తిపము ఇదేమణిదీప్తిపము. అదేవిడి విలయము అంటేదేవిఎక్కడో లేదు, పాదకునిశరీరంలోనే ఉన్నది

6. "త్యగాదిపస్తథాకుభిరవేక్షేన్సంయుక్తా సంతల్పాః కల్పితరవః"

మానవరూపము ఏడువాతువుల వలన ఎర్పడింది వాటిని నివృత్తాతువులు అంటారు, అవి

1. చర్మము.

5. ఎముకలు

2. రక్తము.

6. మెల్ల

3. మాంసము

7. శుక్లము

4. మెదలు

దేవిమణిదీప్తిపంలోని కల్పవృక్షచాయలో ఉంటుంది మానవదేహంలోని ఎనిమిదికల్పవృక్షసముదాయము ఆ చోటునదేవి ఉంటుంది

శ్రీవిద్యారహస్యము

7. "తజఃకల్పకోద్యానం"

చూసారంలో ఉండేదేనియొక్కవైతిదింబమే జీవన్మయాపము, దానియొక్క, కాంతికిరణాలే శరీరమంతావ్యాపించి ఉన్నాయి. ఈకిరణాలకాంతులనే కల్పకోద్యానము అంటారు.

8. "రససయాభావ్యమానా మధురాష్ట్రతైక్షణికపాయరసదరసాన్నద్భతమః" నాలుకకుతెగిపిగుచులు ఆరు. ఈఆరురుచులనే అరుణుగువులుగాచావించారి వాటివైవరాలు ఈవిధంగా ఉంటాయి.

గునులు	ఋతువులు
1. తీప	వసంత ఋతువు
2. ఉష్ణ	గ్రీష్మ ఋతువు
3. కారము	వర్ష ఋతువు
4. పులుపు	శరదృతువు
5. చేరు	హేమంత ఋతువు
6. చగరు.	శివరఋతువు.

ఈరకంగా ఇప్పటివరకు రేచీనివాసమైన మణిద్వీపము, పొదకునిదేహము ఒకటే అనితెప్పబడింది. ఇకవరిచారదేవతలవినకల

9. "శ్రీయాశక్తిపీఠంకుడలిసి, జ్ఞానశక్తిర్భూ, ఇద్వాశక్తిర్భూతిస్సరమందరీ"

మానవదేహము శ్రిశక్తిమాయనూ అది 1.బద్ధా 2. జ్ఞాన 3. శ్రీయాశక్తులు. ఈశక్తులవలననే పనులుజరుగుతాయి ఏదీలోమొదటిదైన ఇద్వాశక్తి అదే విశ్వరూపము. జ్ఞానశక్తి అనేది మందిరము. శ్రీయాశక్తి అనేగిరిగము ఏదైనాఒక వనిదేయాలనే ఆలోచన ముందుగామొదడులో వస్తుంది. అదేఇద్వాశక్తి లేకవరాశక్తి. ఇది అధారాది చక్రాలగుండా వశ్యంతి, మర్కమా, నైగోగూపములుపొందుతుంది

10. " జ్ఞాతాచోతా జ్ఞానమర్హం, జ్ఞేయగోపాచి:

జ్ఞాతృజ్ఞానజ్ఞేయోనామభేదభావనగో శ్రీచక్రపూజనమ్"

ఇక్కడ మూడు పదాలు తెప్పబడ్డాయి. అవి

1. జ్ఞాత	-	నివయవరిజ్ఞానమగుకానాడు పొదకురు
2. జ్ఞానము	-	తెలుసుకొనవలసినది.
3. జ్ఞేయము	-	తెలుసుకొనబడినది.

ఈమూటింటిని 'బ్రహ్మటి' అంటారు జ్ఞానము అభివృద్ధి చెందినప్పుడు మిగిలిన రెండూ అంటే జ్ఞాత, జ్ఞేయములు దాని యందు రీనమయిపోతాయి. అప్పుడు మిగిలేది జ్ఞానము ఒక్కటే. అదే పర బ్రహ్మసందము.

పొదకుడే అంతర్యాగానికి యజమాని. అతడే జ్ఞాత. అర్హమే జ్ఞానము జ్ఞాత, జ్ఞానము, జ్ఞేయాలను జర్మము చెయ్యటమే శ్రీచక్రపూజ, గిరిగ్జ్ఞానాజ్ఞేయస్వరూపిణి జ్ఞానము వలన

శ్రీవిద్యారామస్వము

మాత్రము తిలుసుకొనగనరీ దేవి. కాబట్టి త్రిపుటిని బయంచేయటమే శ్రీచక్రపూజ అయి బ్రహ్మసందాన్తిస్తుంది. దేవిజ్ఞానాక్షయస్వరూపిణి అనగాకేవలము జ్ఞానముచే తనే తిలుసుకోవగనరీ.

11. " వియతి పహిత కృంగారాదయో నవరసా అగ్రీమాదయః "

ప్రథమా నవరసా :- ఇక్కడ శ్రీచక్ర ఆవరణ దేవతలను వివరిస్తున్నారు. చక్రాగ్రవ భూపురం మొగి ప్రారంభించి తిండువులో పూర్తి చెయ్యాలి. అందుకు ప్రథమావరణ అయిన భూపుర దేవతలను వివరిస్తున్నారు.

భూపురం లో మూడు రేఖలున్నాయి. వాటిలో మొదటి రేఖయందు అన్ని వైపులా అణిమూడినిర్మింపులున్నాయి. పాదకుని శరీరంలో నవరసాలున్నాయి. ఈనవరసాలే ప్రథమావరణలోని ప్రథమ రేఖలో ఉన్న దేవతలు. వాటి వివరాలు ఈవిధంగా ఉన్నాయి.

పాదకుని శరీరంలోని నవరసాలు

ప్రథమ రేఖలోని దేవతలు.

1. కృంగారవము

1. అణిమూడి

2. హన్యకవము

2. బహుమానిధి

3. కరుణరసము

3. గరిమానిధి

4. రేద్రరసము

4. మహిమానిధి

5. పీఠరసము

5. ఈశత్వనిధి

6. భయానకరసము

6. వశత్వనిధి

7. భీభత్స రసము

7. ప్రాణామ్యనిధి

8. అదృశ్యరసము

8. ప్రాప్తినిధి

9. కాంతరసము

9. సర్వకామసిద్ధి

12. " కామ క్రోధ లోభ మోహ మదమాత్మర్య పుణ్యాపాప మయా బ్రాహ్మద్యైతకైతయః "

భూపురంలోని రెండవరేఖలో ఉన్న ఎనిమిది మంది దేవతలు, పాదకుని శరీరంలోని

మనోవికారాలుగా చెప్పబడ్డాయి. వాటి వివరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

మనోవికారాలు

ద్వితీయ రేఖలోని దేవతలు

1. కామము

బ్రాహ్మ

2. క్రోధము

మహేశ్వరి

3. లోభము

కామరీ

4. మోహము

వైష్ణవ

5. మదము

నాగాన

6. మాత్మర్యము

మాహంద్రీ

7. పుణ్యము

తామ్రంజ

శ్రీవిద్యారహస్యము

8. సావము

మహాలక్ష్మి

13. " అథాశవచకం ముద్రాశక్తయః "

సాదకుని శరీరంలో మూలాధారం నుండి ద్వాదశాంతము వరకు గల తొమ్మిది స్థానాలు భూభ్రంశంలోని తృతీయ రేఖలలోని తొమ్మిది ముద్రాశక్తులు వాటి వివరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

సాదకుని శరీరంలోని స్థానాలు

ముద్రాశక్తులు

1. మూలాధారము
2. ద్వారాప్తానము
3. మణిపూరము
4. అనాహతము
5. విశుద్ధదళము
6. లంఠికాగ్రము
7. అబ్జచక్రము
8. సహస్రారము
9. ద్వాదశాంతము

- పర్వ సంక్షోభిణీశక్తి
- సర్వ బ్రహ్మచరీశక్తి
- సర్వాకర్షణీశక్తి
- సర్వవశంకరీశక్తి
- సర్వోన్మాదినిశక్తి
- సర్వమహాంకుశాశక్తి
- సర్వభేదరీశక్తి
- సర్వరూపాశక్తి
- సర్వయోని శక్తి

14. " పృథివ్యే ప్రజ్జ్వలాయ్యాదాశ శ్లోత్రత్యక్ చక్షుర్విష్యే ప్రాణనాక్రాదీ పోదసాయూపసః మనోవికారా వ్యుదాశక్తయః "

ద్వితీయావరణ :-ఈ దశలో దెండ్రుప ఆవరణ పొదశదశము దీనిలో పదహారు దళాలుంటాయి. ఏదిలో ఏదిహారు మరది ఆకర్షణ దేవతలుంటారు. వీరు పంచభూతాలు, జ్ఞానేంద్రియాలు, కర్మేంద్రియాలు. మనస్సుల యొక్క స్వరూపాలు వాటి వివరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

పంచభూతాలు, జ్ఞానేంద్రియాలు

ద్వితీయావరణలోని దేవతలు

1. పృథి
2. జలము
3. అగ్ని
4. వాయువు
5. అకాశము
6. కన్ను
7. ముక్కు
8. చెవి
9. నాలుక
10. చర్మము

- కామోద్భిణీదేవి
- బుద్ధ్యాకర్షణీదేవి
- అపాంశరాకర్షణీదేవి
- శబ్దాకర్షణీదేవి
- స్పృశాకర్షణీదేవి
- రూపాకర్షణీదేవి
- రసాకర్షణీదేవి
- గంధాకర్షణీదేవి
- చిత్తాకర్షణీదేవి
- సైక్యాకర్షణీదేవి

శ్రీవిద్యారహస్యము

11. పాక్కు	స్వత్వాకర్షితదేవి
12. పాటి (చేయి)	నామాకర్షితదేవి
13. పాదము(కాలు)	రీజాకర్షితదేవి
14. పాయువు(గుదము)	అత్మాకర్షితదేవి
15. ఉపన్త(రహస్యంగము)	అమృతాకర్షితదేవి
16. మనస్సు	శరీరాకర్షితదేవి

15." పతనా దానాగమన వికర్మాంగహవే సాదాసేపిషా బుద్ధ యోగింగీ కుమహది శక్త యోగో
తృప్తియావరణ :- శ్రీ చక్రంలో తృప్తియావరణ అష్టదశ పద్యము. ఇందులో ఎనిమిది
రీతాలుంటాయి. ఆ రీతాలలో ఎనిమిది మంది దేవతలుంటారు. మానవ దేహంలోని అందె
గర్భాద్రియాంధర్యాలు, ప్రవృత్తి, నివృత్తి ఉపేక్ష అనేవి ఈ ఎనిమిది మంది దేవతలు, వాటి
వివరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

ఇంద్రియ భర్తాలు	తృప్తియావరణదేవతలు
1. పతనము	అనంగకుమారదేవి
2. దానము	అనంగమేఖలాదేవి
3. గమనము	అనంగమదనాదేవి
4. వినయము(మలవివర్జన)	అనంగమదనాకురాదేవి
5. వంశోగము	అనంగరేఖారేవి
6. ప్రవృత్తి	అనంగ వేగినీదేవి
7. నివృత్తి	అనంగాంకుశదేవి
8. ఉపేక్ష	అనంగమూలినీదేవి

16." అలంబుసా, కుచరా,విశ్వదరీ,నరుడా,హస్తజిహ్వా,యశస్వతీ,
అశ్వినీ,గాంధారి,పూషా,శంఖినీ, సరస్వతీ, జడా, పింగళా,మమమ్నా,చేతి,చతుర్థశవాద్యః.
పర్యనంక్షోభిత్వాది సమర్థక దేవతాః"

గమ్యవరణః:- శ్రీ చక్రంలో నాలుగవ అవరణ చతుర్థక కోణము. ఇందులో పద్నాలుగు
కోణాలుంటాయి. అవి పద్నాలుగు లోకాలకు ప్రతీకలు. మానవ దేహంలోని పద్నాలుగు
ముఖ్యమైన వాడుకల ఈ అవరణలో ఉండే దేవతలు. వాటి వివరాలు
ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి.

దేహాంధానివాతులు	చతుర్థకకోణలోని దేవతలు
1. అలంబుసా	పర్యనంక్షోభితదేవి
2. కుచరా	సర్వవిద్రావిడదేవి
3. విశ్వదరీ	పద్మాకర్షితదేవి

శ్రీవిద్యారహస్యము

4. వరుణా	సర్వాహ్లాదినిదేవి
5. హస్తజిహ్వ	సర్వసమ్మోహిణిదేవి
6. యశస్వరీ	సర్వస్తంభినిదేవి
7. అశ్వినీ	సర్వజ్ఞాభిచారిదేవి
8. గాంధారి	సర్వవశంకరిదేవి
9. పూషా	సర్వరంజనిదేవి
10. శంఖినీ	సర్వోపాదినిదేవి
11. నరస్వరీ	సర్వార్థసాధికాదేవి
12. ఇతి	సర్వసంపత్తిపూరితీదేవి
13. పింగళా	సర్వమంత్రమయీదేవి
14. సుమమ్నా	సర్వద్యుంద్యుక్తయంతరిదేవి

17." ప్రాణాపాన వ్యావో,వాన,సమాన,నాగ,రహస్య,కృకర,దేవదత్త,ధృవంజయా దశనానాగ
సృర్యసిద్ధిప్రదాది దేవ్యో బహర్గళరదేవతాః"

సంచమావరణః- శ్రీ చక్రంలోని ఐదవ తరగణ బహర్గళరము ఇక్కడ పేరికొబాలున్నాయి
వాటిలో ఏదిముది దేవతలువ్నారు పొదకువి శరీరంలోనిభద్రాననాయువులు,అపనాయువులు
ఈ దేవతలు, వాటి వివరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

నాయువులపేర్లు	సంచమావరణలోని దేవతలు
1. ప్రాణనాయువు	సర్వసిద్ధిప్రదాదేవి
II అపాననాయువు	సర్వసంపత్తిదాదేవి
3. వ్యాననాయువు	సర్వప్రియంకరిదేవి
4. ఉదాననాయువు	సర్వమంగళకారిణిదేవి
5. సమాననాయువు	సర్వకామప్రదాదేవి
6. నాగనాయువు	సర్వదుఃఖవిమోచనిదేవి
7. కూర్మనాయువు	సర్వమృత్యుప్రశమనీదేవి
8. కృకరనాయువు	సర్వవిఘ్ననివారిణీదేవి
III దేవదత్తము	సర్వాంగమండరిదేవి
10. ధనుంజయము	సర్వసౌఖ్యాగ్యదాయనిదేవి

18." ఏతద్వాయుదశక సంచర్గే పాధి భేదేన రేచకపూరక శౌచక దాహక శ్లాసకామ్మకమితి
ప్రాణముఖ్యత్వేన ఎంచనిధౌస్తో మమచ్ఛాదాం మోహకో దహణో భిక్ష్య భోజ్య దేహ్యో చోష్య

శ్రీవిద్యారహస్యము

పేయాత్మకం చతుర్విధమస్తుం పాతయంత్యేతాః దశధనకణసర్వజ్ఞత్వా ద్భృంతర్థశారదేవతాః
 ఎన్ద్రియావరణ :- శ్రీచక్రంలో ఆవరణ ఆవరణ అంతర్హితము. దీనిని 'కూడా' అని కొణా
 లుంటాయి. ఈ కోణాలలో వదిమంది దేవతలున్నారు. సాధకుని శరీరంలోని దశవిధవాయువుల
 వల్ల కలిగే గుణాలు, చతుర్విధాస్తములు ఏదనము చేయుశక్తిలే ఈ దేవతలు. ఈ ఆవరణలోని
 వది దేవతలు. వాటి వివరాలు ఈ దిగువ ఇవ్వబడినాయి.

దశవిధవాయువుల గుణములు

1. రేచకము(ఊపిరివిధములు)
2. పూరకము(ఊపిరి పూరించుట)
3. శోషకము(శోషిల్లుట)
4. దాహకము(దాహగృహము)
5. స్థావకము(స్థావకగృహము)

వివిధఅస్త్రములు

1. భక్త్యము(తివదగినది)
2. భోజ్యము(భుజింపతగినది)
3. భోగ్యము(వాడిభుజింపతగినది)
4. భోగ్యము(పీల్చుతగినది)
5. పేయము(త్రాగతగినది)

వస్త్రమావరణదేవతలు

- సర్వజ్ఞదేవి
- సర్వశక్తిదేవి
- సర్వేశ్వర్యద్రవదాయని
- సర్వజ్ఞానకులు
- సర్వవ్యాధినివారిణ

- వేదాన్తాగ్రహణిణి
- సర్వపాపహరదేవి
- సంస్కరణదేవి
- సర్వరక్షాసర్వరూపిణి
- సర్వవిసత్ఫలప్రదాదేవి.

19 "శీతోష్ణ మఖదుఃఖేర్వా సత్త్వరజస్తమోగుణా వశిష్టాది శక్త యోగ్ణే"

వస్త్రమావరణ :- శ్రీచక్రంలో ఏదన ఆవరణ అస్త్రకోణము. దీని ఎనిమిది కోణాలలోనూ
 ఎనిమిది మంది దేవతలున్నారు. వారుకుడా సాధకుని శరీరంలో ఉండి లక్షణాలే వాటి
 వివరాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి.

సాధకునిశరీరంలో గల లక్షణాలు

1. శీతము
2. ఉష్ణము
3. మృదుము
4. దుఃఖము
5. ఇచ్ఛ
6. సత్త్వగుణము
7. రజోగుణము
8. తమోగుణము

వస్త్రమావరణలోని దేవతలు

- వశి
- కామేశ్వరీ
- మోదిని
- విమలా
- అరుణా
- జయిని
- సర్వేశ్వరీ
- కౌళిని

శ్రీవిద్యారహస్యము

20."కృష్ణ స్మర్య రూపే రసి గంధాః పరిచితస్సాతా పంచపుష్పబాహాః"

బాహాలు:- దేవదేతియందు పుష్ప బాహమున్నది అది ఒక పూవుకాదు. చదువుచ్చాలు అప
పంచతత్త్వాతలు పంచభూతాల ధర్మాలు నేస్తున్నయొక్క స్వరూప్యరూపమే గుణము
సూక్ష్మరూపముతత్త్వాత బాహాలు మూడురకాలు

1. వైష్ణవములు	-	పూవుబాహాలు
2. సూక్ష్మములు	-	వీజరూపాలు
3. కారణములు	-	వాసనరూపాలు

ఈ బాహాలపేర్లు ఒక్కొక్క చోట ఒక్కొక్క విధంగా ఉన్నాయి. 1. కదిమతంలో

1. కమలము	-	విభ్రతామర
2. రక్తకైరవము	-	శైలికలువ
3. కల్పారము	-	శౌంచెము ఎరుపు కంగుకల కలువ
4. ఇందీకరము	-	నల్లకలువ
5. సహకారము	-	మామిడిపూవు.

దేవిదేతిలోని బాహాల వివరాలు ఇతిర గ్రంథాలలో ఈ విధంగా ఉన్నాయి

కాలికాపురాణము	భాగవతము	తంత్రరాజము
1. హర్షణము	క్షోభణము	మదన
2. శోచనము	భ్రావణము	ఉన్మాద
3. మోహనము	అకర్షణము	మోహన
4. శోషణము	పశ్యము	దీపన
5. మారణము	ఉన్మాదము	శోషణ

దేవి దేతిలో బాహాలు తత్త్వాతలు. అందుకనే దేవి 'పంచతత్త్వాతసాయనా' అని
చెప్పబడింది.

21."మన ఇక్షాధమః వజ్జేబాణు రాగుసాశే ద్యేయింకుళః"

ధనుస్సు:- దేవి దేతిలో ఉన్న ఆయుధములు సాధకునిలో గల రాగద్యేయాలు

దిరకువిల్లు	-	పాదకుని మనస్సు
బాణము	-	వశ్యత
పాశము	-	అనురాగము
అంకుశము	-	ద్యేయము

శ్రీవిద్యారంభము

22. "అవ్యక్త మహత్తత్త్వాహంకారః కామేశ్వరీ,వజ్రేశ్వరీ,భగమాలిన్యేంతద్రికేచ్ఛాదనాదేవతా"

అష్టమాపరణః- శ్రీ చక్రంలో ఎనిమిదవ అపరణ త్రికోణము అక్షర ముగ్గురు

దేవతలున్నారు. వారు సాధకుని మనసులోని

1. అవ్యక్తము	---	కామేశ్వరీ
2. మహత్తత్త్వము	---	వజ్రేశ్వరీ
3. అహంకారము	---	భగమాలినీ

ఏమి శక్తిస్వరూపిణులయినహిర్విశ్ణు,లక్ష్మీ సరస్వతులు.

23. "పంచదశతిథి రూపేణ కాలస్య పరిమాణావలోకనం పంచదశవిత్త్యాః"

అష్టమాపరణః- శ్రీచక్రంలో ఎనిమిదవ అపరణ అయిన త్రికోణంలో మూడు

రేఖలున్నాయి. వాటిలో రేఖకు ఇరుగురు చొప్పున పదిహేను మంది దేవతలున్నారు. ఏరినే

నిత్యాదేవతలంటారు ఈ నిత్యులు తిరుల స్వరూపాలు వీటివివరాలు ఈ క్రింద

ఇవ్వబడినాయి

తిథులు	-	నిత్యాదేవతలు
1. పాడ్యమి	-	కామేశ్వరీ
2. విదియ	-	భగమాలినీ
3. తదియ	-	నిత్యక్షిప్తా
4. చచితి	-	బౌరుండా
5. పంచమి	-	వహ్నివాసినీ
6. షష్ఠి	-	మహావజ్రేశ్వరీ
7. సప్తమి	-	శివదూతీ
8. అష్టమి	-	త్వరితా
9. నవమి	-	కులమందరీ
10. దశమి	-	నిత్యా
11. ఏకాదశి	-	నీలవతానా
12. ద్వాదశి	-	విజయా
13. త్రయోదశి	-	పర్వమంగళా
14. చతుర్దశి	-	ద్వాపరమాలినీ
15. పూర్ణిమ అమావాస్య	-	విశ్వా

ఈ నిత్యుల ద్యానశ్లోకాలు స్వరూపాలు వాచే వ్రాయబడిన 'శ్రీవిద్యారంభము' లో ఇవ్వబడినాయి.నిత్యులు తిరుల స్వరూపాలు,తిరులు కలాస్వరూపాలు. వీటి వల్లనే

కాలచక్రం తిరుగుతున్నది

24 "శ్రద్ధామహాపాఠీశ్వరవరాహయో కామేశ్వరీ సదానంద సునామృతా స్వత్వైకరూపాదేవతా"
నవమూవరణః- శ్రీచక్రంలో తొమ్మిదవ అవరణ తిందువు ఇందున్న ప్రదానదేవతలు కామేశ్వరీ
కామేశ్వరులు ఇందులో పాదకుడి అత్యుయో కామేశ్వరీ బుద్ధి కామేశ్వరులు కాలట్టి వాదకుడి
అత్యు దేవి రెండూ ఒక్కటే ఎప్పుడయితే తన అత్యు దేవి స్వయావం అయిందో, అప్పుడు అతడు
పరబ్రహ్మ అవుతాడు. దీనినే బ్రహ్మత్వైక్యాను సందానము అంటారు. ఇదే తీవ్రముక్తి

25 " సలిలమితి పోహత్యకరణగ్ం సత్యమ్"

ఇక్కడ నుంచి అంతర్భాగము వివరించ బడుతోంది బాహ్యమైన వస్తువులన్నీ
విషయవాంఛలకు ప్రదీకలు. కాబట్టి వాటిని వరలి పెట్టెయ్యాది. శరీరంలో అంగి వస్తువులనేగనే
పూజ జరగాలి పూజకు ముఖ్యమైనది జలము. పాదకుని శరీరంలో సత్వరజస్తయోగుడాయిన్నాయి.
నీటిలో మొదటి దానిని ఎంచుకుంది. మిగతన రండింటిన బట్టించాలి. సత్వగుణమే జలము

26 " కర్తవ్యమకర్తవ్య మదాసేన్యమితి చివేక భావనాయుక్త ఉపచారః"

ఉపచారాలు:- బాహ్యపూజలోదేవికి రాజోపచారాలు, దేవోపచారాలు, మంత్రోపచారాలు
అని ఏవిధ రకాలైన ఉపచారాలున్నాయి. అయితే అంతఃపూజలో ఉపచారము అంటే
నిత్యము. కాని వాటిని వరలి వేయటము బ్రహ్మవదార్థమే సత్యము కాలట్టి మిగిలివని
వరలివేయాలి అదాసేనగానము శూన్యభావంగా రూపొందకూడదు. ఇదే అంతఃపూజలో
ప్రదానమైన ఉపచారము.

27 " అప్త వాస్తీతి కర్తవ్యత అనుపచారః"

అనుపచారాలు:- బ్రహ్మము ఒక్కటే సత్యము, నిత్యము. అది కనిపించనంత మాత్రం చేత
లేదు అనుకోరాదు సర్వజీవదాతులయందు పరబ్రహ్మమున్నది అంటేకాని బ్రహ్మము
లేదనుకోవటము అపచారము తెలియని తనము. అపచారము ఇదే అనుపచారము చేయవలసింది.

28 " బాహ్యంతఃకరణావౌ రూపిగ్రహణ యోగ్యతాస్త త్యావాహనమ్"

ఆవాహన :- దేహంలో బాహ్యేంద్రియాలు, అంతరింద్రియాలు ఉన్నాయి అత్యు అనేది ఈ
ఇంద్రియాలద్వారానే ప్రకాశిస్తోంది. కాలట్టి వాటి యొక్క రేవతారూపాన్ని అవాహన చెయ్యటమే
దేవిని అవాహన చెయ్యటము.

29. "తవ్యబాహ్యంతఃకరణావమేకరూపి విషయ గ్రహణమాననమ్"

అననము:- శరీరంలో ఉన్న జ్ఞానేంద్రియాలు, తేజోంద్రియాలు, మనస్సు, బుద్ధి,
చిత్తము, అహంకారము అనే వద్దాలుగు విలీనమైన దర్మాలు కలిగిఉన్నాయి ఆ దర్మాలను
అరికట్టి సర్వము బ్రహ్మవదార్థము అని బాచించటమే అనన సమర్పణ

శ్రీవిద్యారహస్యము

30." రక్త శుక్ల వర్ణైకరణం పాద్యమ్"

పాద్యము 1:- అంటే కాళ్ళు కడుక్కునేవిరు అ దేవి సాధకుడి శరీరంలోద్వారాంతంలో ఉన్నది బ్రహ్మము (సూక్ష్మ శక్తి) అర్మశక్తిలో ప్రవేశించి శుక్ల బిందువయింది. ఎమర్మశక్తి శుక్ల బిందువులో ప్రవేశించి రక్తబిందువయింది. ఈ రెండింటి కలయిక వలన మిశ్రమ బిందువు ఏర్పడింది. ఇప్పుడు

రక్తబిందువు	--	తండ్రుడు
శుక్లబిందువు	--	అగ్ని
మిశ్రమబిందువు	--	మాగుర్లుడు

మిశ్రమబిందువు నుంచినారము, దాని నుంచి కేశలు అవిర్భవిస్తాయి ఇప్పుడు మిశ్రమ బిందువ్వరువపైను కామేశ్వరీద్వంద్వము యొక్క

కుడికాలు --- శుక్ల వర్ణమైన సూక్ష్మాంశము

ఎడమకాలు --- రక్తవర్ణమైన విమర్శాంశము.

ఈ రెండు పాదాలనూ ద్యానిస్తూ, వాటికి తేడములేదు అనుకోవటమే పాద్యము.

31." ఉజ్జ్వల దామోదామసంధానమర్చ్యమ్"

అర్చ్యము 1:- అంటే చతురు కడుక్కునేవిరు. శ్రమితిరటావిక ఇచ్చే అల్పావారం అంటే బ్రాహ్మేందుకు ఇచ్చేసిరు. అంతఃపూజలో అర్చ్యయే శ్రీదేవి అని గ్రహించి బ్రహ్మానందాను సంధానము చెయ్యటమే అర్చ్యప్రధానము.

32." వ్యర్చంవ్యతప్తిధృ మిత్వాదమవీయమ్"

అచమనము 1:- అచమనము అంటే మంత్ర పూర్వకంగా నోటిలోకి తీసుకునే ఏరు.

అత్యవ్యూహవైభవ దేవి స్వచ్ఛమైనది అన్వయ్యత వ్యర్చనం నిర్వచ్యైతి అవి గ్రహించటం

33." చిచ్ఛంద్రమయీ వర్షాంగప్రవణగంస్నానమ్"

స్నానము 1:- స్నానము అ పుష్ప జల రేవతకు పరామాత్మత స్నానము చేయున్నారు కాని అంతఃపూజలో అదిలేదు. కుండలినీశక్తి అధారవక్తంలో నిద్రిస్తూ ఉంటుంది. సాధకుడు ప్రాణాయామంచేసి కుండలినీ శక్తిని గనక విద్రవీపనవైతే, అది పట్నకాల గుండా ప్రయాణించి, గుండ్రి శ్రయాన్ని భేదించి సహస్రారంచేరి తననోటితో సహస్రరశ వద్దాన్ని కరిచి వట్టుకుంటుంది. ఇప్పుడు సహస్రారము అనే చంద్రమండలం మండి అమృతధారలు స్రవించి శరీరంలోని వెబ్బైరిండువేల నాడీ మండలాన్ని తరువుతాయి ఈ రకంగా అమృతవర్షము కుగిసింపుతూ అత్యదేవత (వరదేవత)కు స్నానము ఈ రకంగా అమృతవర్షము వలన శరీరము కమలవృక్షమవుతుంది

34. "చిదగ్ని స్వరూపే వరమానందకర్తిమృతం వంద్రే"*

వంద్రము :- వంద్రము అంటే శరీరాచ్చా దనకు ఉపయోగించేది సాధకుని శరీరంలోని కాంతి అంతా అవరాళికి యొక్క రేఖస్యే. ఈ విషయం తెలిసి బ్రహ్మనందము పొందుటమే వంద్రప్రదానము 35. "వంద్రేణగం సప్తవింశతిభా భిన్నత్వైర్వ్యాజ్ఞవ శ్రీయాత్మకః బ్రహ్మ గ్రంథి వంద్రోచూక

బ్రహ్మనాడి బ్రహ్మసూత్రమ్"

యజ్ఞోపవీతము:- దీన్నే బ్రహ్మసూత్రము అంటారు జగత్తు అంతా బ్రహ్మమై యున్నది సూత్రము కాబట్టి ఇది బ్రహ్మసూత్రము దేహంలో ఉండేవాడు అలా నునుమ్మనాడి ముఖ్యమైనది దీన్నే బ్రహ్మనాడి అంటారు అంతః పూజలో ఈ నునుమ్మనాడినే బ్రహ్మసూత్రమని అని భావించాలి

గాయత్రీ మంత్రానికి సమీక యజ్ఞోపవీతము అంటే ఆరు జెత్తులు ప్రమాణం కల సూత్రము (దాదము) తయారు చేసి దాన్ని మూడుచుట్లు చుట్టాలి ఇప్పుడు రెండు చివరలు కలిపి ముడిచెయ్యాలి ఇందులోని మాత్రములో మూడు పొగులుంటాయి అంటే సూత్రం ఇక్కడ ఏడు పొగులు ఉంటాయి అంటే ఆరు జెత్తులు ప్రమాణము తత్వములు

మూడు అచ్చులు	-	శ్రుతిములు
మూడు ముడులు	-	మూడుగ్రంథములు
మూడు గ్రంథములు	-	బ్రహ్మముడి
ఇరవై ఏడు పొగులు	-	ఇరవై ఏడు భేదములు కల జగత్తు

బ్రాహ్మణులు యజ్ఞోపవీతాన్ని ధరించి కర్మలుచేస్తారు. యజ్ఞోపవీతాన్ని తీసివేయటమంటే సన్యాసం స్వీకరించటం అంటే సన్యాసి బ్రాహ్మణునిగా ఉన్నాడు చేసేవాడు సగృహస్థ విముక్తుడు జీవన్ముక్తుడు

నునుమ్మనాడిలో నూత్తునాడులు కలిసే చోటును గ్రంథి అంటారు అది జన్మనిలయ సూక్ష్మనాడుల సమాహము అందుకనే నునుమ్మనాడి యజ్ఞోపవీతము కంటే సత్యమైనది, సహజమైనది, ఇదేకంఠసూత్రము.

35 "స్వవ్యతిరిక్తవస్తు సంగరహిత స్మరణంవిభూషణమ్"

అభరణాలు:- దీనికే కంఠసూత్రం అంటారు పాటుగా వివిధ అభరణాలు సమర్పించాలి సాధకుడు తాను కూడా వరబ్రహ్మస్వరూపమే అని మాయా మోహం దీత తాను మనస్సిగా ఉన్నానని భ్రాంకి మాయాది వస్తువులతో తనకు సంబంధములేదు అని వాటిని పరిత్యజించటమే దేనికి అభరణములు అర్పించటము.

36 "వత్సంగపరిపూర్ణా మన్మథం గంధః"

గంధము:- దేహానికి గంధం రానుకోవటం చేత నువాచన రానటమే కాకుండా పవిత్రత కూడా వస్తుంది సాధకుడి వహస్థారంలో అవరాళికి ఉన్నదని, దానికాంతిచేతనే అతని శరీరము

శ్రీనిద్యారహస్యము

నేజన్యుతో ప్రకాశిస్తుందని ముందే చెప్పటం జరిగింది ఈ రకంగా జరగటం చేత సాధకుడు తాను ఎప్పుడూ పవిత్రుడనై ఆనె భావం కలిగి ఉంటాడు. ఇది దేనికి శ్రీచంద్రుని ముప్పాది.

38." నమస్తే చెవియారా మననః స్థైర్యేదా మసంభావం కుసుమమ్"

పూజ:- భగవంతుని తక్కుడు నానావిధపుష్పాలతో పూజిస్తాడు ఇంద్రియచాంపలకు లోసుగాకుండా, మనసును వరజుహ్మ కుండు బయం లేని, సర్వము బ్రహ్మమయమని తెలుసు కోవటమే పుష్పపూజ.

" అహంసా ప్రథమ పుష్పం, పుష్పమింద్రియవిగ్రహః

దయాక్షయాఙ్గానపుష్పం వంశపుష్పంశతవరం"

అహంస, ఇంద్రియనిగ్రహము. దయ, క్షమ, జ్ఞానము అనేవి పంజపుష్పాలు సాధకుడు అరిపద్మర్పాలు జయించి, అహంకారమునే పుష్పంతో దేవిని పూజించాలి అంటే ఈ స్థితిలో నేను, అనే అహంకారాన్ని, నాది అనే భ్రాంతిని వదిలివెయ్యాలి

39." దేహమేవ సర్వదాస్వేకరణంధూసః"

రూపం: సాధకుడు ఇంద్రియదాపల్యానికి లోసుగాకుండా, ఇంద్రియాలను తనస్వాధీనం లో ఉంచుకోవటమే రూపము

40." వననావచ్చిన్నార్థ్యజ్ఞంన వచ్చిదుల్కాకాదేహో దీపః"

దీపం:- బ్రహ్మతేజస్సు వాయువు వోలగిసి జ్వాలగా ప్రకాశిస్తుంది. అది విశ్వముగా వ్యాపించిఉంది. సాధకుడి శరీరము పరబ్రహ్మము యొక్క శాంతి పుంజములతో ప్రకాశిస్తోంది. ఇచ్చిదుసాదికుడు అహంస్థైర్యశరీరంగా భావించి, తనశరీరంతో ఉన్న అవరాశ్చిని చిత్తంను దీపముగా భావించటమే దేవికి దీపనమర్పణ.

41." నమస్తేయోకాయాత వర్తనం నైవేద్యమ్"

నైవేద్యము: పూజానంతరము నైవేద్యము చెయ్యాలి. ఇంద్రియచాంపలము లేకుండా అంటే ఇంద్రియాలను జయించి బ్రహ్మకారవృత్తితో ఉండటమే నైవేద్యము. ఇది బ్రహ్మసందానుభవము.

42." అవస్థాత్రయైకీకరణం శాంఖ్యాంమ్"

శాంఖ్యాలము: ఆకు వల్ల నున్నము కలిపై శాంఖ్యాలము అవుతుంది. అనే జాగ్రన్యస్మి సుషుప్తి అనేమూడు అవస్థలు. అమూడు అవస్థలను తురీయావస్థ లో విలీనం చెయ్యటమే శాంఖ్యాల సమర్పణ.

43 " మూలధారాపి బ్రహ్మవిం వద్యంతం, బ్రహ్మరంద్రాగిమూలాధారవర్తంతం గతాగత రూపేణ ప్రాదక్షిప్యమ్."

ప్రాదక్షిణము:- శరీరంలో ప్రాణవాయువు ఆధారచక్రం నుండి సహస్రారము వరకు. సహస్రారం నుంచి ఆధారచక్రం వరకు సుషుమ్నా మార్గం గుండా తిరుగుతూ ఉంటుంది. ఈ రకంగా ప్రాణవాయువు సందారము చెయ్యటమే అత్కరూపంతో ఉన్న దేవతకు ప్రాదక్షిణము. దీనికే అంబాపూజ పాంస అని పేరు.

శ్రీవిద్యారహస్యము

హాకారసంజ్ఞగల పరమాత్మ హాకార సంజ్ఞగల ప్రకృతిలో కలసి హంసరూపమైన కదలి బ్రహ్మము అవుతాడు. ఈ శబలబ్రహ్మము తమ్మిది ద్వారాలు గల మానవశరీరము అదే వట్టణంలో ప్రవేశించి ఇంద్రియములు, ప్రాణములు, మనస్సుతో కూడిన వాడై పంచరంలో బందించబడిన వక్త్రలాగా బయటకు వచ్చి ఉపాయం తలయొక ప్రాసంగిక బంధశాలలో కొట్టుమిట్టాడు తున్నాడు. అంటువంటి హంస అనలదే జన్మదీక్షి

ఆగ్ని, దండ్ర మండలాలు	-	రెక్కలు
ఓంకారము	-	శిరస్సు
జ్ఞానవేత్తము	-	ముఖము
హాకారసహారములు	-	పాదాలు
(హాకారము దుద్ర రీజము		
సహారము శక్తి రీజము)	-	

ఈ రకంగా ఉన్నహంస అనే జన్మకు పాఠలో ఉన్న నెయ్యి లాగా పముస్త ప్రాణికోటిని అశ్రయించి ఉన్నాడు.

సహస్రారము అనేది ఎనిమిది దళాలు కలిగిన పద్మము. ఇందులోని ఒక్కొక్క రిశంబు'నూ చిన్నచిన్నరేకులు నూట ఇరవై అయిదు చొప్పున ఉంటాయి. ఈ రకంగా మొత్తం వెయ్యి దళాలుంటాయి. అందుకే దాన్ని సహస్రదళకమలం అంటారు. ఎనిమిది దళాలు ఎనిమిది దిక్కులకు తిరిగి ఉంటాయి.

ఎనిమిది దళాల వివరాలు ఈ విధంగా ఉంటాయి

తూర్పుదిక్కు	-	సమృద్ధి
ఆగ్నేయం	-	విద్ర, దిప్పిక, అలస్యము
దక్షిణము	-	క్షూరబుద్ధి
నైరుతి	-	తాపబుద్ధి
పడమర	-	విలాసము
వాాయువ్యము	-	నదరుట మొవిషయములందుబుద్ధి
ఉత్తరము	-	మరతము నందు ఆసక్తి
ఈ శాన్యము	-	క్రవ్యము దానంచేపే తలంపు
పర్వాంతరాళంలో	-	ఇహపరలోకవిముక్తి
కింకల్పము		
(తామరపువ్వులోని		
శేషరములు)	-	మెలకువ
తామరదుడ్లు	-	శర
దుంప		నిద్ర

శ్రీవిద్యారామస్యము

అత్యుక్తజానైతే సహస్రారాన్ని వదులు తుందో ఆక్షణలోనే పరబ్రహ్మలో ఐక్యమవుతుందీ దీనికే తురీయావస్థ అనిపేరు.

44." తురీయావస్థా నమస్కారః"

నమస్కారము: దేవికి నమస్కారము చెయ్యట మంటే సాధకుడు తురీయావస్థ చేరటమే

45." దేహశున్య స్రమాత్మతా విమజ్జనం ఇలిహరణమ్"

లిలిహరణము:- సాధకుడి స్వరూపము మాయమౌతున్నది మార్కటగీరను జ్ఞానస్వరూపము తాను జ్ఞానస్వరూపుడు కాబట్టి జీవాత్మను పరమాత్మ యందు విలీనం చేసినట్లు భావించటమే ఇలిహరణము.

46 " సత్యమస్తకర్తవ్య మకర్తవ్య మోదాపీన్య విత్కాత్మ విలాసనగోచోమః"

చోమము :- పూజ, ఇవిము అయిన తరువాత చోమము చేయటం విధి. సాధకుడి అహంభావము జీవభావము, పరబ్రహ్మస్వరూపం ఇంది, లేదు అనే ద్వైదీభావము మొదలైనవన్న పరబ్రహ్మమనే అగ్నిలో విలీనము అనే అహంతి చేనయటమే చోమము.

47 " స్యయం తత్పాదుకా విమజ్జనం పరిపూర్ణధ్యానమ్"

ధ్యానము:- సాధకుడు తాను ఆదేవి యొక్క సాధముల నుండి వచ్చే తేజస్సులో విలీనమయి నట్లుగా తలచి, తానుకుడా అతేజస్సులో ఒక భాగమేనని, నర్వము పరబ్రహ్మమయమని భావించటమే పరిపూర్ణ ధ్యానము.

48 " ఏనం ముహూర్తశ్రగ్గం భావనయా గూర్తే భగవి. తన్య దేహజాన్మైక్యసిద్ధిః"

బ్రహ్మత్వసిద్ధి :- ఈ విధంగా తననుతాను పరబ్రహ్మస్వరూపంగా భావించి మూడు ముహూర్తముల ౧లము దేవయందు మనసును లగ్నం చేసినచో ఆ దేవిలో ఐక్యత పొందుతాడు. దీనినే బ్రహ్మత్వం సిద్ధింపటం అంటారు.

49 " చించితకార్యాణ్యయత్సేవ సిద్ధ్యంతి న ఏవ శివయోగితే కథ్యతే ఇత్సువేనిషత్||"

ఫలము:- ఈ విధంగా అంతః పూజచేసి సిద్ధుడైన సాధకుడికి కోరిన కోరికలు ఆనందముగా నెరవేరతాయి. అతడినే శివయోగి అంటారు అని ఈ ఉపనిషత్తులో చెప్పబడింది.

14. సాధాఖ్యకేళ

నిత్యము మొత్తం 16 ఈ పాదశ నిత్యము గురించి వసిష్ఠ సంహితలో చెప్పటం
ఆదిగింది

శృణుదేవి ప్రవక్ష్యామి నిత్యాచోదేశకం తవ।

న కస్య చిన్మయా $Z Z$ ఖ్యాతం సర్వతంత్రమ వాపితమ్॥

తాతా ప్రథమానిత్యా మహాత్రిపురమందరి ।

తతః కామేశ్వరీ నిత్యా నిత్యాద భగమాలినీ॥

నిత్యక్షన్నా తథాదైవ భేరుండా వహ్నివాసినీ ।

మహావిద్యేశ్వరీ (వైద్యేశ్వరీ) రౌద్రీ, త్వరితా కులమందరి॥

నిత్యా నీలవతాళ విజయా వర్షమంగళా ।

జ్వాలామాలినీ చిద్రూపా నిత్యాచల్యస్తా చోదేశ॥

ప్రతివత్సరమే దేవ్యాః పార్వతీసంకమర్మయేత

వికాదివృద్ధ్యా హవ్యాద,దర్శాంతం దేవి విగ్రహమ్॥

1. మహాత్రిపుర మందరి

2. కామేశ్వరీ,

3. భగమాలినీ,

4. నిత్యక్షన్నా,

5. భేరుండా,

6. వహ్నివాసినీ,

7. మహావిద్యేశ్వరీ,

8. రౌద్రీ

9. త్వరిత

10. కులమందరి

11. నిత్యా,

12. నీలవతాళ

13. విజయా

14. వర్షమంగళ

15. జ్వాలామాలినీ

16. చిద్రూప

అనే ఈ పదపాదు నిత్యము. పాదశ నిత్యము శుక్ల వక్ష పాద్యమి మొదలు పార్వమి వరకు
గల తిరుల రూపమున, కృష్ణ వక్ష పాద్యమి మొదలు అమావాస్య వరకు గల తిరుల రూపమున
ఉన్నాయి. వీరికే చంద్రకళలు అని పేరు. చంద్రకళలే పాద్యమి మొదలయిన తిరులు అని
త్యోతి శాస్త్రంలో చెప్పబడింది.

ప్రతివత్సరమే విశ్వేయా చంద్రవ్య ప్రథమా కలా

ద్వివీయాద్యా ద్వివీయాద్యా, సక్షయో శుక్ల కృష్ణయో : ॥

శ్రీవిద్యారహస్యము

పాఠ్యమి నుండి బిర్లమి వరకు 15, అమావస్య మొత్తం పదహారు తిరులు సుభగదయల లో చెప్పిపట్టుగా

రథాధ్యక్షః పూర్ణిమాం శాశ్వతా వంచ దత్తైవ తు ।

దోషశీతు కలాశ్చైయా వచ్చిదావంద రూపిదే ॥

అమావాస్య మొదలు పూర్ణిమ వరకు గల కలలు 15 16వ కలపోడక, పచ్చిదానంద స్వరూపితే అయి ఉన్నది.

ఇదే సాదాఖ్య కళ నాదలిందు కళాతీత మైనది. భగవతి మాతృకావర్ణ రూపితే. అంటే ఆ దేవి 50 అక్షరముల స్వరూపమై ఉన్నది. అక్షరాలు మొత్తం అ,క,చ,ట,త,వ,య,శ అను ఎనిమిది పర్మలుగా ఉన్నాయి. ఇవి తిరివ్యాది శక్తులతో కలిసి శ్రీచక్రంబోని 3వ, శక్తి చక్రాలతో ఐక్యముపొందుతున్నాయి. తిరివ్యాది శక్తులు అంటే

1. వశిని,	5. ఆరుణ
2. కామేశ్వరి,	6. జయినె
3. మోదిని.	7. వర్షేశ్వరి.
4. విమల	8. కాళిని.

శంకరశివ మహామంత్రంలో మొదట క కారము చెప్పటం వల్ల, ఆ తరువాత ఉన్న అక్షరాలన్నీ తీసుకోబడుతున్నాయని గ్రహించాలి. అలాగే ఏ కారము చెప్పటం వల్ల ఆ వర్ణులలోని అక్షరాలన్నీ తీసుకోబడుతున్నాయి. అనగా మొత్తం మీద అచ్చులు, హల్లులు ఉన్న తీసుకోబడినాయని సిద్ధాంతము. అలాగే మంత్రంలోని మొదటి అక్షరము క చివరి అక్షరము ల కాబట్టి ఈ రెండింటి కీ మధ్య ఉన్న అక్షరాలన్నీ గ్రహించబడినాయి. క కారము నుంచి ల కారము వరకు గల అక్షరములను 'కళ' అనటం గౌడార్థ భ్రయోగముగా చెప్పబడుతోంది.

సంస్కృత వాషకు ఉన్న 50 అక్షరాలను మూడు భాగాలుగా చెళారు.

1. ఆ నుంచి అ: వరకు	16 అక్షరములు ఒక భాగము
2. క నుంచి తి వరకు	16 అక్షరములు ఒక భాగము
3. థ నుంచి వ వరకు	18 అక్షరములు ఒక భాగము

ఈ మూడు భాగాలకు మూడు ఖండాలు అని నామకరణం చెళారు. ఇవి దోడకనిత్యలతో అంతర్భావం పొందు తున్నాయి. హాకారము దైందవస్థినమందు, శ కారము దిందువునంది క్షకారము క,షల యొక్క మిశ్రమము కాబట్టి సర్వత్ర చెప్పబడుతోంది, దైందవ స్థివానికీ శ్రీచక్రము అని, వగను అవపేరు. సహస్రారంలో ఉన్న చంద్రమండలమే సరసు అని పిలవబడుతోంది. ఇదే 16 వ కళ అయిన సాదాఖ్య కళ, చిద్రూప అయి ఉన్నది. ఈ విషయాన్ని గౌడి పాదుల వారు తమ సభగదమస్తుతిలో

శ్రీవిద్యారహస్యము

ఇమాస్తాః పాదశ్చాస్తవమత వరహాయాం శశికళా
స్వరూపాయాం, దీనా వివచన తవశ్రీ శశికళా ।
అయం ప్రత్యాహారః శ్రుత ఇహ కళా వ్యంజనగణః
కకారేదాకారః పల్లవిగణ మిశేషం కథయతి॥

కౌళ, సమయమతాలు పూర్తిగా తెలిసిన విజ్ఞులు, కౌళమతస్థులు వివేక కూన్ములవి, పామరులని అంటారు. పండితులందరూ సహస్రారంలో శివాశివుల రూపంలో ఉన్న 16వ నిత్యనే ఆరాధిస్తారు. సుధానింధువు మధ్యన ఉన్న ఆకళయే చంద్రకళ, సాదాఖ్యకళ. ఆమెయే భగవతి.

అకస్తే కౌలాస్తే భగవతి దృఢ ప్రాకృత అనా
ఇతిప్రాహః ప్రాజ్ఞాః కులసనుయ మార్గద్యయవిధః
మహంతః సేవంతే పకలజనినిం భ్రందవిగృహీ
శివాకారాం విత్యామమృత యురికా మైందవకళామ్

సహస్రారంలో గల చంద్రమండలమే శ్రీచక్రము. ఇది పాదశశికళాత్మకము సహస్రదళకమలంలో శ్రీ చక్ర స్వరూపమైన చంద్రబింబానికి మధ్య అదేవి ఉంటుంది. అందుకనే లలితా సహస్రంలో దేవి చంద్రమండలమధ్యగా అని చెప్పబడింది. అమె 'పాదోదకము అమృతమయము. అది శరీరంలోని 72 000 వాడి మండలాన్ని కనుపెత్తున్నది.

శిరస్సు నందు చంద్రమండలమున్నదని యోగశాస్త్రాలన్నీ చెబుతున్నాయి. దీన్నే శ్రీచక్రం అంటారు. చంద్రమండలం 18 కళలతో కూడినదవటంచేత, శ్రీ విద్యలో 'పాద్యమి మొదలయిన తిరుల వృద్ధిక్షయాలను చెప్పటంచేత, శ్రీవిద్యయే చంద్రమండలమవుతున్నది. ఇది సమయమత రహస్యము.

సమయములకు పట్టుకొనాని నియంతంకాదు. వారికి సహస్ర కమలమందే పూజ. అంటే సహస్రకమలము లైందవ స్థానంగాను దాని మధ్యలో ఉన్న చంద్రమండలము చతుష్కాణము గాను, దాని మధ్యలో ఉన్న బిందువు 25 తత్త్వములకు అగ్రీకమైన 26వ తత్త్వము, శివశక్తుల మేళన రూపమయిన సాదాఖ్య కళ అని చెప్పటం జరిగింది. అందుకనే సమయ మతంలో బాహ్యపూజలేదు. చతుర్విధైక్య సంధానము లేదా పద్విధైక్య సంధానమే భగవతికి సవర్య. ఈ సవర్యకు సాదాఖ్య తత్త్వద్వావైకనిష్ఠ కావాలి. సాదాఖ్య అని పిలువబడేది సహస్రారంలో ఉండే చంద్రకళ.

శ్రీ చక్రరూపమైన చంద్రబింబంలో ౬కే కళ ఉన్నది. అది సరమాకళ అశ్వాచక్రంలో ఉన్న చంద్రుడికి 15 కళలున్నాయి. 16వది వరమాకళ, చిద్రూప. అశ్వాచక్రంలో ఉన్న చంద్రుని కన్న భిన్నమైన చంద్రుడు సహస్రారంలో ఉన్నాడు. ఇది లైందవస్థానము. సుధానింధువు.

శ్రీవిద్యారహస్యము

పరమిని పిలవబడుతోంది. కాబట్టి నమయమతస్థులు సహస్రకమం లోనే దేవిని పూజించాలి. ఇక్కడ ఉన్నదిందువు శివశక్తులు రూపమైన సాదాఖ్య అను 26వ తత్వము. అదే పరబ్రహ్మమహిమ.

అక్షాచక్రం చంద్రకళలు ఉండేస్థానం. సహస్రారం చంద్రమందలము ఇక్కడ ఉండే చంద్రుడు నిత్యకలాయుక్తుడు. అదే శ్రీచక్రము నాలుగు ద్వారాలు, మూడు భూపురాలుగల శ్రీచక్రము బ్రహ్మగిరిగి పైన ఉన్నది. శ్రీచక్రము యొక్క నాలుగు ద్వారాలలోను మూడు, చుట్ట విద్య, మహేశ్వరుడు, సదాశివుడు అనే నాలుగు తత్వాలుంటాయి. ఏదేనే భగవతి విశ్రమించే ముదానిక నాలుగు కోర్పు అంటారు. నాలుగు ద్వారాలు కలిగి కర్ణికారూపంలో ఉన్న శ్రీచక్రంలోని చతుష్కణము మర్య గల బిందువునే సరసు అంటారు అదే శివశక్తుల సంగమస్థానం.

సాధకుడు కుండలినీ శక్తిని సహస్రారం చేర్చగలిగినట్లైతే, నాలుగు ద్వారాలతో కూడిన శ్రీచక్రంలోనికి ప్రవేశించినట్లే అప్పుడు దేవి సాక్షాత్కారం అవుతుంది.

శ్రీచక్రవ్యవస్థాపిద్యారాజీ తతుర్వేదకూపిణి

ద్వారప్రవేశనైవభవతి పరదేవతా సాక్షాత్కారః

శ్రీచక్రం యొక్క నాలుగు ద్వారాలు నాలుగు వేదాలకు ప్రతీకలు. ఆ ద్వారాలలో గనక ప్రవేశించినట్లైతే దేవిసాక్షాత్కారం కలుగుతుంది.

హరితన గోత్రుడు, శ్రీమతి క్రోవిసత్య పర్యవసర్గసమ్మ, శ్రీకృష్ణమూర్తిగారం జ్యేష్ఠపుత్రుడు,

విజయవారి శాతవాహన కాలాల ఆధ్యాపకుడు అయిన

క్రోవిపార్వసారథి

సర్వజనామోదము పొందునట్లుగా

మలభైరిలో వ్రాసిన 'శ్రీవిద్యారహస్యము' సమాప్తము

ఓంతక్కర

